

Giới thiệu Vô Bọc Thiên Thần

Truyện teen Vô Bọc Thiên Thần là một truyện mới được gửi đến bạn đọc trên trang đọc truyện online, một câu chuyện đầy những tình huống bất ngờ, đọc truyện bạn sẽ được dẫn dắt vào một thế giới tuổi teen đầy những điều bất ngờ. Truyện tình yêu, tình bạn và những mối quan hệ xã hội, những câu chuyện khiến bạn đọc nghĩ suy và trầm trồ.

Nhân vật chính trong truyện chính là cô cậu nhóc còn đang tuổi ăn tuổi lớn, vẫn còn chưa bận tâm nhiều thứ trên đời.

Dương Hạ Thiên Băng - Jen, cô bé với những điều bất ngờ còn ẩn chứa, một cô gái gia thế thực sự nổi bật, nếu không muốn nói cuộc sống của cô như được trải sẵn thảm vàng, an nhàn hưởng phúc, cha cô nổi tiếng về kinh doanh mẹ lại là chủ một tập đoàn ngầm.

Vương Gia Kỳ - Ken, gia thế cũng lừng lẫy không kém Jen là bao nhiêu, vẻ ngoài đẹp trai, lãng tử và khả năng của chính bản thân khiến anh chàng này trở nên nổi tiếng được nhiều cô gái ưa chuộng, anh có những sở thích thật lạ kỳ và cũng thực sự hào hoa, nổi tiếng.

Liệu những cô cậu nhóc này sẽ dẫn dắt truyện này ra sao, yêu thương như thế nào, còn gì thú vị đang chờ đón phía trước, vui vẻ, hài hước hay chỉ là những điều khúc mắc, mời bạn đón đọc truyện teen này, và theo dõi những truyện khác cùng thể loại như: Những Nàng Tiểu Thư Nghịch Ngợm, Đồ Điên, Rượt Đuổi Với Tuổi Thơ,...

Bạn đang đọc truyện *Vô Bọc Thiên Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1

Học sinh mới

Trường Star Dash (SD) là 1 ngôi trường nổi tiếng có tất cả 3 bậc giáo dục: cấp Một, Hai và Ba. Đây là niềm mơ ước của hàng ngàn học sinh với diện tích rộng hàng trăm hecta, cơ sở vật chất hiện đại, thư viện lớn bậc nhất, có đầy đủ hồ bơi, sân bóng đá, sân tennis, bla...bla...và hàng ngũ giáo viên xuất sắc, có cả bằng thạc sĩ. Học sinh được chia thành những cấp bậc khác nhau được phân biệt bởi chiếc huy hiệu hình ngôi sao băng 5 cánh có đuôi hình tia chớp, bên trong ngôi sao là chữ Star Dash được cách điệu rất đẹp. Sau đây là các cấp theo thứ tự từ cao đến thấp:

Platinum (bạch kim) : cấp cao nhất, chỉ toàn thiên tài con cháu của những người nổi tiếng đứng top thế giới; huy hiệu bằng vàng trắng đính ruby đỏ 1 cánh sao 1 viên.

Gold (vàng) : học sinh giỏi, khá; có gia thế lớn; huy

hiệu kim loại tốt mạ vàng.

Silver (bạc) : học sinh trung bình, kém; gia thế lớn;

huy hiệu bằng kim loại tốt mạ bạc.

Copper (đồng) : học sinh nhận học bổng; huy hiệu bằng kim loại mạ đồng đỏ.

SD đặc biệt ở chỗ tất cả mọi người đều được phân lớp công bằng, không thiên vị bất cứ ai, không như các trường quý tộc khác chia mỗi cấp bậc ra từng khu. Nhìn vào thì đây là 1 nơi nghiêm túc, công bằng nhưng thật ra rất...nổi loạn và Copper bị khinh thường, chà đạp nghiêm trọng.

Bây giờ, ở sân trường SD...

-Ahhhhh! Jun hoàng tử của lòng em!-ns1

-Kin đ.zai! Nhìn em đi anh!-ns2

-Ken! I LOVE YOU!-ns3 (viết mà nổi hết da gà)

.....

Trước cổng trường, nữ sinh gào thét điên cuồng, tạo thành vòng tròn vây quanh 3 chiếc siêu xe màu xám, đen, trắng. Cạnh 3 chiếc xe là 3 anh chàng "đập chai" với phong cách riêng nhưng lại đầy sức hút:

Xám: Jun với phong cách lạnh lùng, phớt đời

Đen : Ken với phong cách lãng tử, bất cần.

Trắng: Kín trung thành với cute và năng động.g

Cả 3 đứng trông như đang đợi ai. Jun và hân hoàn toàn lơ đi tiếng la hét, ánh mắt của nữ sinh. Còn Kín thì cười tỏa nắng khiến nữ đồng loạt mang lên hàng loạt bánh kẹo cao cấp chiều theo sở thích của cậu. 2 thằng bạn thấy vậy đều có cùng 1 suy nghĩ: "Thằng này wá nguy hiểm!"

Vài phút sau thì có 2 chiếc siêu xe 1 hồng 1 xanh đi đến. Đám học sinh nữ đành miễn cưỡng nhường đường cho 2 chiếc xe đến gần tụi hân. Lần này tiếng "hát" lại vang lên nhưng không phải là của nữ sinh mà là nam sinh. Từ trên xe bước ra 2 cô gái xinh đẹp như Angel. 1 người thì bí ẩn, quyến rũ (Kara). 1 người thì đáng yêu, trong sáng (Mindy).

-Kara, anh yêu em!

-Mindy! Làm n.y anh

.....

Họ không nói gì, chỉ bước lại gần bọn hân.up

-Chào-Mindy cười.

-Đủ rồi thì đi thôi-Jun lên tiếng.

Cả 5 người cùng đi về lớp. Quanh họ như tỏa ra ánh sáng khiến mọi người tự động nhường đường. Đến lớp, bọn họ mỗi người 1 việc. Mindy đọc Doraemon. Kín nghe nhạc. Kara chơi Ipad. Jun nhắn tin "cura" gái. Hân thì ngủ.

"Reng! Reng!..." Tiếng chuông vào học vang lên. Lớp học vẫn ồn ào. Co giáo bước vào nhưng cái lớp vẫn như cái chợ vỡ. Cô liền đập bàn, cất giọng "oanh vàng": IM LẶNG. Lời nói lập tức có hiệu lực. Thấy hs im thin thít, cô mỉm cười hài lòng:

-Cả lớp, hôm nay chúng ta sẽ có bạn mới.

Tiếng bàn tán bắt đầu nổi lên:

-Chắc là Platinum hay Gold thôi.

-Có khi nào là Copper ko ta?

-Boy hay girl vậy cả?

,.....

Lớp ai cux ngạc nhiên. Mà họ ngạc nhiên cux đúng thoy. Hs ở đây đều học tại SD lúc mới cấp Một. Việc có người mới chuyển vào giữa chừng thực sự rất hiếm nên chắc người này fải có thế lực lớn lắm. Cô giáo gọi:"Vào đi em!". Lúc này, hs mới bước vào. Mọi người hồi hộp, không biếtbv đằng sau chiếc mũ hip-hop được che nửa khuôn mặt là người ntn. Đến khi người đó vừa giới thiệu vừa mở mũ ra ai nấy há hốc (trừ Ken vì hân ngủ rồi):

-Hi! Mình tên Dương Hạ Thiên Băng, cứ gọi mình là Jen. Mình chỉ là Copper nên mong đx giúp đỡ. Còn nữa MÌNH LÀ CON GÁI.

Rõ ràng là con gái nhưng lại mặc đồ nam sinháo sơ mi trắng nhưng mở 3 nút đầu tiên; cavat đỏ thất lỏng lẻo; quần dài màu đỏ đậm. Đã v gương mặt còn đẹp trai, baby chết người cả nam lẫn nữ. Nó thực có sức hút bất kể nam hay nữ. Mà nó là Copper nữa chứ. Không có thế lực nào chống lưng mà vẫn chuyển vào ngang xuong thì chắc chắn học lực fải vô đối. Jun nghe tên nó xong thì ngạc nhiên, định lên tiếng thì thấy" nó ra hiệu nên im luôn. A nh rất thắc mắc vì sao nó lại là Copper, không cho anh nhận người thân nữa chứ. Sau 1 phút suy nghĩ, anh rút ra kết luận :nó muốn che giấu thân phận. Còn Kín/Kara & Mindy coi xem có fải là người wen ko thì cux fải kinh ngạc vì nó wá đẹp. Hân vẫn trung thành với giấc mơ. Cô giáo xếp:

-Coi nào...lớp ta hết chỗ trống rồi. Thôi, em ngồi chỗ Ken vax.

Nó bước xuống chỗ được phân, ngồi xuống. Lớp ai ai cux lo lắng nhìn nó. Nó nhếch mép, thầm nghĩ:"Bắt đầu thú vị rồi đây ..."

Bạn đang đọc truyện *Vô Bọc Thiên Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 2

Bạn cùng bạn

Tiết đầu tiên trôi wa nhanh chóng. Đến tiết 2 là tiết toán của bà cô già khó tính. Dù học giỏi nhưng bà cho toán đề cực khó, nên ít người giải ra ai ko làm đx là bị ****. Vax là bà bị hs thù ghét. Bà cô bước vào lớp, mặt cứ hất hất, nhún nhún nhìn phát ghét. Sau khi chép lên bảng bài toán mà đêm qua mất 1h để nghĩ, bà lia mắt xuống lớp và dừng lại ở dãy bàn cuối có 6 người làm việc riêng (Mindy, Kara, Jun, Kin, nó và hấn). 5 người kia ko nói làm gì (Platinum ai dám dây vào) nhưng nó lại mang huy hiệu Copper nên đã "vào tầm ngắm".

-Em kia! Hs ms. Lên làm bài trên bảng cho tôi.

Nó nghe thấy liền gấp quyển truyện dày cộp đang che mắt khuôn mặt lại, ngược lên nhìn g/v. Bà giáo giờ ms nhìn thấy mặt nó thì đỏ mặt (nó...wá đẹp trai). Nó cười nhẹ "vâng". Bà cô giờ ms hỏi hấn vì bắt chẹt nó nhưng "tổng lao thì fải theo lao" thoy. Nụ cười của nó gây ảnh hưởng đến cả lớp (đương nhiên trừ tui hấn). Nó lên bảng làm bài với tốc độ chóng mặt khiến ai nấy mắt chữ O mồm chữ A. Đã vax lúc đi xuống nó còn (cố tình) trượt chân khiến cây thước kẻ trên tay "vô tình" phóng về fía bà cô, cắm phập vào bức tường đằng sau. Nếu chệch 5 mm nữa thoy thì...

-Em vô ý wá. Xin lỗi cô- Nó cúi đầu về hỏi lỗi, môi mím lại (để khỏi cười)

Bà cô mặt mày tái mét, bèn kt bài nó có lỗi không để trả thù. Mà bài nó 0 có lỗi nhỏ. Bà mặt trắng bệch chạy về fòng y tế. Sau khi bà cô đi khuất nó mới bắt đầu cười như điên như dại (Amen, mất hình tượng wá). Tiếp theo là tràng cười của lớp 10a1 (đx trả thù mà). A nó thấy chỉ lắc đầu.

"Reng! Reng!..." Đã đến giờ ra chơi. Hs đổ xô xuống canteen. Hấn cx đã đây. Thấy có 1 THẮNG CON TRAI bên cạnh mình thì đập ng' ta thẳng xuống đất. Hs nghe tiếng "Rầm!" liền sang hóng. Nó nhìn hấn cười cười hỏi:

-Có vấn đề j' ak?

-Biến!-hấn cụt lủn.

-Lý do?

-Không thích

Lúc này nó mới đứng dậy đi ngang qua hấn & bước về chỗ. Khi đi wa hấn, nó để lại 1 câu khiến hấn đứng hình:

-Fải bt nhường chứ... thù lĩnh Demon

Giọng thì thâm chỉ đủ mình hấn nghe nhưng uy lực cực lớn. Đó là lời đe dọa ngầm hấn fải cho nó ngồi chứ không mọi thông tin về Demon-1 bang phái hùng mạnh do hấn lập ra, thông tin đều đx giữ bí mật nhờ tài bảo mật của Jun-sẽ lộ ra hoàn toàn cho tất cả bt. Điều đó đồng nghĩa vs vc mọi ng' trg bang gặp nguy hiểm. Hấn chỉ tay vào nó:

-Mày...mày...

-Đừng mày tao bất lịch sự thế. Tòì là cgais mà-nó đáp tình bơ khiến hấn shock nhìn trân trân vào cái tên đ.zai trc mặt.

Vài giây sau, hấn đành nén cục tức mà để nó ngồi cạnh. Hs lại đx dịp 8 vì hotboy của trường xho ng' # ngồi cạnh. Kin ngồi gần đó cx cười thích thú : "Zu này dzui ak!" Cậu ko bt rằng Kara ngồi gần đó cx chung suy nghĩ (t/ghop ghê ta*cười đều* Kara:kệ ng' ta*đỏ mặt*)

Bạn đang đọc truyện *Vô Bọc Thiên Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3

Rắc rối (p.1)

Tin đồn hotboy cho hs ms ngồi chung mà còn là con gái lan truyền đi khắp trường vs tốc độ ánh sáng...à nhầm, âm thanh & đến tai fan club của "bộ 3 hoàng tử" (t/g: "bộ 3 hoàng tử" cơ đấy. bọn hấn: sao? GATO ak? t/g: hơ hơ! ảo tưởng sức mạnh ak chú em?)

-THẬT KO THỂ THA THÚ!-Sasa, leader của FC tức giận hét lên.

-Vậy làm sao đây?-Chill hỏi

-Như cũ thôi, DẪN MẶT NÓ-Kari trả lời thay, gần giọng 3 chữ cuối

Thế là 3 con rắn độc chụm đầu lại xì xào bàn tán, miệng cười gian xảo...(t/g: nói jì zậy? cho t/g nghe vs. 3 ả: mày lượn đi cho nc nó trong! t/g: muốn nc trong thì các cô ms fải lượn chứ sao lại nói tui*mặt ngây thơ vô tội* 3 ả...*tức nghẹn họng*)

GTNV

Nguyễn Thị Thùy Sa-Sasa: là S (Silver), IQ 2 chữ số, tiểu thư của 1 công ty khá lớn tại VN. Là loại ngu nhưng cứ thích tỏ ra nguy hiểm, thâm độc, hại người là giỏi. Dạng người đẹp dao kéo (còn hơn cả Phi Thanh Vân). Thích hấn.

Lý Mĩ Chi-Chill: cũng là S, IQ 2 chữ số nốt, con gái của 1 thẩm mỹ viện lớn. Tính y hệt con Sasa (bạn thân nên nó thế). Mặt mày chất cả tấn mỹ phẩm (ngửi mùi mak mún ói). Thích Jun.

Huỳnh Ngọc Khả Ly-Kari: S nốt, IQ 2 chữ số lun, con gái lớn của cty nội thất khá nổi tiếng. Bạn bè nên tính như nhau. Rung rinh trước Kin.

Sáng hôm sau...

Nó khoác balo, trượt ván đi học mak lơ lun tình trạng ừn tắc giao thông do chính mik gây ra. Có người fải đi bệnh viện vì thiếu máu, có người lạc tay lái đâm thẳng vô cột điện, có ng' đơ như cây cơ, mơ mơ màng màng, lay hoai ko tỉnh,...

Vừa đến trường, nó toát mồ hôi hột, mặt tái mét. Trước cổng trng' là một "đội wân hùng hậu" có cả nam lẫn nữ. Thà là fan của 5-ng' -ai-cũng-bt-là-ai thì nó ko ns làm gì. Nhưng trên tay "đội wân" là băng rôn ghi FAN CLUB CỦA JEN BABY ĐÁNG YÊU, NĂNG ĐỘNG. Bổng 1 hs nữ chỉ về hướng nó, hét lên:

-Jen kia!

"Thôi xong!" Nó than thầm rồi trượt ván vs tốc độ cực nhanh, đằng sau là cả đoàn ng' chạy theo mak gần bắt kịp nó đang trượt ván ms sợ chứ. Thật xui xẻo cho nó vì sân trường rất rộng mak lớp nó tận tầng 3 nên còn lâu ms đến đc lớp. Bỗng nó way lại cười tóa nắng, nháy mắt 1 cái, còn "khuyến mãi" thêm nụ hôn gió cực menly. "Rầm!" tiếng tụi con gái ngất, mặt hạnh phúc, còn tụi con trai thì sững lại, tự nhiên muốn...gay dù ai cũng bt nó là c.gái. Hành động đó còn ảnh hưởng ra xung quanh khiến m.n chết đứng. Thế là nó ung dung, thoải mái bc vào lớp...

Vừa vào lớp thì... "Ủi cha! Lạnh wá!" Nó hét lên khi có 1 lon coca lạnh áp vào má. Ng' cầm lon nc là... Mindy.

-Jen uống đi. Chạy nãy giờ chắc mệt lắm.

-Cảm ơn-nó cười rạng rỡ làm Mindy đỏ mặt (chỉ những ai siêu cấp đẹp trai, khiến Mindy có cảm tình thì ms làm nhỏ đỏ mặt đc thoy, vậy là hiểu nó "handsome" cỡ nào rồi chứ)

Tự nhiên nó thấy sống lưng lạnh lạnh. Way lại thì thấy ông anh iu vầu mặt đen xì dù bt nó là c.gái 100%. Thế là nó nảy ra ý định trêu ông 1 lần cho vui.

-Jen giỏi thật đó! Là C (Copper) nhưng mới vào đã có FC rồi-Mindy vui vẻ

-Cảm ơn. Mak bạn ko ngại khi nói chuyện vs 1 C như mình ak? Dù sao bạn cũng là P (Platinum) mak-nó

-Ko có chuyện đó đâu. Bọn mình làm bạn vs những ng' tốt, ko phân biệt giàu nghèo-lần này Kara lên tiếng-ak mình là Lee Ka Ram, bạn có thể gọi mik là Kara

-Ồ wên mất...mik là Kasuwagi Misako, gọi mik là Mindy nha-Mindy giờ ms sức nhớ ra mik chưa giới thiệu-còn bạn thì bọn mik bt rồi

-Vậy ta làm bạn nhak, bỏ wa lun mấy cách gọi khách sáo đi-nó

-OK-Windy & Kara đồng thanh

-Mấy ng' dễ thương wá ak!-nó bẹo má Kara, hôn cái chụt vô má Mindy làm 2 nàng đỏ mặt

Lần này nó nhìn Jun thấy anh tối sầm mặt thì phì cười trông iu cực.

3 nàng về chỗ 8 xuyên lục địa. Tới tận lúc cô giáo vào lớp nó ms cảm thấy thiếu thiếu liền way sang hỏi 2 con bạn:

-Hey! 2 tên còn lại đâu rồi?

-Ý mí là Ken & Kin ak?-Kara

-Ken? Kin?-nó

-Trời! Họ mak mi ko bt ak? Ken là tên ngồi cạnh mi, tên thật là Vương Gia Kỳ. Còn cái tên trẻ con là Kin, tên thật là Han Kyu Bin. Nhân tiện lun cái cục băng kia là Dương Hạ Thiên Minh, gọi là Jun-Mindy ngạc nhiên rồi kể 1 lèo.

-Vậy họ đâu?-nó

-Haizzz, chẳng nữa rồi họ tới thôi- Kara thờ dài nói. Vừa dứt lời thì...

-RẦM!!!!!!!!!!!!!!

Chương 4

rắc rối (p.2)

-RẦM!!!!!!!!!!!!

Ken đẩy nhẹ cửa bc vào (em thề là anh ấy chỉ đẩy nhẹ thôi), theo sau là Kin vừa đi vừa “măm” kẹo trông “sô ciu”

-Xin lỗi cô, bọn em bận vc nên đến trễ-Kin nói, cười tỏa nắng làm “ngất ngây” bao “con tim bé nhỏ” của phái nữ kể cả...cô giáo (chú ý: mấy bro có làm jì thì cũng ko “lung lay” đc các sis nhà ta trừ vài trường hợp ĐẶC BIỆT t/g nói sau nhưng chỉ vs Mindy & Kara thoy nhé)

-Thôi, các em có lý do chính đáng nên cứ vào chỗ đi-bà giáo mơ mơ màng màng trả lời (mê trai)

Thế là hấn và Kin ung dung về chỗ. Ngay lúc 2 ng` vào chỗ ngồi thì nó buông một câu đủ 6 ng` (nó, Kara, Mindy, Jun, Kin, hấn) nghe:

-Thằng con nít giả tạo & con khi đồ trốn viện

Làm 5 ng` còn lại đỏ mặt (hấn vs Kin là do tức còn Kara, Mindy & Jun là do nhin cười).

-Được lắm, cô sẽ chết vs tôi-hấn rủa xa

-Oh! Bộ tôi dễ thương đến mức anh nguyện chết vs tôi ak?-nó nghe thấy liền shock 1 câu khiến hấn xi khói ra 2 lỗ tai.

Cả đám ngồi như vậy nek:

Mindy-Kara

Jun-Kin

Hấn-nó

.....Tua nhanh đến giờ ra chơi.....

Kara & Mindy đang định rủ nó xuống canteen thì...

-CON NÀO LÀ JEN BƯỚC RA ĐÂY!!!!!!!!!!!!

3 ả Sasa, Chill, Kari xông vào lớp 10A1 của nó, hét lên (3 nhò này chưa bt mặt nó đâu nhá)

-Là tôi, có vc gì ko?

Giọng nói từ cuối lớp vang lên khiến 3 con rần lao xuống định ****, đánh đập nó thì...

-Ah...! Đẹp trai wá!-3 ả nghĩ thầm, ko dám “xuống tay” vì “thương hoa tiếc ngọc”

Lúc 3 ả còn đang thất thần thì nó khó chịu lên tiếng:

-Các cô mún gặp tôi có vc gì?

Sasa hoàn hồn sớm nhất, hỏi:

-Bạn là c.gái ak? (thay đổi nhanh vậy mà)

-Uk! Đúng vậy. Tôi là tomboy.

3 con rần thất vọng ra mặt nhưng vẫn giữ cái giọng tử tế (bt là c.gái nhưng vẫn cứ lao đầu vào)

-Bọn mik mún bạn tránh xa anh Ken ra.

-Vì sao vậy?-nó ngây thơ hỏi

- Vì mik thích anh ấy?-Sasa nói làm nó cười nghiêng ngả nhưng cực đẹp làm 3 con xém phun máu mũi.

-Ha ha...ha...hahaha...! Mấy ng'... nghĩ...haha...mặt tôi...thể này...mak...hahaha...hắn...thích...ak? Hắn có...fai...là...hahahahaha...gay...hok?

Giờ 3 ả ms bt mik suy nghĩ wá thiên cận vì trông nó đẹp trai rạng ngời thể này thì làm sao mak “anh Ken của mấy ả” thích đc trừ fi Ken là.....GAY. Mấy ả wê wá liền chạy mất dạng.

-Ta xuống canteen đi-nó way sang Kara và Mindy đứng đó nãy giờ xem kịch vì bị nó ngăn ko cho xông vào.

-Ukm-2 ng' gật đầu.

Thế là cả bọn xuống canteen để “ nạp năng lượng”. Vừa bc vào canteen thì bọn nó gây ra náo loạn dữ dội. Bọn nó đi đến bàn nơi bọn hắn đang ngồi:

-Chào bé! Chào khi! Chào cục băng!-nó chọc tức 3 ng'

-Này! Cô có bt bọn tôi là ai không?-Kin bắt bình lên tiếng

-Bt. Bang fô & bang chủ Demon-nó thần nhiên buông 1 câu ngắn gọn & súc tích nhưng chẳng khác nào trái bom nguyên tử khiến 4 ng' kinh ngạc (trừ hắn vì đã bị đe dọa trc roy)

-Sao mi...-Mindy há hốc

Còn anh nó thì đâm chiêu tại sao nó lại bt, anh đã dùng hết tài của mình roy cơ mak, rốt cuộc 10 năm wa anh đã bỏ lỡ điều gì (nó ra nc ngoài năm 5 tuổi, anh nó 7 tuổi).

Không khí đột ngột im lặng cho đến khi....

Bạn đang đọc truyện *Vô Bọc Thiên Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

TÔI LÀ TOMBOY, KHÔNG PHẢI HOTBOY

-Rầm!! (cái này quen quen ta) Keng! Xoảng!

1 chuỗi âm thanh “vui tai” diễn ra, tiếp theo là tiếng gầm như...gấu (ghi sư tử thì đề cao quá)

-ĐÚA NÀO LÀ JEN BƯỚC RA ĐÂY! (câu này cũng quen quen)

Chủ nhân của tiếng gầm khiến con chim sẻ đậu trên cái cây gần canteen ngất vì...ngộ độc âm thanh là 1 tên “hồ báo trường mẫu giáo” học lớp trên và có ngoại hình “đầu trâu mặt ngựa”

Kara định đứng lên “đẹp loạn” thì nó nín tay cô lại, nhìn bằng ánh mắt gian gian, đắc thắng đẹp mê hồn. Kara và Mindy trao đổi bằng ánh mắt với nó rồi cả 3 cười cực đẹp làm 3 chàng nhà ta lạnh hết sống lưng.

Nó giờ tay phải lên cao:

-Là tôi.

-Ra là mày.

Tên đó nghe thấy thì xông đến và đập vào mặt mọi người & gã là 1 cảnh tượng cực kì “nhức mắt”. Nó nhàn hạ ngồi trên ghế, vắt chéo chân, Mindy bá cổ, nựng má nó, còn Kara thì lấy kem cho nó ăn.

Canteen mất chữ O mồm chữ A rồi bùng nổ

-Trời ơi, công chúa của học viện thân mật với cậu ấy chưa kìa-gl

-Họ thật may mắn-gl

-Huhu, thiên nhiên quá thiên vị-bl

-Tại sao? Tại sao? 1 G (Gold) như mình mà cũng không bằng 1 C?-b2

.....

Quay lại với nó và tên đó...

-Mày...mày...-tên đó lấp bắp, gào thét trong lòng vì sao nó lại được người đẹp vây quanh thế kia.

-Sao?-nó hỏi cộc lốc đánh thức tên đó

Gã giờ mới tỉnh lại, nhớ ra mục đích đến đây

-Tên khốn mày dám tán tỉnh bạn gái tao à?-gã hỏi, mắt long sòng sọc

-Bạn gái mày...là con nào?-nó ngu ngơ hỏi

-Mày còn hỏi nữa hả? Chắc mày nhiều đũa quá nên không nhớ chứ gì? Còn tao thì vừa bị cô ấy đá đây này-tên đó kể khổ, khai luôn kết thúc buồn của bản thân.

Gã vừa dứt lời thì canteen nổ ra biết bao nhiêu là lời bàn tán nào là nó lằng nhằng bay bướm, thích trèo cao, làm trai bao ba lá ba xàm, bla bla, bô lô ba la,...(nhiều người chưa biết nó là nữ, còn fan club thì mới chỉ nghe đồn thôi nên nhìn cái mặt handsome của nó thì cũng chưa chắc chắn)

Nó nghe thấy thì khẽ mỉm cười, hỏi 2 con bạn (cả 3 dùng từ ngữ lịch sự để tăng vẻ bí ẩn)

-Lúc vào lớp thì mình đã nói gì nhỉ?

-Cậu đã giới thiệu tên và nói...-Kara đang nói thì ngừng lại

-Cậu là con gái-Mindy tiếp lời kết thúc câu

Và đây là mặt mọi người trong canteen o_0

Nó cười nhẹ nhàng

-Nghe thấy chưa? TÔI LÀ TOMBOY KHÔNG PHẢI HOTBOY ĐÂU MÀ TÁN GÁI CÁI CON KHI-nó đang nói nhỏ nhẹ thì đột ngột hét toáng lên làm tất cả búng tỉnh, gây ra “làn sóng dư luận” dữ dội.

Nữ:

-Huhu...tại sao cậu ấy là con gái cơ chứ? Mình đã bỏ qua địa vị quyết định đến với “hoàng tử trong mộng” rồi mà?

-Ông trời ơi, người tại sao lại làm vậy? (Ông trời: ơ hay, ta có làm gì đâu, tại sở thích của con Jen nó thế đấy chứ)

-Huhuhuhuhuhu...Bạn đã bóp nát tim mình rồi!!!

-Các bạn ơi, bạn ấy là con gái nhưng không sao, chúng ta không yêu nhưng sẽ bảo vệ Jen- một người nói và đc hầu hết nữ sinh ủng hộ.

.....

Nam:

-Huhu...ông trời quá bất công. 1 đứa con gái mà còn đẹp trai hơn con.

-Oh my god! Thật nhục nhâ!

-May quá, xem bị bạn gái đá rồi.

-Jen ơi, tại sao lại làm vậy với anh, công sức cố gắng trở thành con gái đã tan thành mây khói rồi (What the....?)

-Ui, tốt quá, cậu là nữ thì mình khỏi phải sang Thái Lan (sang Thái Lan làm gì thì các thánh tự hiểu)

.....

Lúc này cái tên đó thì nhục, quá sức nhục, ai đời con trai lại bị cướp bỏ bởi 1 đứa con gái cơ chứ. Nhân lúc gã đang dằn mặt thì bị đám nữ sinh nam sinh vây quanh, hùng hục khì thế với khẩu hiệu “thà quyết tử cho Jen baby quyết sinh” rồi lôi đi.

Nó cười haha, đập tay với 2 con bạn rồi quay sang 3 chàng trai ngồi xem phim này đến giờ:

-Xem phim xong rồi chứ, giờ đưa tiền đây.

-Ồ hay, sao tôi phải đưa tiền cho cô-hắn

-Haha, các anh làm gì tưởng tôi không biết sao. Hay lắm, dám mang tôi ra cá cược à-nó vừa cười vừa nói nhưng sát khí lại tỏa ra dày đặc. 5 người nhìn mà nuốt nước bọt cái ực.

Chả qua là ban nãy các bro cá độ với nhau như thế này: Kín và hấn cá là nó bị đánh ghen và bị dân te tua, Jun thì cũng nghĩ nó bị đánh ghen nhưng sẽ chơi lại tên đó. Kết quả thì ai cũng biết rồi nhĩ. 3 chàng đành ngậm ngùi lấy tiền ra nhưng không nỡ đưa đành nhìn sang Mindy và Kara nhưng 2 nàng chỉ lắc đầu tỏ vẻ không biết. Còn cái mặt nó thì hí ha hí hửng nhìn mà muốn cho ăn đạp. Thôi thì số trời đã định, đành đưa cho nó vậy. Huhu!!

Bạn đang đọc truyện *Vô Bọc Thiên Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6

Bar! Đi nào!

-----cho t/g tua nhanh đến buổi tối-----

9:30 p.m

“Yoru no sora kagayaku hoshi wa

Nan’o kukounen no kanata

Tattoe fukai zetsubo ga

Mugen no yami no nattemo

Shinjitsu wa tsutawa ru nda

Jikan no kawa ni takushita

Sono hikari no MESSEJII

Uketoru mono wa dare dai

Hito wa umarete hito wa shindeyuku

Ni kutai wa horobiruyo

Hai no naka kara yomigaeru mono wa JOUNETSU

Tsugi no sedai e

.....”

(Yume wa nandomo umarekawaru-NO NAME)

Nó với tay lấy cái điện thoại trong tình trạng “chu du cõi tiên” (ngái ngủ í mà, chị này về nhà ăn xong chẳng có gì làm nên ngủ lun)

-A nhô-nó vừa ngáp vừa bắt điện thoại.

-A nhô cái gì? Bà coi đi mấy giờ mà ngủ ngáp lên ngáp xuống hả bà nội!-đầu bên kia xỏ nguyên 1 tràng làm nó chưa kịp ú ớ gì.

-Này nhá tôi không phải là bà nội cô và cũng không quen biết cô nên đừng có chửi xối xả vào mặt tôi như thế, OK-nó bực mình.

-MI-XEM-MÀN-HÌNH-ĐIỆN-THOẠI-MAU-CON-MẮM-bên kia gần giọng từng chữ nghe mà gai người.

Ồ! Sao cái giọng nghe quen quen. Nó từ từ nhìn vào màn hình chiếc Nokia Lumia:

BÀ CHẴN

2 chữ này cứ nhảy múa trong đầu nó.

-Ah, Kara à, mi gọi ta có việc gì không-nó giả ngu hỏi, mong Kara bỏ qua chuyện vừa nãy.

-Đi chơi không?

-Đi đâu?-nó nghe thấy chữ đi chơi thì thấy khá hứng thú

-Bar Hell-giọng Mindy từ đâu xen vào. Thì ra Kara đang ở cùng với Mindy còn điện thoại thì bật loa ngoài.

-Nhưng...tui chưa đi bar bao giờ-nó nhẹ nhàng quăng 1 quả bom cho 2 người bên kia rồi đưa điện thoại ra xa.

1 giây...

2 giây...

3 giây...

-CÁI GÌ!!!!!!! MI GIỖN MẶT ĐÓ HẢ?????- không ngoài dự đoán, Mindy và Kara “song giọng hợp bích” khiến nó bịt tai lại mặc dù đã đưa cái điện thoại ra khá xa. - _-`

Sao mà không ngạc nhiên cho được, nó nhìn trưởng thành nên việc khai man tuổi là việc dễ dàng với lại nó cũng rất là “nguy hiểm” nên vào đây là việc bình thường thôi. Nhưng lần này nó lại là “con ngoan trò giỏi” mới chết chứ. Sao nó ngây thơ vậy trời?!? (trời: hỏi nó chứ sao hỏi ta?)

-Thôi, mi thay đồ đi, lát nữa ta sang chờ đi 1 lần cho biết. Mà ăn mặc bụi bụi nếu không muốn gây sự chú ý-Mindy dặn dò.

-Khỏi đến nhà ta đi, đợi ở gần quán kem ICE số X đường XX ấy-nó nhanh chóng trả lời.

-Cũng được. See you late-Kara nói rồi cúp máy cái rụp.

Nãy giờ, nghe giọng điệu của nó có thể nói nó năng động, vui vẻ, ngây ngô...

Vì không ai biết rằng, khi nói chuyện, gương mặt của nó lạnh tanh, không cảm xúc...

Một diễn viên hoàn hảo...

Bạn đang đọc truyện *Vô Bọc Thiên Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7

*****

9:50...

Tại quán kem ICE số X đường XX...

Khách trong quán đông hẳn lên vì trông quán có 2 cô gái ...à không, 2 thiên thần mới đúng. Là Kara và Mindy nhà ta chứ ai.

Kara hôm nay trông cực quyến rũ với bộ váy liền màu đỏ ôm sát khoe đường cong chuẩn từng milimet ngắn chưa đến nửa đùi lộ đôi chân trắng nõn nà, khoác thêm áo da đen, chân mang boots đen nhìn cực chất.

Mindy thì thật đáng yêu với chiếc váy xanh lá nhạt với hai tay áo bằng ren trắng, đuôi váy hơi xòe ra, cài băng đô đính những viên ngọc lục bảo, mang đôi xangdan cao gót màu trắng.

Hai người vừa trò chuyện vừa cười đùa mà không để ý đến ánh mắt trái tim của tụi con trai và ánh mắt viên đạn xen lẫn ngưỡng mộ của đám con gái.

Cạch...

Tiếng cửa tiệm mở ra ...

Mọi con mắt trong quán đều tập trung nhìn vào một điểm trong khi tìm đập thành thích ...

Một thiên thần vừa bước vào, khiến cho cả nam lẫn nữ chỉ có thể ngưỡng mộ ...

Là nó...

Nó vẫn đẹp trai rạng ngời với: áo thun tím in chữ I'LL KILL YOU, quần thun jean mài rách vài chỗ, áo sơ mi caro đỏ sọc xanh, đen buộc ngang hông, giày Addidas "độc" có cánh thiên thần và mix với phụ kiện vòng tay đính tán, dây chuyền mặt cánh thiên thần cộng thêm chiếc mũ hiphop đỏ đen thêu chữ HELLO!

2 nàng kia thấy nó liền chạy đến ôm tay bá cổ Jen thì bỗng thấy gai người. Thôi xong, đã vào tầm ngắm của mấy đứa hám gái rồi.

Mindy thì thầm với nó và Kara:

-Đi nhanh lên tụi bay chứ tao thấy...rét quá- _"

-Con Mindy nói đúng đó-Kara nuốt nước bọt khi thấy mấy "viên kẹo ngọt" của các chị em xung quanh.

Nó hiểu ra ngay vấn đề liền kéo 2 nàng đến chỗ để xe

-Bọn mi đi với nhau trên xe của Kara còn Mindy cho ta mượn xe, OK?

-Được-2 người đồng ý.

Thế là cả 3 leo lên xe rồi chạy như bay trên đường làm mọi người ai nấy hốt hoảng lên lẽ đường nếu không muốn lên nóc tủ ngồi ngắm gà khỏa thân múa cột.

2 chiếc motor dừng trước cửa bar Hell.

-Rầm!!!!!!!!!!!!!!

Cánh cửa bar đã tan tành dưới đôi chân "ngà ngọc" của Kara (t/g: mấy nhân vật trong truyện có vẻ thích "mở cửa" bằng chân nhí, phải biết xót của chứ _n/v: tại mi chứ ai! _t/g: ah, mình nhớ là có việc bận nên đi trước đây. Pye pye)

Mọi hoạt động trong bar dừng lại quay lại xem kẻ phá hoại. Ít có người tỏ ra ngạc nhiên với Mindy và Kara dù vẫn ngưỡng mộ ghen tị thèm thuồng (vì đã đến đây vài lần mà lần đầu đến Hell mấy thằng không biết điều ra về vãn, gây sự với 2 chị đều cho vô bệnh viện chơi với bác sĩ hết nên mấy người này sợ) nhưng tất cả ai cũng chú ý đến nó. Nó đã đẹp trai, handsome, cá tính mà còn đi chung với 2 bông hồng có gai xinh đẹp nữa chứ.

3 đứa lại chỗ bàn nằm ở góc khuất, nơi có thể nhìn thấy mọi việc xảy ra trong quán. Còn mấy người còn lại trở về với việc của mình.

Ở bàn đó, 3 người con trai đã ngồi sẵn, là bọn hần. Kín và hần thì mỗi người một em ăn mặc cực thiếu vải, cứ như nhà nghèo lắm không có tiền mua vải í. Anh nó thì do tòa hàn khí quá lạnh nên chả ai dám lại gần. Nó bất giác nhìn sang Kara. Nó nhận ra đôi mắt nâu to tròn phủ tấm rèm mi dài của cô khẽ xao động và đôi mắt đó...hướng về Kín.

-E hèm-nó háng giọng đánh thức mọi người.

2 tên lằng nhằng thấy bọn nó liền xua tay đuổi mấy cô ả "nhà nghèo". Mấy ả tiếc nuối rồi bọn hần nhưng thấy nó liền lập tức...sà vào. Nó suýt nữa thì nôn hết ra bởi cái mùi mỹ phẩm trên người mấy ả, muốn đuổi đi nhưng như thể mất hết hình tượng thần thiện nên đành dùng...mỹ nam kế. Nó ngược đôi mắt xanh lá có những tia màu tím tỏa ra từ con ngươi lên nhìn 2 ả, đôi mắt như hút hồn cộng thêm gương mặt baby này thì đồ ai chịu được

-Phiền em cho chúng tôi bàn công chuyện riêng được chứ-nó cất giọng dịu dàng.

-Vâng-mấy ả vô thức gật đầu đi ra chỗ khác.

Và bây giờ trong đầu 5 đứa bạn chỉ nghĩ duy nhất 1 câu:"con này quá cáo".

-Mi ghê thiệt đó, cứ như thôi miên mấy đứa đó vậy. Chẹp, toàn bọn hám trai-Mindy nói rồi chẹp miệng cảm thán.

-Chứ sao, ta đẹp ta có quyền -nó vuốt mái tóc màu vàng trà ra sau rồi nói 1 câu làm cả bọn muốn lao vào đấm.

Hần như nhớ ra điều gì đó liền thay nét mặt đùa giỡn ban nãy bằng vẻ mặt cực kì nghiêm túc:

-Tôi muốn hỏi cô một chuyện.

-Hỏi đi-nó vẫn vô tư giữ nét mặt vui vẻ.

-Thật ra...cô là ai?

Chương 8

cô là ai?

-Thật ra...cô là ai?

Hắn vừa dứt câu thì 5 người bỗng khựng lại, dừng ngay việc đùa giỡn mà hướng về phía hắn. Hắn, Kin, Jun, Mindy và Kara lập tức nghiêm mặt lại. Còn nó vẫn cười cười:

-Tôi đã nói rồi. Tôi là Dương Hạ Thiên Băng, Jen.

-ý bọn ta không phải vậy-Kara lên tiếng.

-Chứ là sao?

-Cô hiểu mà. Là người bình thường thì không thể nào hack được thông tin do thiên tài có chỉ số IQ vượt mức bình thường được-Kin chậm rãi nói với vẻ mặt nghiêm nghị hiếm thấy.

-Vậy sao? Nhưng tôi chỉ cho mọi người biết 1 thông tin duy nhất thôi-nó cười nhẹ rồi khẽ đánh mắt sang Jun ra hiệu-tôi là...

-Em gái tôi-Jun tiếp lời làm ai nấy miệng mòm O, A.

-Vậy nhé, tôi chỉ cho biết có thể thôi, khi nào thích hợp tôi sẽ nói. Giờ tôi về nhà ngủ đây. Pye pye-nó cười tươi rồi ra khỏi quán.

Ngay khi nó vừa đi khỏi, cả đám liền lao vào hỏi Jun:

-Cậu nói xem "tiểu sù" của Jen đi.

-Haizz, ngoài việc nó tên Dương Hạ Thiên Băng và là em gái tao thì tao chẳng biết gì cả-Jun thờ dài.

-CÁI Gì? -4 cái miệng đồng thanh hét lên.

-Trời ơi là trời! Jun ơi là Jun! Em gái mà mà mà không biết thì ai biết-hắn ngửa mặt lên trời than (trời: Jen nó là em gái thằng Jun chứ đâu phải em ta mà gọi ta chi)

-Tao nói thật mà. 10 năm nay nó đi du học nên tao có biết gì đâu-Jun nhăn mặt.

-Thôi, giờ ông hack thông tin của Jen đi, Mindy có máy tính kia-Kara đề nghị.

Mindy nghe vậy liền lấy ra trong túi xách cái máy mình đem theo (để chơi). Jun bật máy, đôi tay di chuyển nhanh như chớp trên bàn phím cái máy hiệu VAIO. Sắp vào được thì bỗng dòng chữ "trình còn kém lắm" và hình anime chibi hiện ra rồi..."Phụt!", máy tắt luôn, màn hình đen ngòm. Jun cau mày cố khởi động lại nhưng...

-Mindy này, bà say goodbye với cái máy luôn đi, bị virus đánh sập rồi-Jun tỏ vẻ tiếc nuối.

4 người nãy giờ ngồi xem mà há hốc vì Jun mà chịu thua trong việc hack còn Mindy thì...

-Ahhhhh! Biết mấy cái quan trọng tui cài trong đó hết không?

-Thui, mĩ cái gì nói bọn ta làm lại cho-Kara vỗ vai an ủi.

-Huhu, mấy bộ manga với anime ta tải hết vô máy nhưng chưa kịp xem hết-Mindy sụt sùi.

4 người còn lại: hóa đá.

Còn nó thì sau khi bắt taxi về đã lao vào giường ngủ ngon lành.

Chương 9

cuộc thi đấu

Sáng hôm sau...

Nó uể oải bước vào lớp rồi ngồi "phịch!" xuống ghế, nằm dài ra mà...ngủ. Bỗng nó thấy vai mình nặng nặng. Nó hắt ra rồi lại thấy nặng rồi lại hắt ra. Và lần này nó không thấy nặng nữa mà...

-AHHHHH

Nó hét lên với cái giọng cao vút, ôm lấy cái đầu bị cốc đau điếng. Nó nhìn lên thì thấy 5 đứa bạn đứng đó. Mindy nhìn nó bằng đôi mắt đen láy kiên định :

-Bọn ta muốn thách đấu với mi.

-Thách đấu?-nó tròn mắt hỏi.

-Đúng vậy-là hấn

-Điều kiện là gì-nó hỏi một câu làm cả bọn giật mình nhưng chỉ 1 chút thôi.

-Nếu bọn tui thắng, cô phải nói ra thân thế của cô cho bọn này biết-Kin nói về tự tin, vuốt mái tóc nâu nhuộm vài vệt hi-light đỏ sẫm.

-Vậy nếu tôi thắng...-nó nói

-Tùy mi thôi-Kara nhún vai.

-OK, nếu tui thắng thì...-nó cười gian manh làm mấy người kia lạnh sống lưng-bọn mi làm osin cho ta 5 tháng.

Cả đám nghe nó nói thì hơi lưỡng lự nhưng cũng đồng ý.

-Vậy vòng thi đầu là gì?-nó hỏi

-Sắp tới là kiểm tra học kì 1 nên chúng ta sẽ xem ai cao điểm hơn sẽ thắng-Jun trả lời.

-Vậy đi-nó gật đầu rồi nằm xuống bàn ngủ tiếp.

5 phút sau, tin các hoàng tử, công chúa của học viện thách đấu với Jen baby đã lan ra khắp trường. Mọi người bắt đầu cá cược xem ai sẽ thắng

-Tui nghĩ hoàng tử, công chúa sẽ thắng vì họ học giỏi cực kỳ-hs1

-Nhưng Jen mới vào đầu ai biết khả năng của cậu ấy đến đâu-hs2

-Nhưng họ rất thông minh cơ mà, Platinun chứ đùa à-hs3

-Tui cá 200.000đ là những người cấp P thắng-hs

-Tui cũng vậy nhưng cá 250.000-hs3

-Tui cá 300.000 cho Jen-hs2

-Này, mấy trò dám cá cược ở trường à-thầy

-Ahh, chúng em xin lỗi mà thầy-hs

-Các em nghĩ sao? Tui cá 500.000 là Jen thắng-thầy cười hề hề.

-...-hs

.....

Vì biết Jen không phải hạng vừa nên Kara, Mindy, Kin, Ken đã chú ý hơn vào việc học. Chỉ có nó và Jun là thoải mái, vô tư. Jun thông minh thì ai cũng

biết nhưng IQ của nó chưa biết thế nào mà cứ ngồi chơi làm mấy người kia bức bối quyết tâm thắng cho bằng được.

♪*****♪

Đến ngày kiểm tra học kì...

Cả 6 người đều vào phòng thi riêng để đảm bảo không ai gian lận nó làm bài trong 15 phút rồi ngủ luôn mà thời gian còn đến...hơn 2 tiếng. 10 phút sau, anh nó gác bút. 20 phút tiếp theo là hấn và Kara. 5 phút nữa là Kin và Mindy.

Hết thời gian, giám thị thu bài mà nó vẫn không biết, ngủ say như chết đến tận lúc Mindy gọi mới chịu dậy.

Mấy người kia nhìn nó cười đắc thắng vì thấy nó ngủ suốt nên tưởng nó không làm được bài. Nhưng ở đời đâu ai biết được chữ "ngờ"...

Bạn đang đọc truyện *Vô Bọc Thiên Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10

3 ngày sau...

Hôm nay là ngày mà ai cũng hồi hộp mong đợi: ngày báo điểm và xếp hạng kiểm tra học kỳ 1.

Trong khi tất cả học sinh lẫn giáo viên ào đến cái bảng mạ bạc sáng lóa dưới sân trường thì nó ở trong lớp nằm ôm cặp ngủ ngon lành (t/g: em lạy chị nó: oh, chị biết em hâm mộ chị nhưng không cần làm quá đến mức tôn sùng vậy đâu *xua tay*_t/g:*cứng họng*)

Bọn hấn hí hửng xem bảng thông báo bắt đầu từ top.20...không có nó...top.10...không có...top.7:

7.ABC(x/xx/xxxx)*vì mình đi thi hay thấy mấy cuộc thi nước ngoài có ghi ngày tháng năm sinh nên ghi luôn*

6.Kasuwagi Misako(x/xx/xxxx): 9.10

5.Han Kyu Bin(x/xx/xxxx): 9.25

4.Lee Ka Ram(x/xx/xxxx): 9.50

3.Vương Gia Kỳ(x/xx/xxxx): 9.75

__Lưu ý__ x: ngày-xx: tháng-xxxx: năm

Ai nhìn thứ tự của hấn đều không thể tin nổi, lấy tay dụi mắt mấy lần, bình thường mọi năm hấn vẫn đứng thứ 2 kia mà. Chẳng lẽ...Mọi người cắt ngay suy nghĩ, đồng loạt hướng mắt về đầu bảng, nơi mà vị trí thứ nhất và thứ hai bị che bởi tấm vải màu bạc lấp lánh. Căng thẳng tột độ.

Hiệu trưởng giờ mới đến đứng trước bảng xếp hạng:

-Bây giờ tôi xin phép được kéo tấm màn che của 2 người đứng đầu.

Đụng tay vào dây kéo...Hồi hộp...

Kéo dây...Căng thẳng...

Màn từ từ mở...Mở to mắt...

Màn mở hoàn toàn...Há miệng kinh ngạc...

Cuối cùng...BÙNG NỔ!

-Ahhhhhhhhhhh! Thắng rồi! Đưa tiền đây!

-Yeah!!!! Có thêm tiền xài rồi!

-Huhu...tiền ơi là tiền sao em nỡ bỏ ta mà đi...

-Chết rồi!!!!!!

.....
Học sinh, giáo viên đưa tiền cá cược cho nhau. Người cười ha hả, người khóc hu hu.

Và đây là 2 dòng chữ mạ vàng lấp lánh mà everybody mòn mỏi đợi:

2.Dương Hạ Thiên Minh(x/xx/xxxx): 9.90

1.Dương Hạ Thiên Băng(x/xx/xxxy): 10.00

Bộ 3 hoàng tử và 2 công chúa đang tròn mắt thì bừng tỉnh bởi 1 tiếng hét vang lên từ đám đông:

-Mọi người nhìn năm sinh của Jen kìa!!!

Tất cả đang ồn ào thì im bật, lập tức nhìn lên bảng thông báo lần nữa (trừ Jun vì anh hiểu chuyện gì và thất thần hơn) và trong tình trạng...cầm chặt đất:
 $xxxx-xxxx = 1 \implies$ Jen nhỏ hơn những học viện cùng khối 1 tuổi.

Lập tức, các học viên nhận thấy 4 ngọn gió lướt qua họ. Là hấn, Kín, Kara và Mindy (Jun còn đang hóa đá) chạy...à không, phi đến chỗ nó để xác nhận thông tin mặc dù biết là dư thừa vì SD luôn làm việc chính xác những điều họ công bố.

-RẦM!!!!!!!!!!

Cánh cửa lớp (lại) bật tung ra dưới sức mạnh của 4 superman tái thế. Cả bọn hồng học chạy vào. Nó đang ngủ cũng phải tỉnh giấc vì tiếng động cực kì “nhỏ”.

-Mi...-Kara

-...nói đi.-Mindy

-...cô bao nhiêu...-Kín

-...tuổi?-hấn

4 đứa vì mệt quá nên cứ nôi câu mà hỏi rồi choáng váng suýt ngất trước câu trả lời “ngây thơ như con nai tơ” của nó:

-15.

Và giờ trong lớp tình hình rất chi là...tình hình với 4 “xác chết” đẹp như tượng ở dãy bàn cuối.

Bạn đang đọc truyện *Vô Bọc Thiên Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11

2 vòng thi cuối

Sáng sớm, nó vừa bước vào lớp thì:

-AH!!!!!!!!!!!!!! MA!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Biết sao nó la dzậy hem? Vì ở dãy bàn của nó có “5 con panda” cỡ bự có “âm khí” xung quanh. Đó là 5 người ai-cũng-biết-là-ai-đấy. Do hôm qua quá shock nên mất ngủ và thứ tự điểm còn ám ảnh đến giờ nên mới “thân tàn ma dại” như vậy nè (còn đâu là hình tượng hotboy, hotgirl nữa trời)

Nó “anh dừng” đến vỗ vai Kara thì nhận được gương mặt rất chi là...biểu cảm:

-Vòng thi thứ 2 là gì vậy?

Cả đám giờ mới bừng tỉnh bởi câu nói của nó. Kín uể oải đáp:

-Võ thuật

-Oh, vậy thì tôi thua-nó trả lời mà không suy nghĩ 1 giây.

-Sao vậy? Cô sợ à?-hắn kích đều.

-Cứ cho là vậy đi-nó vẫn bình tĩnh trả lời.

-Rồi hòa 1-1, đến thẳng vòng thứ 3 luôn cũng được-anh nó nhún vai.

-Vậy cô sẽ thi tài năng với Mindy và Kara-hắn cười đắc thắng.

-OK, fine-nó nháy mắt.

-Vậy đi, sáng thứ 6 tuần sau ở hội trường-Kara nói-nhảy hiện đại nhé!

-Được-nó

5 phút sau, cả học viện đều biết thời gian, địa điểm cuộc thi cuối cùng giữa Jen và bộ 5 (hắn, anh nó, Kin, Kara, Mindy). Và học sinh và giáo viên (lại) bắt đầu cá cược. Bây giờ số người đặt cược cho Jen tăng lên vì lần trước nó đã thắng bộ 6 một lần và không ai biết khả năng của nó đến đâu mà.

Cả 2 bên có 7 ngày để luyện tập. Bọn hắn cười thầm vì trước giờ chưa ai thắng được Mindy và Kara trong việc nhảy múa và ca hát cả nhưng cũng không thể xem thường Jen được. Kara, Mindy chọn bài “I got a boy” của SNSD vì đó là bài tủ của 2 nhỏ và vũ đạo rất đẹp. Còn nó thì...đội rùi biết. (t/g:He he! _đ/g: anh em đâu! Dẹp, đá chuẩn bị! NÉM! _t/g: Jen! Help me!)

Bạn đang đọc truyện *Vô Bọc Thiên Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12

_____ 7 ngày sau _____

Tại hội trường của SD...

Khán giả đến đông nghịt đến mức cả con kiến chui qua cũng hông lọt. Cũng phải thôi, đây là trận chiến giữa các mỹ nam mỹ nữ thiên tài ai mà chẳng muốn coi.

Đến giờ, anh chàng MC bước ra sân khấu:

-Cảm ơn các bạn đã đến đây ngày hôm nay. Chúng ta sẽ bắt đầu cuộc thi giữa Jen và bộ 5. Màn thi đầu tiên là của 2 công chúa Mindy và Kara với bài hát của SNSD: I GOT THE BOY.

Giọng MC vừa dứt cũng là lúc cả hội trường hét ầm lên muốn điếc lỗ tai. “Phụt!” đèn vụt tắt làm hội trường tối om. “Phụt!” cái nữa, 2 ánh đèn chiếu vào 2 thiên thần trên sân khấu làm tất cả như muốn nín thở vì họ. Đó là Mindy và Kara. Mindy thì ăn mặc giống Jessica còn Kara thì là Teayoung trong MV I got the boy. Tiếng nhạc nổi lên, họ bắt đầu nhảy. Vũ đạo đẹp mắt, động tác điêu luyện cộng thêm gương mặt thiên thần khiến màn trình diễn không thể chê vào đâu (2 người này không hát).

Hội trường lần nữa muốn nứt ra vì “loa” của hàng ngàn người bên trong khi buổi biểu diễn kết thúc.

-Thực sự là màn biểu diễn tuyệt vời. Và bây giờ là màn còn lại của Jen với bài hát của AKB48: BEGINNER.

Ánh đèn lại vụt tắt lần nữa. “Phụt!” Ánh đèn chiếu lên 1 vị trí trên sân khấu. Một người con gái mang trang phục rất cá tính (như hình), 3 vòng siêu chuẩn. Chiếc mũ liền với chiếc áo khoác trùm che khuất gương mặt, chỉ thấy lò xo mấy sợi tóc mái màu trà.

Cả hội trường bàn tán xôn xao:

-Cô gái kia là Jen sao?

-Thật không thể tin nổi.

-Không biết làm con gái cậu ấy trông ra sao ha.

-Uhm

.....

Trong lúc cả hội trường kinh ngạc kể cả bọn hấn thì nó kín đáo khẽ nở nụ cười. Nhạc bắt đầu nổi:

“In your position! Set!”

Nó bắt đầu vũ đạo của mình nhưng vẫn đội chiếc mũ. Nhưng khi bắt đầu vào bài hát thì nó kéo mũ xuống làm cả hội trường sửng sờ:

“Kinou made no keiken toka

Chishiki nanka nimotsu na dake

Kaze wa itsumo toorisugite

Ato ni nani mo nokosanai yo.

Atarashii michi wo sagase!

Hito no chizu wo hirugeru na!

Fueta me wo ageta toki ni ZERO ni naru nda

Bokura wa yume mitteru ka?

Mirai wo shinjiteiru ka?

Kowai mono shirazu hodo mono shirazu

Mutteppou na mama

Ima Bokura wa yume mitteru ka?

Kodomo no youni massara ni...

Shipai saretaku kusari wa hikichigirou

Change your mind!

Change your mind!

Nani mo shiranakute ii BEGINNER!

.....”

Giọng hát khỏe khoắn, mạnh mẽ lúc cao vút, trong trẻo lúc trầm, ảm áp. Động tác nhảy điêu luyện, dứt khoát và hoàn hảo từng chi tiết. Và lí do chính khiến tất cả bất động là... gương mặt của nó. Da trắng như tuyết không tí vết. Mái tóc màu trà bồng bềnh xoắn nhẹ dài gần ngang lưng. Đôi môi màu hồng cam ươn ướt nở nụ cười nhẹ. Mắt xanh lá xen lẫn những tia màu tím ánh lên sự mạnh mẽ, tự tin và kiên định. Trông nó vừa giống 1 thiên thần vừa giống 1... chiến binh.

Thịch...

Tìm mọi người đập nhanh 1 cái.

“...Ame wa yanda

Kaze wa yanda

Mita koto no nai

Hikari ga sasu yo

Ima ga toki da

Kimi wa umare kawatta (All) BEGINNER”

Nốt nhạc cuối kết thúc. Mọi người im lặng. Rồi...

“BỐP! BỐP!.....”

“WAHHHHHHHHHHHHH!!!!”

-Jen ơi tuyệt quá!

-Nữ hoàng!

-Jen no.1!

.....

Ai cũng reohò, khen ngợi, vỗ tay không ngớt kể cả những kẻ khinh thường C => tường có vài vết nứt (OMG!)

-Thật là màn biểu diễn tuyệt vời. Bây giờ là màn bình chọn. Nếu chọn nhóm nào, bạn chỉ việc giơ tay lên là được. Đầu tiên là bài "I got a boy" do Mindy và Kara trình bày-MC

Hơn nửa số cánh tay đưa lên.

-Tiếp theo là bài BEGINNER của Jen.

Lần này mọi người nhất loạt giơ tay lên còn khuyến mãi thêm trận "bom âm thanh" nữa.

-Vây là người thắng cuộc đã được ấn định: JEN!!!!-MC hào hứng hét lên hòa cùng với tất cả người trong hội trường.

Trong khi đó...

-Mi thắng rồi-Mindy ù xù

-Bọn anh sẽ không làm phiền em nữa-Jun trông còn tội hơn.

Nó phải cố gắng lắm mới nhìn cười trước bộ dạng "buồn như con chuồn chuồn", "xìu như bánh bao chiều" của bộ 5. Hấn, Kin, Mindy, Jun, Kara quay người bước đi. Nhưng vừa được vài bước thì nó gọi giật lại:

-Này!

-Có chuyện gì sao?-Kin

-Quên rồi à? Ô-sin-5-tháng-nó nói rồi cười tươi

-Hả?-bộ 5 đồng thanh, cảm thấy lạnh sống lưng trước nụ cười của nó. Ác ma! Nhỏ này là ác ma! Huhu!

Bạn đang đọc truyện *Vô Bọc Thiên Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13

hình phạt

Sáng hôm sau, nó quay lại với phong cách tomboy. Số lượng fan của nó tăng lên đáng kể nhất là nam. Nó giờ đã nổi tiếng khắp SD rồi.

Sau khi "tập thể dục buổi sáng" với fan, nó bước vào lớp nhưng chẳng thấy bộ 5 đâu. Nó không biểu hiện gì chỉ bước vào chỗ ngồi.

"Reng!" Tiếng chuông vào lớp vang lên. Tiết đầu là của cô giáo chủ nhiệm. Cô đẹp, còn trẻ nên tính khá ngây thơ, nghịch ngợm (chuyện, cô 23 tuổi chứ mấy với lại hồi xưa cô từng là siêu quậy mà) lại công bằng nên được nhiều người yêu mến. Cô vừa giờ sổ điểm danh ra thì...

-RẦM!!!!!!!!!!

Bộ 5 bước vào ngang nhiên như đứng rồi. Cả đám thấy cô chủ nhiệm chột đồ mồ hôi. Hix, quên mất hôm nay có tiết của cô giáo yêu quái...à nhầm, yêu quý. Vì cô này không nịnh nọt như phần lớn các giáo viên khác mà thẳng thắn nên bọn họ rất nể và khâm phục. Còn giờ...

-CÁC EM ĐÃ ĐI TRỄ MÀ CÒN PHÁ HOẠI CỦA CÔNG LÀ SAO HẢ????????

Cả đám cúi đầu chờ "phán xét". Mindy cố nài nỉ:

-Cô ơi, cho bọn em về chỗ đi mà cô

-Các em ra ngoài đứng chờ tôi

-Thưa cô-1 cánh tay giờ lên

-Cs gì không Jen?-cô

-Cô cứ cho họ về chỗ đi ạ-nó nói rồi lấy tay ra hiệu "còn 'xử phạt' cứ để em lo"

Cô hiểu ý, làm dấu "OK", quay sang bộ 5, nói:

-Thôi được, các em về chỗ đi

Cả đám hí ha hí hửng về chỗ ngồi mà không để ý nó và cô nhìn nhau cười không thể nào gian hơn.

Mấy tiết học trôi qua nhạt nhẽo. Máy bàn cuối làm việc riêng cả bọn. Kara và Mindy thì đang nghiên cứu loại nước hoa mới ra. Jun và Kin thì đua xe trên điện thoại. Hần ngồi ngắm trời ngắm đất ngắm mây. Nó nằm xuống bàn ngủ. Hần lẳng xăng quay qua quay lại, đập vào mắt là gương mặt đang ngủ của nó. Hần chuyển từ ngắm cảnh sang...ngắm nó. Làn da trắng tuyết. Mái tóc màu trà cắt kiểu nam Hàn Quốc. Lông mày thanh tú. Đôi mắt khép lại, hàng mi dài cong vút. Đôi môi hồng cam nhìn mà muốn cắn. Bỗng..."Thịch!" Hần thấy tim mình đập nhanh một cái. Hần quay phắt sang chỗ khác. Hần nghĩ chắc mình bị bệnh rồi, phải đi khám thôi chứ trai đẹp mà chết thì uổng lắm (con lấy bố)

*****tua nhanh đến giờ ra chơi*****

-Hey! Máy người-nó chỉ vào hần, Jun và Kin-đi mua đồ ăn đi.

-Cô là ai mà ra lệnh cho tôi?-hần bực bội

-Chủ-nó nói 1 từ 3 chữ cũng đủ làm hần cứng họng.

-Thôi, ăn gì để tụi này mua-Jun lên tiếng giải hòa

-Cho em 1 hamburger, 1 bò kho, 2 cacao đá và 2 kem sô cô la chuối-nó

-Tui thì 1 sandwich, 1 bánh cuốn, 1 nước dâu và 3 kem dâu-Mindy

-Lấy cho tui hamburger giống Jen, 1 mì ý, 2 ly mojito và 2 kem bạc hà-Kara

-OK, chờ 5 phút

Đám con trai chạy đi để lại đám con gái ngồi "tám" như chưa bao giờ được "tám"

-Tối đi bar đi-Kara

-Thôi đi bà, suốt ngày bar với biếc-Mindy

-Có vẻ vui đó, đi đi-nó

-Nhưng...-2 nhỏ lưỡng lự. 2 nhỏ đi nhiều rồi với lại cũng giỏi võ nhưng nó thì..

-2 bà làm vệ sĩ cho tui cũng được mà-nó hiểu ý 2 đứa bạn liền nói nhanh. Rốt cuộc 2 người cũng gật đầu đồng ý.

(Đừng ai thắc mắc về cách xưng hô của Jen, Mindy và Kara nha. 3 đứa cứ mi mi ta ta, bà bà tui loạn xạ vậy đó)

Lát sau đám con trai mang đồ ăn lên. Cả bọn áp dụng triệt để phương án "đánh nhanh diệt gọn" rồi học tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Vô Bọc Thiên Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14

10:30 p.m

Bar Hell

-Rầm!!!!!!!!!!

Cánh cửa bar (lại) bung ra (t/g: tui ngưng viết đây, đi sửa cửa_cà đẳm: chết hay sống?*đằng đằng sát khí*_t/g: để tui viết tui viết*toát mồ hôi*). 2 người con gái theo sau là 4 người con trai mang những vẻ đẹp khác nhau khiến cả quán hoạt động chậm lại nhưng vẫn trở về với nhịp điệu vốn có. Vì 4 người con trai tụt lại đằng sau nên mấy tên dê già lần tới (do các sis và bro ít đến nên chúng không biết toàn là hồng có gai)

-Em mới tới lần đầu à? Đi với anh một đêm anh chiều tất-một gã say khướt lèm bèm tiến đến chỗ của 2 người con gái đẹp “nghe chừng đồ gánh” (Kara và Mindy nhà ta chứ ai ^_^)

Kara thì vẫn màu đỏ quen thuộc với chiếc váy 2 dây cúp ngực ôm sát người ngắn đến đùi, ngực trái có gắn viên ruby đỏ tươi. Đôi giày cao gót đỏ rượu. Cô mang trang sức đá ruby rực màu máu. Trông cô thật quyến rũ và sắc sảo.

Mindy thì áo somi xanh lá buộc vạt đến ngang bụng, bên trong là áo ba lỗ đen. Quần short jean trắng. Giày búp bê trắng có đính ngọc lục bảo. Nhỏ mang trang sức bạc tinh khiết. Trông nhỏ thật trong sáng không kém phần năng động

-Bán cả dòng họ nhà nguoi cũng chả bằng 1 góc của ta đâu-Mindy khinh khỉnh.

-Kiêu thế nhưng ta thích-tên đó định chạm vào mặt nhỏ thì bị Kara lấy tay hất ra. Xong, cô lấy khăn ra chùi như vừa chạm vào cái gì dơ bẩn lắm.

-Nguoi nên biết thân biết phận đi trước khi máu phải đỏ-Kara lạnh giọng

-Con này không uống rượu mời mà thích uống rượu phạt à?-tên kia mặt đã đỏ gò còn đỏ hơn.

Gã lao vào Kara nhưng phải khựng lại vì thấy cái gì lạnh lạnh ngay cổ. Là Mindy. Trên tay nhỏ là con dao rọc giấy sắc ngọt dùng thay kiếm, lưỡi dao sáng lóa kẻ ngay dưới cổ gã. Gương mặt thiên thần vẫn cười nhưng tỏa đầy sát khí.

-Biến!-Mindy vừa nói xong gã đã chạy đến phương nào rồi.

“Bốp! Bốp!” Nó vỗ tay tán thưởng. Đám đông nãy xem “phim hành động” cũng tản ra, đưa mọi thứ về chỗ cũ.

6 người chọn 1 cái bàn ở góc khuất rồi ngồi vào đó. Cả bọn vừa gọi rượu xong thì đầu ra 4 con nhỏ ăn mặc mà phải gọi là còi ra luôn cho rồi lao và nó và bọn hần (đẹp là cái tội). Mà đúng là nó và 3 người kia nhìn handsome thật:

Nó hôm nay mang áo pull đen có chữ EVIL trắng được cách điệu, bên ngoài khoác áo khoác đen. Quần jean mài trắng đằng trước. Giày converse đen loang đỏ. Mang dây chuyền mặt 1 bên cánh dơi. Nó trông vừa tinh nghịch vừa bí ẩn.

Hần thì áo somi tím mờ 3 cúc đầu. Quần jean đen. Khoác áo da đen. Cổ đeo sợi dây chuyền dài mặt thập giá. Giày Nike đen trắng. Nhìn hẳn cực lãng tử.

Jun thì lạnh lùng, lịch lãm với áo somi trắng, quần tây đen, áo vét đen và cà vạt đen thắt lỏng lẻo trên cổ. Mang đôi addidas hàng hiệu.

Kin vẫn là thiên thần với áo pull trắng không họa tiết. Quần jean trắng mài rách đằng trước. Áo somi kẻ sọc xanh đen buộc ngang hông. Giày thể thao trắng toát. Phụ kiện là dây chuyền có mặt đôi cánh thiên thần.

4 á cứ lượn qua lượn lại làm nó khó chịu vì cái mùi mỹ phẩm nồng nặc. Nó liền ôm lấy Kara nói thẳng vô mặt con á cứ bám dính lấy nó:

-Đây là bạn gái tôi. Cô có thể đi chỗ khác được chứ.

-Cô nghe anh ấy nói rồi chứ-Kara hiểu ý liền hợp tác diễn kịch

-Anh bỏ cô ta là được mà. Cô ta xấu hơn em nhiều-ả vẫn mặt dày bám theo nó

Trời! ả không biết đánh vần chữ “nhục” à! Mindy rảnh quá liền “ngồi vu vơ xuất khẩu thành thơ”:

-Ồ cô đẹp

Mặt cô baby

Dáng cô sexy

Cô trông lovely

Nhưng với tôi cô chẳng bằng...con KIKI

Nói xong nhỏ cười ha hả làm ả kia biến thành tắc kè hoa luôn, đổi màu liên tục.

-Mày...-ả định giơ tay đánh Mindy nhưng...

Bọn bay lên sàn nhảy đi

-CÁI GÌ?!! TỰ NHIÊN!!-2 nhỏ đồng thanh

Đám con trai đang đùa bỗng sững lại. Jun và Kin nhìn nó cực kì “âu yếm” làm nó gai hết người nhưng vẫn nói tiếp:

-Không có gì là tự nhiên cả. Hình phạt cho buổi sáng, thế thôi. Chị Phuong cũng đồng ý rồi mà.

5 người lập tức nhìn Phuong chằm chằm nhưng cô chỉ nhún vai.

-À! Mấy người con trai thì đi pha rượu hoặc phục vụ đi nha. Còn nữa, không được can thiệp vào bài nhảy.

Ai cũng khá bức nhưng vẫn nhin, nhin, nhin.

Kara và Mindy lên sàn, bắt đầu. . .nhảy. Những động tác quyến rũ nhưng không quá phô bày khiến mọi người chỉ có thể ngưỡng mộ trừ mấy tên dê già cứ nhìn lên trên mà. . .nhò dãi (kinh thế!)

Kin đang phục vụ bàn thấy ánh mắt mấy lão sói nhìn Kara như vậy khiến cậu cảm thấy. . .khó chịu. Ghen? 1 từ thôi cũng đủ làm cậu chao đảo. Không thể như vậy được, cậu không thể thích 1 đứa con gái hung dữ như chằn được. Kin lắc mạnh đầu rồi đi làm việc. Cậu bung rượu đến 1 bàn thì thấy 1 lão già trung niên cứ nhìn lên sàn nhảy với ánh mắt thèm khát. Cậu không hiểu sao lại đập mạnh chai rượu xuống bàn làm tên kia giật mình định ***** cậu

-Rượu của quý khách đây-Kin vừa nói vừa cười, nụ cười thiên thần nhưng giờ nó lại ngập đầy sát khí, tỏa đầy âm khí khiến lão lạnh buốt, không dám làm gì.

Còn Jun? Anh ở quầy pha chế rượu nhưng cứ nhìn mãi lên sàn, hướng vào Mindy. Anh sao vậy? Lo lắng sao? Thật buồn cười khi lo lắng cho một người giỏi võ như nhỏ. Nhưng tại sao? Chẳng lẽ. . .Không phải đâu trước giờ anh luôn xem nhỏ như 1 người em gái. Thế mà tại sao anh đã khắc sâu nụ cười rạng rỡ của nhỏ vào lòng. . .

Nó nhìn biểu hiện của 2 tên kia thì thấy thú vị. Lướt mắt qua chỗ Ken thì thấy hấn đang. . .tán gái. Ái chà chà, trẻ hư thì phải phạt chứ nhì. Nhưng phải cảnh báo không lại báo ác. Nó lấy điện thoại ra bấm bấm

“Ting!”

-Chờ anh chút-hắn nói với mấy đứa con gái vừa quen được rồi ra chỗ khác lời điện thoại ra.

“Bạn có 1 tin nhắn mới!”

“Không làm việc, mai làm bù nguyên đêm

Kí tên

Jen baby”

Hắn vừa đọc xong thì bức xúc kinh khủng thậm rủa nó nhưng lại nhận 1 tin nữa.

“Đừng rủa tôi”

Lần này hắn toát mồ hôi lạnh. Sợ nó rồi đấy.

Nó thì ung dung nhấm rượu.

Một buổi tối thú vị. . .

Bạn đang đọc truyện *Vô Bộc Thiên Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16

Hỏa Long VS Demon

-Oáp!

-Nè mi làm gì ngập dữ vậy?

Kara nhắm mắt khi thấy nó nảy giờ ngáp lên ngáp xuống hơn chục lần làm cô bực cả mình.

-Hôm qua ta ngủ hơi trễ mà sáng nay còn chơi Tom & Jerry với mấy đứa trong trường nữa chứ-nó

-Cái gì? Hôm qua bọn mình về sớm mà, 12 rưỡi thôi chứ mấy!-Mindy tròn mắt (ờ, 12 rưỡi thôi chứ mấy)

-Nhưng tận 4 giờ sáng ta mới ngủ cơ-nó

-Mi làm gì mà 4 giờ sáng mới ngủ-Kara

-Ta xem phim...ma-nó trả lời mà làm 2 con bạn xém rớt ghế, nhìn nó mà lắc đầu.

Lát sau, bọn hấn vào với tình trạng mà chỉ có thể miêu tả bằng 3 từ: te tua, toi tả, thê thảm. Bọn hấn có những đặc điểm chung sau đây: đầu tóc bù xù, quần áo xộc xệch, mặt mũi lấm lem. Bọn nó thấy mà cười đau cả bụng.

-Haizz, chạy “giặc” mệt muốn chết-Kin than thở

-Bọn fan sao bám dai như đĩa vậy nhỉ-Jun nhăn nhó

Tại thằng Kin hết chứ đâu, tự dung nổi hứng muốn đi bộ-hấn càu nhàu

Ra là do mấy bro trốn lũ “mai tre” dữ quá nên mới thâm hại như vậy nè.

“Lately I been, I been losing sleep

Dreaming about the things that we could be

But baby, I been, I been prayin’ hard

Said no more counting dollars

We’ll be counting stars

Yeah, we’ll be counting stars.

I see this life

Like a swinging vine

Swing my heart across the line

And my face is flashing signs

Sheek it out and you shall fine

Old, but I’m not that old

Young, but I’m not that bold

I don’t think the world is sold

I’m just doing that we told

I feel something so right

Doing the wrong thing

I feel something so wrong

Doing the right thing

I could lie, couldn’t I, could lie

Everything that kills me make me feel alive...”

(Counting stars-One Republic)

Nhạc chuông điện thoại của hắn vang lên. Hắn nói bằng giọng lạnh như Bắc cực:

-Alô

-

-Được. Tối nay

-

-100

-

Hắn cúp máy, mặt trở lại bình thường.

-Có chuyện gì vậy?-Kin

-Demon-nó vừa buông 1 từ mà tất cả quay lại nhìn nó

-Sao cô biết?-câu hỏi của hắn như 1 câu xác định cho câu trả lời của nó

-Khi trong bang anh cần 1 cái mặt nạ chứ ai đòi lại đề 1 con khi điều hành bang hội bao giờ-nó

-Cô biết rồi thì nghe luôn-hắn thở dài, bỏ ngoài tai câu châm chọc của nó, kéo cả đám lại gần

-Hòa Long thách đấu với chúng ta ở khu đất trống gần cầu Light (cái này t/g bịa, đừng tin) vào lúc 9 giờ tối nay-hắn

-Hòa Long? Trước giờ họ vẫn đứng thứ 2 thế giới ngầm sau bang chúng ta “nước sông không phạm nước giếng” mà sao giờ lại...?-Mindy ngạc nhiên

-Có lẽ họ muốn đứng đầu chẳng-Jun vuốt cằm (t/g: ê, có râu đầu mà vuốt_Jun: ờ ha, quên)

-Nói gì thì nói tối nay chúng ta sẽ ra mặt-Kara nói giọng chắc chắn

-Tui đi với-nó nói bằng giọng nũng nịu, ánh mắt cún con. Thế này thì đồ ai chịu được dù nam hay nữ

-Không được, nguy hiểm lắm-Kara hơi xiêu xiêu trước nó nhưng không thể mất Thiên thần được

-Đi mà, biết đâu tui có ích-nó

-Không-giờ là giọng Jun

-Có-cho-đi-không?-nó thôi đáng yêu, gần giọng từng chữ một, gương mặt tối sầm đáng sợ khiến bộ 5 tưởng tượng có sấm sét sau lưng nó.

Chính vì nó quá đáng sợ nên đã vô thức gạt đầu lúc nào không hay. Nó thấy vậy thì trở lại như cũ gạt đầu hải lòng. Cả đám nảo ruột. Haizzzzzz...

8:57 p.m

Khu đất trống gần cầu Light

Ở đây, có 1 đám đông đứng chia thành 2 nhóm: 1 nhóm 100 người (Demon) và 1 nhóm gần 400 người (Hòa Long). Giữa họ như có một làn ranh vô hình ngăn cách những con người đó. Một tên bên Hòa Long lên tiếng:

-Bang chủ mày đâu? Nhát quá nên không tới à?

-Đừng lo, họ không như mày đâu

-Bộ mày nghĩ chừng đó người mày sẽ thắng bọn tao à?

-Tốt gỗ hơn tốt nước sơn đấy con

^%&\$%##^*(&)(*)(*_&&^^_()

2 phút sau, 6 chiếc mô tô phân khối lớn lao đến, thắng “Kít!” lại. Bọn đàn em Demon mừng rỡ khi bang phó và bang chủ của chúng nhưng lại rất thất vọng khi thấy họ đi cùng 1 người con trai lạ hoắc lạ huơ.

6 người bước xuống xe.

Jen, Jun, Ken, Kin mặc đồ giống nhau: áo khoác da, áo pull, quần jean nhưng anh nó và hấn thì đen toàn tập còn nó và Kin thì trắng toát. Riêng nó thì đội thêm chiếc snapback.

Kara và Mindy chơi hấn bộ đồ y hệt bạo nữ: áo da đen, áo ba lỗ đen, váy da đen ngắn đến ngang đùi

Bạn đang đọc truyện *Vô Bộc Thiên Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17

Jun: che nửa gương mặt bên phải có hình thập giá, gắn ngọc bích (Dark Hades: D.H)

Kin: che nửa gương mặt bên trái hình một ngọn lửa đang cháy có gắn hổ phách (Fire Soul: F.S)

Ken: che 3/4 gương mặt có hình đầu lâu khảm kim cương đen (Death Shadow: D.S)

Kara: che nửa gương mặt bên trái hình bông hồng khảm ruby đỏ (Bloody Rose: B.R)

Mindy: che nửa gương mặt bên phải hình có 4 lá khảm ngọc lục bảo (Evil Clover: E.C)

Jen: che nửa gương mặt bên trên hình đôi cánh thiên thần có gắn pha lê trong suốt hình bông hoa tuyết (tên gọi thì chấp nữa biết)

Quay lại với nơi sẽ diễn ra trận đấu nào...

Gió thổi từng đợt làm cây cối khé đu đưa từng đợt trong bóng đêm (giống truyện ma hén). Không khí 2 bên căng thẳng như thật:

-Oh, thật vinh dự khi được gặp cả 5 người đứng đầu Demon. Vậy người còn lại là ai nhỉ?-tên bang chủ Hỏa Long nói giọng giễu cợt.

-Cứ gọi là J-nó trả lời 1 cách khinh thường-không đủ trình để biết tên đầy đủ.

Tên đó bị xúc phạm, đỏ mặt tía tai, thét lớn:

-Được lắm! Không nói nhiều nữa! Anh em BẮT ĐẦU!

Bên Demon thì Kara cũng sung sức hét lên: "START!". 2 bên lao vào nhau như những con mãnh hổ. Dù bên Demon ít người, chỉ bằng 1/4 Hỏa Long nhưng tất cả đều được huấn luyện nhưng cũng không thể xem thường Hỏa Long.

Kara và Mindy điên cuồng lao vào đánh. Những lưỡi kiếm của Mindy sắc ngọt và dứt khoát, huyền huyền ảo ảo, vung lên là có vài tên bay đầu. Còn Kara thì dùng roi dài chứ không thể phí phạm đạn iu đạn quý cho mấy tên này được. Đường roi của cô uốn lượn như con rắn, nhanh chóng đâm vào đầu, tim của mấy tên đó. Còn nó, hấn, Jun, Kin thì đứng coi vì 2 nạnh kia đã cầm xen vào rồi. 3 tên con trai đứng quanh nó để bảo vệ. Tên thủ lĩnh Hỏa Long thấy nó được bao bọc như vậy thì chắc nó rất quan trọng. Gã rút ra một cây súng và...

"Đoàng!"

Viên đạn bay ra nhằm thẳng vào nó. Bọn hấn này giờ xem phim hành động mà quên mất còn tên này cũng chỉ đứng ngoài. Tất cả diễn ra quá nhanh khiến ai nấy đứng tim. Bỗng...

"Rắc! Rầm!"

Cành to của cái cây mà bọn hấn đột ngột gãy rồi đổ xuống, đè lên viên đạn. Hú hồn chim én! Thoát chết trong gang tấc.

Anh nó rút ra 1 cây súng bạc, nhắm vào gã thủ lĩnh "Đoàng!" Gã đã về với đất mẹ. Đụng ngay người em gái anh yêu quý, "ánh sáng" của bộ 5 thì anh không tha.

Quân Hỏa Long bị Demon diệt hết, phóng hỏa phi tang trận ầu đã bang phái. Mindy và Kara "bay" đến kiểm tra người ngọm nó, không quên nhìn mấy bro 1 cái tõe lửa "Đứng đó làm cảnh hay sao mà khiến Jen suýt nữa bị nguy hiểm HẢ?!!!"

Không ai biết khi cành cây đổ xuống, môi nó hơi nhếch lên tạo thành 1 nụ cười khinh bỉ ...

Bạn đang đọc truyện *Vô Bộc Thiên Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18

Hề nhô!

Nó chào bộ 5. Thực ra bây giờ là bộ 6 khi có thêm sự góp mặt của nó. Dù học sinh nghèo (ờ, nghèo ghê) nhưng lượng fan quá đông (toàn lũ mê trai xinh gái đẹp) đã đứng ra "bảo vệ quyền lợi" nào là tài năng, thông minh rồi xinh đẹp, bla bla... nói chung là đủ thứ hết nên mọi người trong trường mới "chấp nhận" nó là thành viên thành viên thứ 6 của bộ 5. Và giờ, fan club của nó và "bộ 3 hoàng tử" và "hệ công chúa" sát nhập lại. Nhóm cũng đã có tên mới: NGŨ VƯƠNG

Gồm:

-Băng Vương: Jun

-Thiên Vương: Ken

-Hỏa Vương: Kin

-Hải Vương: Kara

-Mộc Vương: Mindy

-Nguyệt Vương: Jen

Nhưng nó vẫn có anti fan (lũ GATO ấy) suốt ngày quấy rối do nghĩ là nó nhà nghèo không xứng với những người còn lại. Điển hình là sáng nay...

Nó vào chỗ ngồi, cất cái balo đen đĩnh tán vài học bàn thì...

"Xoẹt!"

"Tách!"

Cái gì đó trong học bàn cửa vào tay nó. Máu đọng lại rồi nhỏ giọt xuống mặt bàn, ngưng tụ lại. Kara và Mindy thấy vậy thì hốt hoảng, mặt bỗng chốc tối sầm. Mấy lần trước tạm tha nhưng giờ thì quá lắm rồi nhé. Phải cho bọn chúng thấy kết cục khi động đến Thiên Thần.

Jun thấy vậy thì đến bên cạnh, cầm tay nó lên nhìn bằng ánh mắt lo lắng, xót xa. Anh khẽ mút lấy máu đang chảy.

"Phụt!"

Những dòng máu mũi phun ra một cách đầy "nghệ thuật" từ những người chứng kiến mà đa số toàn là nữ kể cả 2 con bạn của nó và giáo viên.

Thực sự cảnh này đáng để chảy máu mũi lắm chứ. Nó để anh sát trùng, trung bộ mặt baby bắt cần nhìn anh. Còn anh thì như 1 vampire lạnh lùng đẹp trai đang đưa con môi vào cắn. Thật là 1 bức tranh ĐAM MỸ tuyệt đẹp a~

Nó đưa anh băng cá nhân. Anh băng lại cho nó rồi cả 2 cùng nở nụ cười.

"Phụt!"

Máu mũi lần 2. Xen lẫn trong những ánh mắt uhm...t/g không biết phải tả thế nào có 3 ánh mắt thù hận của 3 cô gái đang ôm cái mũi bị chảy máu.

Ken nhìn anh và nó. Hắn cảm thấy rất lạ. Bồn chồn, tiếu nuối, và có gì đó ...nhói lên ở tim (ồ là lạ). Hắn đã định sơ cứu cho nó nhưng lại chậm 1 bước (uầy, sao lại ghen với anh-rẻ).

Còn nó sau khi băng vết thương xong thì bị Kara và Mindy lao vào xem xét tiếp. Mindy lấy ra trong học bàn nó 1 đồng lưỡi dao lam sắc bén. Kara nghiêng răng:

-Tao mà biết đứa nào làm tao băm đứa đó ra trăm mảnh

Làm nó lạnh cả sống lưng.

-Thôi, về chỗ đi. Vào học rồi kìa-nó "dập lửa"

5 người còn lại học mà bức bối hết sức. Nó đang...nghe nhạc thì thấy có 1 mảnh giấy gấp tư được ném lên bàn mình. Nó bèn mở ra đọc

"5 giờ chiều nay gặp ở sau trường.

Kí tên

Hội hot girl (hot dog hợp hơn)

Nó đọc xong thì suy nghĩ đắn đo. Mấy thánh biết nó nghĩ gì không? Nó nghĩ: "chữ con nào mà xấu đã man rợ"

*****tua nhanh đến 5 giờ*****

Jen bảo mọi người cứ về trước còn mình thì đến chỗ hẹn. Đến nơi, nó đã thấy 50 tên côn đồ cao to và 3 ả Sasa, Chill, Kari đứng đợi sẵn (ai không nhớ 3 con này thì xem lại chương 3)

-Tao tưởng mày sợ quá nên không đến chứ-Sasa cất giọng mỉa mai.

-Có chuyện gì không?-nó vừa nói vừa vuốt tóc mái lên (để đỡ lòa xòa) trông cực lãng tử làm bọn kia đơ một chút nhưng 3 con rần rờ đến lúc nó mặc trang phục nữ thì bình tĩnh lại ngay.

-Hôm nay tao sẽ cho mày 1 bài học vì dám dụ dỗ "bộ 3 hoàng tử"-Chill lấy lại khí thế, nghĩ đến cảnh Shounen Ai sáng nay mà tức ói máu. Jun là của ả, chỉ có thể là của ả thôi (Jun: ờ, tui là của con nhỏ đó hồi nào dzậy? _t/g: trời biết, đất biết, t/g không biết)

-Nghèo mà bày đặt treo cao-Kari khinh thường. Đứng ra là ả sợ có thêm đối thủ. Chỉ cần có Mindy hoặc Kara ả cũng đủ bị Kin lơ rồi.

-Giờ không nói nhiều nữa. Anh em! LÊN!-Sasa hét

50 tên này cũng "liều xiêu" nhưng sức nhớ ra mình suýt bị Gấu đá vì tên này thì hùng hực lửa hận mà xông lên (chị ấy có làm gì đâu, chỉ đi ngang qua mặt honey của mấy ông thôi mà). Bọn côn đồ cầm ống tuýp, gậy gộc lao đến. Nhưng nó di chuyển khéo léo như một hồn ma đến chỗ 3 con rần rờ đang đứng sau bọn đàn em. Nó đến trước Sasa, khẽ nâng cằm ả lên, gương mặt phóng to hết cỡ làm ả đỏ mặt đờ đẫn. Nó buông 1 câu nhẹ nhàng:

-Good night babe!

Rồi 50 tên côn đồ gục xuống kể cả 3 con rần rờ gục xuống và...ngủ. Sự việc xảy ra quá nhanh khiến không ai có thể nắm bắt được.

Nó thì ung dung khoác balo lên vai thẳng về nhà.

Bọn ngu ngốc kia chắc phải 5 tiếng nữa mới tỉnh dậy.

Bạn đang đọc truyện *Vô Bọc Thiên Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19

Hôm sau, cả trường có tin đồn rất đặc biệt khiến nó cũng phải chú ý.

-Là thật đó!

-Không ngờ vào trường mà cũng...

-Đã bảo mấy đứa đó là ** mà

-Cái bọn giả nai!

.....

Nó thấy ồn ào liền chụp lấy vai của 1 bé ngây thơ đang "tám" cùng mấy đứa bạn. Đám con gái thấy nó thì hú hét lên. Còn con bé bị nó giữ lại thì ngượng ngùng, lúng túng, căng thẳng:

-Nguyệt Vương...gặp...m...minh...c...có...việc gì ạ?

-Gọi mình là Jen được rồi. Mà trường "có gì hot" vậy?-nó thoải mái hỏi

-Jen không biết à?-cô bé kia đã bót cứng nhắc

-Biết gì cơ?-nó ngu ngơ

-Hôm qua nè, bác bảo vệ ra sau trường tưới cây thấy 3 con nhỏ Sasa, Chill và Kari nằm ngủ ở đó, xung quanh là 50 người đàn ông cũng ngủ luôn. Giờ trường đang rộ lên tin là họ dụ dỗ 1 lúc 50 người tại trường. Có người còn nói đã từng thấy mấy nhỏ đi ra khỏi bar với mấy tên cao to nữa-cô bé xỏ nguyên tràng

-Vậy à, cảm ơn nhé!-nó cảm ơn, khuyến mãi thêm nụ cười rồi chạy đi, để lại cô bé tội nghiệp hứng chịu "kẹo" từ bốn phía.

"Một công đôi việc" Jen nghĩ. Biết vì sao nó nghĩ vậy hem? Thứ nhất: cho bọn chúng biết động vào nó là như thế nào. Thứ hai: đám fan lo bàn tán mà không để ý đến nó và nó cứ thế mà ung dung vào trường.

Vừa vào lớp, nó thấy rung lắc dữ dội, trời đất chao đảo.

-Nè Jen, mi biết tin gì chưa? Về 3 con nhỏ thuộc nghi phạm số một về việc trêu chọc mi ấy-àyy, ra là Mindy nắm chặt vai nó mà lắc dữ dội.

-Biết rồi. Thế giờ mấy đứa đó sao rồi?-nó trả lời sau khi lấy lại thăng bằng.

-Vì việc đó ảnh hưởng đến uy tín của trường nên bố mẹ bị mời lên "xoi nước uống trà" ở phòng hiệu trưởng rồi-Kara hào hứng kể.

-Vậy à?-nó chỉ mỉm cười.

★ chú ý: vì SD rất lớn, đến cả gia tộc Dương Hạ phải tôn trọng nên không ai có quyền đuổi học sinh và giáo viên dù có thế lực lớn đến đâu trừ phi có lệnh của chủ tịch của trường. Vậy nên họ những người có thế lực chỉ có thể tác động đến công ty của người mình ghét=>3 con rần động đến Lục Vương vẫn được học tiếp.

\$

3 à sau khi bị bố mẹ **** cho 1 trận vì cái tội hư hỏng thì càng ghét Jen hơn (thế ai hện Jen của mình trước nhỉ?) Thế là mắt con rần đánh làm liều để trả thù.

Lục Vương vui vẻ như thường nhưng có vài chuyện "thú vị"...

Trong lớp học, Mindy cứ nhìn ra cửa sổ mà suy nghĩ, mơ mộng đủ điều. Jun đang cúi gằm mặt xuống nghe nhạc thì ngược lên. Đập vào mắt anh là hình ảnh của một thiên sứ giáng trần. Mindy giờ rất đẹp, đẹp một cách dịu dàng, nhẹ nhàng. Ánh nắng vàng hắt lên gương mặt trắng sứ, mái tóc đen óng được uốn bồng bềnh. Đôi mắt đen láy lạc vào một nơi xa xôi đầy cuốn hút. Đôi môi hồng mọng nước lâu lâu khẽ mỉm cười.

"Thích!"

Tìm anh khẽ lệch nhịp. Đôi mắt xanh lá sẫm dao động, tìm đập mạnh từng nhịp trong lồng ngực. Anh không biết liệu đây có phải là...yêu?

Hai người không hề biết rằng có đôi mắt đang nhìn họ háo hức, mong chờ. Là Jen. Vậy là nó đoán đúng nhưng phải có thử thách mới vui chứ nhỉ? Mắt nó hiện lên tia nguy hiểm. Cả lớp tự nhiên thấy lạnh người kể cả ông thầy trên bục (wao, đã thương không cần vũ khí)

%%%%%%%%%%tua đến ngày mai%%%%%%%%%

Jen vừa đến cổng trường thì thấy có rất nhiều người tụ tập. Đáng lẽ nó đã trượt ván đi từ đời nào rồi nhưng vì nghe thấy có nhắc đến tên mình nên mới ở lại.

-JEN LÀ CON NÀO BƯỚC RA ĐÂY!!!!!! (câu nói có một sự quen thuộc nhẹ)

-CẢ CON MINDY VÀ KARA NỮA!!!!!!

Một con hét lên, giọng hồng hách, có lẽ là thủ lĩnh. Sau lưng ả là mấy trăm đứa con gái cầm gậy gộc. Jen thờ dài, lại cái vụ đánh ghen nhằm nhĩ gì đây mà. Nó đang định đi thì có 1 giọng nói làm nó khựng lại.

-Bọn tôi là Kara và Mindy. Có chuyện gì không?-Kara hùng hồn

-Vậy còn con Jen đâu?-ả cầm đầu khinh khỉnh

-Tôi đây-nó đành bất đắc dĩ bước ra chứ giờ muốn ngủ lắm rồi.

Chói sáng. Đó là từ đầu tiên mấy đứa kia nghĩ đến khi thấy nó. Mọi người dường như mê mẩn. Con cầm đầu sực tỉnh khi nhớ đến lời dặn nó là tomboy nhưng rất đẹp trai, đừng để bị mê hoặc.

-Tao sẽ cho bọn mày biết thế nào là độ-ả lấy lại tinh thần

-Lý do? -Mindy cau mày. Cáo lăm rùi đấy nhá.

-Tui bây dám dụ dỗ 3 hoàng tử-1 giọng nói chanh chua vang lên

Từ đầu 3 con rần bước ra.

-Ê, Kara , trường mình có nuôi chó không?-nó

-Không-Kara

-Thế sao ta lại nghe thấy tiếng sủa thế?-nó

"Hahahaha..." cả trường cười sặc sụa làm mấy đứa gay sự chín mặt. Bọn chúng điên tiết lao lên. Mindy và Kara "ra trận" còn nó chỉ đứng xem. Vì là con gái nên 2 nhỏ chỉ đánh 1 phát là nằm ăn vạ rồi. 2 người hăng say đánh. Bỗng con Kari cầm dao chạy thẳng đến chỗ Kara...

"Keng!"

Cánh tay của Kari bị nó cầm chặt đến nỗi con dao rơi xuống đất. Nó cười:

-Đụng vào bạn tôi à? Không dễ vậy đâu.

Nó buông tay Kari ra. Bỗng ả thấy trong người nóng, rất nóng. Cái nóng cứ tăng dần lên. Bỗng rát. ả nằm lăn lộn dưới đất, nước mắt dàn giụa. Kari cảm thấy mình như bị thiêu đốt trong lửa địa ngục.

-Cứu! Cứu tôi với! Nóng quá! Làm ơn cứu tôi!

Mọi người trở mắt nhìn Kari rụt dưng ngã xuống, kêu gào. Mấy đứa thích sinh sự sợ hãi nhìn "tấm gương sáng" mà chạy mất, diu theo mấy đứa bị thương. Chỉ còn mấy ả rần. Cái nóng trong người Kari 4 phút sau dịu đi rồi ngừng, nhưng ả đã bất tỉnh từ hồi nào rồi.

Jen lấy điện thoại ra:

-Làm công ty của ba nhỏ Sasa, Chill, Kari học trường SD, cấp S phá sản cho tôi.

2 ả kia nghe thấy thì nổi giận. Riêng ả Kari ngất nên không biết gì.

-Mày là cái thá gì mà bảo nhà bọn tao phá sản? Chẳng qua chỉ là 1 con ch* nghèo rớt mồng tơi thôi-Chill

-Nếu tôi nói là lệnh của JJ thì sao?-nó

-Vậy là mày ve vãn anh Jun đúng không? Mày chẳng là gì trong mắt gia tộc Dương Hạ cả-Sasa

-Sao lại không là gì?-một giọng nói lạnh lùng vang lên

Jun bước đến, theo sau là hấn, Kin. Học viên tự động nhường đường cho 3 người họ.

-Anh đừng đùa chứ. Con đó chỉ là C thôi mà-mặt 2 ả giờ đã trắng bệch.

-Tôi không đùa. Đây là em ruột tôi, tiểu thư của gia tộc Dương Hạ, con gái cưng của chủ tịch tập đoàn JJ-Jun

-Thế sao cô ta lại mang huy hiệu Copper-Chill

-Vi em ấy muốn giả danh cho...vui-Jun dứt câu thì cả trường té hàng loạt. 2 ả thì run rẩy.

-1

-2

Học viên khó hiểu nhìn nó, đứa đang đứng đếm số này giờ.

-3

Vừa đếm đến 3 thì chuông điện thoại của cả 3 con rần reo lên. Vì Kari không bắt máy được nên Sasa nghe thay.

"Cạch!"

3 chiếc điện thoại rơi xuống đất. 2 ả kia diu Kari đi, không quên để cho nó ánh mắt căm thù.

Sau khi, mấy ả đi ai cũng nhìn nó bằng ánh mắt ngưỡng mộ.

Lục Vương cứ thế vui vẻ vào lớp học.

Bạn đang đọc truyện *Vô Bọc Thiên Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20

kể hoạch tình yêu

#chap này thiên vị couple Jun-Mindy xiu nên sẽ dùng lời văn nhẹ nhàng#

Mindy lẩm nhẩm hát, khẽ lắc qua lắc lại theo điệu nhạc đang được truyền vào tai qua chiếc earphone.

"Những cổ gắng giờ đây đã đổ nát

Trở thành vụn vỡ theo thời gian

Sẽ ngoi lên từ tro tàn

Và sinh ra thêm lần nữa ...

AND REBORN ONEMORE TIME..."

Bài "Tái sinh" của do Angel sáng tác đã thu hút nhỏ. Không ai thấy mặt người này cả. Angel chỉ gửi những bản nhạc và đĩa thu âm sẵn cho Just-1 công ty của JJ thuộc lĩnh vực giải trí để họ sản xuất thôi. Mãi suy nghĩ về giọng hát khá quen thì...

"Bốp!"

Nhỏ đụng trúng ai đó và ngã nhào. Định ***** cái tên va phải mình thì ngạc nhiên. Là Kara. Cô cũng tròn mắt khi thấy nhỏ.

-Bello-2 đưa phì cười.

Mindy cuối xuống nhặt giùm Kara cuốn sách nhỏ vừa làm rơi. Nhỏ nhúm mày khi đọc tựa sách "Nữ Bá tước Vampire" và tên tác giả: Angel. Một quyển truyện hiện đại, viễn tưởng.

-Angel?-Mindy ngạc nhiên.

-Là nhạc sĩ Angel đó. Có vẻ như cô ấy đã lấn sang lĩnh vực văn học hiện đại từ tuần trước thì phải-Kara hào hứng kể-truyện này hay lắm, hồi ta cho mi mượn đọc.

-Ukm-Kara

2 người vừa đến trường thì thấy Jen đã đợi sẵn. 3 người cùng vào lớp trong những ánh nhìn ngưỡng mộ xen lẫn 1 chút ghen tỵ.

Vừa ngồi vào chỗ, nó liền quay sang hỏi Mindy:

-Mì có biết truyện "Nữ bá tước Vampire" của Angel không? Đang "hot" lắm đó! Ta có 1 quyển nè, mượn không?

-Ồ, cho ta mượn đi. Đang chán-Mindy cũng khá tò mò.

Sau khi đưa Mindy quyển truyện, nó quay lên, trong mắt ánh lên tia gian xảo khiến xung quanh gai người mà không biết lý do.

Ngay tiết đầu là tiết của bà cô Hóa khó tính nên bọn hần đã chuẩn bị 1 "món quà đặc biệt". Nhưng lần này bọn nó không tham gia à ghen.

"Cạch!"

Tiếng mở cửa vang lên. Bọn hần háo hức. Nhưng...

-Á! Khoan đã cô-Kin đứng bật dậy, hét lớn nhưng không kịp rồi.

"Ào!"

1 xô nước đổ bột mì đổ xuống, ụp lên đầu cô giáo. Nhưng không phải là bà cô dạy Hóa khó tính mà là...cô Phương iu vầu của chúng ta (tên ten! Vô tay). Cô Phương đứng đó, bất động nhưng hình như nhiệt độ trong lớp đang giảm dần...giảm dần... Toàn bộ học sinh trong lớp không nói năng gì, cả thờ cũng rất rất nhẹ.

Cuối cùng, trong lớp 10A1 xuất hiện cảnh tượng có 1-0-2: 3 chàng hotboy của trường quỳ cuối lớp, tay đưa lên trời mà...tự kỉ. Phương sau khi lau bột bột mì bám trên áo thì hắng giọng :

-E hèm! Cả lớp, cô muốn thông báo.

Lớp đang xì xào lập tức im bật. Vì hiếm khi cô chủ nhiệm lại đổi giờ thể này trừ phi có việc quan trọng. Không ai để ý trong mắt nó hiện lên tia hài lòng thoáng qua.

-Hôm nay chúng ta sẽ có thêm học sinh mới. Bạn ấy là du học sinh Mỹ mới về nước, 1 Platinum-cô vừa dứt lời thì lớp lại rộ lên tiếng bàn tán đủ loại.

"Cạch!"

Tiếng cửa mở ra lần nữa. 1 cô gái bước vào. Cả lớp (trừ Lục Vương) "Ồ!" lên 1 tiếng.

Cô gái này rất dễ thương có lẽ bằng Mindy và Kara (thua nó lúc làm nữ). Cô nhìn rất năng động, mạnh mẽ với mái tóc đỏ rực và đôi mắt đen tinh nghịch.

-Chào mọi người! Tôi là Serenia Phạm, cứ gọi tôi là Ren. VÀ TÔI LÀ HÔN THÊ CỦA JUN!-Ren bá đạo tuyên bố làm cả lớp tròn mắt trừ nó (lý do thì sau khắc biết)

Jun đang quỳ giờ ... nằm luôn. Lồm cồm bò dậy, anh hỏi:

-Cô nói cái gì vậy?

-Anh nghe rồi thì đừng có mà hỏi-Ren hất tóc, ngang tàng trả lời.

-Tôi không tin-Jun khinh khinh

-Cứ hỏi ba mẹ anh đi thì biết, Plèzz-con bé lè lưỡi.

Jun vội lôi chiếc điện thoại của mình ra, tay bấm trên màn hình như điện xẹt, nhấn nút gọi:

-BA À! CHUYỆN HÔN THÊ LÀ THẾ NÀO?

-

-Nhưng...

-

-Con biết rồi.

"Tít!"

Jun đưa đôi mắt oán hận nhìn con nhóc bá cmn đạo trên bảng nhưng bị nhóc trừng lại hùng hục lura nên...im luôn.

Ừầy, còn Mindy thì sao nhỉ? Nhỏ không biết vì sao mà lại...khó chịu khi nghe tin Ren là hôn thê của Jun. Nhỏ không biết. Tim nhỏ như bóp nghẹt lại. Mindy chỉ muốn coi Jun là người anh nhưng nhỏ đã không kiểm soát được tình cảm của mình. Nhỏ cũng không tài nào ghét cô nhóc đang đứng trên bảng được. Ren quá thẳng thắn, trung thực và đáng yêu. Nhóc có thể làm mọi người rực lửa nhiệt huyết và cảm thấy vui vẻ. Nhỏ thở dài.

-Rồi, cả lớp, tiết này tự học mà làm quen với bạn mới nhé. Ren, em xuống bàn cuối lớp dãy của Jun chịu khó ngồi một mình vậy-Phương nói rồi chạy ra ngoài, nhón nhỏ khó chịu rồi đi thay bộ quần áo mới.

Cả lớp bu vào Ren hỏi đủ thứ. Nhóc vui vẻ trả lời nhưng để rất tinh ý mới thấy sự lạnh nhạt thoáng qua trong từng lời nói.

GTNV:

Sarenia Phạm:

Tuổi: 16

IQ: 299/300

Chiều cao : 175 cm

Sở thích: thể thao, đánh lộn...nhảm, hành hiệp trượng nghĩa, mua sắm, ...

Khả năng : huyền đai akido, sử dụng gậy như Tôn Ngộ Không.

Gia thế:

-Papa: chủ tịch tập đoàn Phạm gia no.3 thế giới về ngành du lịch.

-Mama: luật sư cổ vấn cho tập đoàn Phạm gia.

Mấy tiết sau, Mindy ôm tâm trạng buồn bực mà gặm nhấm. Quá chán nản, nhỏ lôi cuốn "Nữ Bá tước Vampire" ra mà đọc. Truyện kể về 1 nữ bá tước 18 tuổi tên Casilla. Cô là Vam dòng thuần mạnh mẽ, xinh đẹp, lạnh lùng nhưng rất ngốc nghếch trong tình yêu. Cô yêu anh-Alexander hoàng tử của vương quốc. Cô không biết. Cô chỉ biết khi bên anh, cô cười nhiều hơn. Khi cô phát hiện ra tình cảm của mình thì đã quá muộn: anh đã đính hôn với con gái của tướng quân-Ara. Cô đành làm "nàng tiên cá" mà chúc phúc cho 2 người. Anh cũng yêu cô, anh biết điều đó. Chưa kịp nói ra với cô thì anh phải đính hôn. Nhưng giữa anh và cô gái kia không hề có tình yêu, cô ấy đã yêu một Nam tước. Anh và cô ta là tình bạn nên vui vẻ với nhau mà không biết rằng khoảng cách giữa anh và Casilla đang ngày một xa cách. Khi biết cô cũng yêu mình, anh đã không ngần ngại mà nói "không đồng ý" trong buổi lễ kết hôn. Anh và Ara mỗi người mỗi ngả đi tìm một nửa của mình. Anh thấy cô đang khóc sau tảng đá, không còn con người lạnh lùng nữa. Cả 2 nói thật lòng mình và HAPPY ENDING.

Mindy đọc mà không biết đã rơi nước mắt từ lúc nào. Nhỏ bỗng thấy mình sao giống..Casilla quá. Nhưng không biết là HE hay SE nữa. Nhỏ đắm chìm.

Đến tận giờ ra về, nhỏ mãi suy nghĩ nên mất cảnh giác. Bỗng nhỏ thấy có cái gì mềm mềm trên mũi mình, sau đó là 1 mùi hương xộc thẳng vào mũi. Tất cả chìm vào màu đen tăm tối.

*****

"Ting!"

Jun đang đi với hân thì nhận được 1 tin nhắn:

"Nếu muốn cô ta được an toàn thì hãy đến nhà kho XXX đường XXX một mình"

Kèm theo là hình Mindy nằm bất tỉnh, tay chân bị trói chặt, miệng bị bịt lại. Tin nhắn thứ hai cũng có nội dung và bức hình tương tự nhưng tại nơi khác nhưng người trong ảnh là...Ren.

Jun sẽ chọn ai? Mindy-người anh yêu? Nhưng anh là người có trách nhiệm, có thể anh đã gây thù chuốc oán với người khác nên sẽ chọn Ren-hôn thê của anh vì đã lỗi nhóc vào việc này?

Bạn đang đọc truyện *Vô Bọc Thiên Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21

kể hoạch tình yêu (tt)

Hắn thấy sắc mặt thẳng bạn thay đổi thì hiểu ngay có việc gì rất quan trọng nên "tốt bụng" hỏi:

-Mày có việc gì cứ nói tao giúp cho.

Hắn vừa nói xong, đầu Jun xuất hiện 1 cái bóng đèn. Anh đưa cho hắn xem tin nhắn rồi nói:

-Mày giúp tao cứu cô ấy nhé, xong rồi gặp nhau tại địa điểm còn lại.

2 người leo lên 2 chiếc mô tô do quân gia mang đến mà lao đi. Jun tin với khả năng của Ken hắn sẽ cứu được cô ấy. Jun xé gió đến điểm hẹn. Anh đẩy "Râm!" cửa bước vào. Đập vào mắt anh là hình ảnh của một cô gái xinh đẹp bị trói tay chân, đôi mắt đen long lánh nước.

(Mắt của cả Ren và Mindy đều màu đen đấy)

~~~~~

Mindy cố gắng mở đôi mắt nặng trĩu của mình. Nhỏ chỉ nhớ là đang đi về rồi bị chụp thuốc mê thôi. Mindy nhìn xung quanh cố xác định xem mình đang ở đâu. Nhỏ hoảng sợ. Mindy hình như đang ở trong 1 nhà kho bỏ hoang bụi bặm, ẩm mốc. Nhưng đó không phải điều làm nhỏ sợ hãi mà là xung quanh nhỏ...chỉ có bóng tối. Nhỏ không sợ cái gì nhưng sợ nhất là ở bóng tối vô phương hướng. Thà mấy chỗ nhỏ từng đi "xử lý" còn thấy được nhưng ở đây...Mindy muốn chạy ra khỏi đây nhưng tay chân bị trói chặt, cứng ngắc. Miệng không thể thoát ra lời nào vì dải băng đang cột ngang miệng.

"Jun! Làm ơn đến đây!"

Nước mắt bắt đầu có dấu hiệu trên đôi mắt đáng yêu nhưng đầy sự hoang mang.

"Rầm!"

Cánh cửa bật mở. Ánh nắng vàng hòa với sắc đỏ của buổi hoàng hôn đột ngột ủa vào khiến Mindy chói mắt, không nhìn rõ được người mở cửa là ai.

~~~~~
Jun bước vào, cời tóc rồi ôm chặt cô gái vào lòng. Nước mắt thi nhau tuôn ra trên gương mặt xinh đẹp. Mindy òa khóc nức nở đầm thềm thụp vào người Jun:

-Tại sao bây giờ anh mới tới? Có biết là tôi sợ lắm không? Tại sao? Tại sao?

Jun xót xa nhìn Mindy. Không ngờ 1 E.C tàn nhẫn lại như thế này: yếu đuối, mỏng manh, dễ vỡ.

-Tại sao anh lại biết tôi ở đây?-Mindy lúc này đã thôi khóc, hỏi Jun.

-Có người gửi tôi tin nhắn-Jun nói rồi đưa điện thoại cho Mindy.

-Sao anh không cứu cô ấy? Ren là hôn thê của anh cơ mà-Mindy bắt đầu.

-Ren tôi đã nhờ Ken và tôi đến đây vì...ANH YÊU EM-Jun lấy hết can đảm ra nói với Mindy. Người anh yêu là Mindy, Người anh muốn bảo vệ là Mindy. Còn vụ hôn ước vớ vẩn gì đó thì anh sẽ hủy sau khi ra khỏi đây.

-Em...em đã đợi...ngày này...lâu lắm rồi...-Mindy như vỡ òa trong hạnh phúc.

Đang đến đoạn "mùi mẫn" (sến súa) thì...

"Bốp! Bốp! "

Tiếng vỗ tay vang lên kéo 2 người kia về hiện thực. Họ giật mình nhớ đến kẻ chủ mưu việc này nên lập tức quay ra phía cửa. Cả 2 tròn mắt lên khi thấy người đó là...Jen.

Ánh chiều tà chiếu ngược khiến gương mặt Jen trở nên ma mị. Trên tay cầm chiếc điện thoại chưa thấy bao giờ (đương nhiên, nó tự thiết kế mà, làm gì có cái thứ 2). Ngay lúc couple kia đang AOA thì hán chớ Ren đến nơi.

Ren vừa tới đã đến cạnh nó, giơ tay thành chữ V:

-Nhiệm vụ hoàn thành!

3 người kia ngu ngơ chẳng hiểu gì đồng thanh:

-Giải thích-mau

Nó và Ren toát mồ hôi:

-À, do thấy 2 người "hào đó" thích nhau nhưng chẳng dám nói nên tụi này "giúp đỡ" thôi mà-nó vừa nói vừa kín đáo ra hiệu cho Ren {3}

-Ren là gì với mi?-Mindy

-Bạn thân ở Mỹ-nó {2}

-Còn vụ hôn ước?-Jun

-Là giả. Pama "thông đồng"-Ren {1}

Xong, 2 đứa ừ té chạy làm bọn kia không kịp trở mặt. Nó và Ren leo lên xe của anh nó phóng đi như gió bỏ mặc 3 tên ở lại. Jun sức nhớ là nãy vội chạy vào mà quên rút chìa khóa xe liền vỗ tay cái "bốp!" vào trán. Hắn thì thấy không đuổi theo được nên lên xe chạy đi cho 2 người còn lại có "không gian riêng". Mindy và Jun rủ nhau đi chơi.

Mindy cuối cùng đã trở thành 1 Casilla thứ 2 tràn đầy hạnh phúc.

Bạn đang đọc truyện *Vô Bọc Thiên Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 22

Hôm sau, Jun và Mindy nắm tay nhau đến trường, đã vậy còn “vợ vợ chồng chồng”, “anh iu em iu” làm nó nổi da gà da vịt còn học viên thì muốn lòi cả mắt. Ai ngờ coldboy của trường lại...sến như thế này.

2 người này 1 mực kè kè cạnh nhau, hoàn toàn không để ý đến những ánh mắt xía xói, những cái nhìn đổ ky, những tiếng khóc thương ai oán (?). Nó giờ mới suy nghĩ về việc ghép cặp cho 2 “con hên” này là...đúng hay sai nhưng “lỡ” thành đôi rồi thì thôi, chướng mắt thì chia rẽ sau cũng được (t/g: ui, chị ác thế_Jen: kệ ta *hắt mặt*)

Taj lớp 10A1...

Kin: O—O

Kara: @Π@

Ren: ×_×

Hắn: o.o|||

Nó: — —"

Đó là biểu hiện của mấy người kia khi nhìn new couple.

Không thể chịu nổi, Kara kêu lên:

-Con lạy ông lạy bà, thôi đi cho con nhò, kiển nó chui đây lỗ tai rồi đây này.

-Xí, không được như tui nên GATO à?-Mindy bĩu môi.

-Bọn này tôn thờ chủ nghĩa FA nên không thêm đầu-nguyên đám đồng thanh.

Mindy không chấp, quay mặt đi.

Cả đám nói chuyện với nhau, cười vang khi nói đến chuyện “mai mối” hôm qua làm không ít học viên mất máu.

«Các học viên chú ý, ngày mai chúng ta sẽ có buổi chào mừng giáo viên mới nhưng hôm nay họ sẽ đến dạy trước 1 buổi để làm quen với học sinh trước»

Giọng nói từ chiếc loa vang lên khiến tất cả mọi người chú ý, tò mò, kể cả Lục Vương và Ren.

-Đây! Đỗ Thu Uyên, 24 tuổi, đã có bằng Toán học loại giỏi. Gia đình có công ty hiện đang đứng nhất Việt Nam-cả bọn quay lại nhìn Jen. Trên tay nó là 1 chiếc laptop mini chỉ bằng nửa cuốn sách giáo khoa có màu đen và chữ J được cách điệu màu hồng dạ quang do nó tự chế tạo (cái gì nó tự làm đều có điểm chung là đẹp, xịn, độc nhất vô nhị, còn thiết bị điện tử thì đa chức năng và vượt xa mấy cái đồ điện tử do người khác làm)

Thấy mọi người nhìn mình “đắm đuối”, nó mới quay chiếc laptop cho mấy đứa kia xem:

-Vừa mới hack xong

Thế là hắn, Jun, Mindy, Kin, Kara, Ren vớt cái “hình tượng” ở xó nào, chen lấn nhau để xem thông tin về new teacher trông cứ như con nít dành đồ chơi.

-Ủầy, hack luôn tình sử và sổ bệnh viện đã vào ở máy tính riêng của cô ta luôn à-Jun thán phục trước “thằng” em gái của mình.

-Tuồng gì ghê gớm ai ngờ chỉ dùng 1 cái bảng và cái danh cháu gái hiệu phó để vào đây à-Mindy khinh bỉ.

-Điện hình cho thể loại lấy tiền “thêm chỗ thiếu, xén chỗ thừa”-Kara phán câu xanh rờn.

-Vào bar có đầy mấy à như vậy-Kin ngáp cái rồ to.

-2 giây là đỏ, sử dụng như công cụ làm ấm giường-hắn nói 1 câu rất “trong sáng”

-Chỉ cần là trai đẹp có nhiều tiền là tự động lên giường-Ren còn “trong sáng” hơn cả hắn.

Ngay lập tức, 2 tên “ngây thơ trong ngoặc kép” bị ăn mấy cốc đau điếng từ Jun, Mindy, Kin và Kara: BẬY BẬ.

-Thôi, trả máy lại cho Jen đi...Ồ, nó đâu rồi?-Kara ngó nghiêng xung quanh.

Mấy người kia cũng quay ngang quay dọc tìm nó. Bỗng vai của họ lần lượt bị vỗ nhẹ khiến nguyên đám giật mình hét lên :

-ÓA MÁ OI MA!!!!!!!!!!

Nhìn lại "thủ phạm" thì thấy nó đã lù lù đứng đó từ lúc nào (t/g: như ghost thể chí_Jen: muốn tối nay chị đến nhà em không cung? *mặt có 1 sự đều nhẹ*_t/g: ơ không cần đâu, haha *vắt giò lên cổ chạy*)

-Mi đi đâu này giờ vậy?-Ren

-Haha, chuẩn bị chút "quà" cho giáo viên mới í mà, ngay tiết đầu tiên-nó cười gian.

Hiểu ý, tụi kia cũng cười gian không kém làm những người gần đấy rợn người.

Đến giờ vào học, Lục Vương và Ren ngồi vào chỗ nghiêm túc khiến học sinh lớp 10A1 tự tát vào mặt vài phát để chắc chắn mình đã tỉnh ngủ.

Vài phút sau, 1 "vật thể" tiến vào lớp làm ai nấy nôn thốc nôn tháo. Còn ai ngoài cô Đỗ Thu Uyên "xinh đẹppppppp" của chúng ta nữa.

Bà chơi nguyên bộ váy đỏ chót ngắn cũn cỡn như đi bar cộng thêm cái mặt chất tấn phần làm lớp chịu không nổi ỏi lần 2 rồi quay qua nhìn Kara. Ngày thường Kara mặc đồ đẹp bao nhiêu thì bà này mặc thấy...đau bụng bấy nhiêu. Kara tức mình, định xông lên cho bà ăn vài cú Teakwondo vì tội...xúc phạm màu đỏ liền nhớ ra "kế hoạch cao cả" của nó thì kiềm chế.

Bà Uyên thấy mấy hotboy (có cả nó) thì "liếc mắt đưa tình" làm lớp ỏi lần 3. Nhưng khi thấy mấy hotgirl thì bà liếc muốn lé mắt.

Bà ta kênh kiệu vào ghế giáo viên ngồi, không quên làm dáng khiến vài học sinh vội vã đi tìm anh Willam Cường (WC) để "tò tình".

-Xin chào các em. Cô tên là Đỗ Thu Uyên, gia đình là công ty lớn nhất Việt Nam, cháu gái hiệu phó.

Nghe cái giọng the thé giả vờ ngọt ngào làm mấy đứa trong lớp ôm tim mà thờ gáp.

Nhưng bà không để ý. 1 lúc sau, bà ta thấy trong người ngứa ngáy nhưng không được gãi nên cứ ẹo qua, ẹo lại. Nó tinh ý nhận ra "thành quả" của mình liền "tốt bụng" hỏi thăm :

-Cô ơi, hình như cô không được khỏe?

Bà ta thấy có "thiên thần gãy cánh" hỏi han thì làm bộ cao sang lắc đầu (sự thực là mình viết mà còn thấy bụng nhộn nhạo hết lên đây này). Bà bước đến bảng cứ uốn éo nên vấp vào 1 sợi dây chằng ngang. Sợi dây được luồn qua những vòng sắt gắn trên tường, một đầu móc vào bức tranh đặt ở đầu bảng=>sợi dây kéo bức tranh ra=>chậu nước đằng sau tranh mất điểm tựa, đổ ụp vào người bà.

-Hahahahaha...

Toàn thể 10A1 cười ồm lên khi thấy bà ta ướt nhẹp, tóc tai quần áo xộc xệch như vừa làm chuyện không đứng đắn. Kinh dị nhất là gương mặt đỏ nguyên hộp trang điểm giờ loang lổ mà trắng, đỏ, xanh lung tung. Ngượng quá, bà chạy ra ngoài mà vừa chạy vừa gãi làm lớp cười to hơn.

Nó, hấn, Jun, Mindy, Kin, Kara và Ren đập tay chiến thắng.

Trò chơi...chỉ mới bắt đầu...

#nhóm Lục Vương đã chuyển thành Thất Vương với sự góp mặt của Ren-Nhật Vương#

Bạn đang đọc truyện *Vô Bộc Thiên Thần* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23

náo loạn buổi chào đón giáo viên mới (tt)

5 giờ sáng, có 7 con người lén lút đến trường (biết ai rồi chứ nhĩ ^_^). Nói lén lút thế thôi chứ cái miệng thì...

-Ken, cậu ra chỗ khác đi phiền quá

-Còn đỡ cô đồ nam không ra nam nữ không ra nữ

-Tên chết tiệt! Anh làm sai bét rồi kìa!

-Cậu làm cái quái gì đấy đồ trẻ con vắt mũi chưa sạch.

-Này! Han Kyu Bin tôi đây đẹp trai ngồi ngồi gái theo đây đây mà sao cô dám nói là “vắt mũi chưa sạch” hả đồ chần lừ?

-Chồng ơi vợ mệt

-Vợ ỉu đợi xiu nha rồi chồng dẫn đi ăn kem.

-Oe...

Lục đục mãi 7 “tên gián điệp” mới chuẩn bị xong “quả” cho “bữa tiệc quậy phá” đầu tiên từ khi nó vào trường. Mặt đưa nào đưa nấy gian kinh khủng. Xong, 7 học sinh ưu tú của chúng ta “tung tăng” đi ăn mà không dứt được cái nụ cười mà theo t/g là rất gian xảo và dễ tiện (==)

♪~~~~~♪

7 giờ 30 sáng...

Học viên cấp III của học viện tập trung đầy đủ tại hội trường. Người háo hức, người chán ghét, người khinh bỉ, có người còn muốn lấy lòng giáo viên mới để họ “nuông tay” khi kiểm tra.

Ai nấy bàn tán xôn xao mà không biết “thảm họa” đang đến gần.

Buổi lễ bắt đầu khá suôn sẻ nhưng đến khi đến khi giới thiệu giáo viên mới thì...

-Ah! Tôi không đứng lên được!

-Tôi cũng vậy!

-Ồ! Ghế tôi có sao đâu, đứng ngồi bình thường mà.

- Cái quái gì thế này??!!

.....

Giáo viên tốt: bình thường

Giáo viên “la sát”: dính chặt vô ghế

Học viên: cười nghiêng ngả

(Thất Vương đã dùng “nam nhân kế” để điều tra tính cách mỗi giáo viên xem ai là người tốt mà tránh. Còn chỗ ngồi thì phải có danh sách cụ thể để còn giới thiệu nên không lo nhầm người)

Trong khi cả trường cười phát lộn ghế rồi trào lên rồi lộn ghế tiếp (==) thì cạnh cái cây gần đó, 7 con người xinh đẹp nhếch môi nguy hiểm:

-Start!

Bỗng từ đâu chạy ra một đồng chuột gián sâu bọ làm cả trường nháo nhào cả lên.

-Á!!!! Kinh quá!!!

-Con chuột bắn thiu!!!!!! Đòi giày hàng hiệu của mình!!!!!!

-Huhuhuhu!!! Ai gỡ...hức hức...con sâu...hức...ra khỏi...hức...tóc mình với...

-Giúp tôi ra khỏi ghế mau lên! Cả đàn gián bò qua đây này!

-Á!!!!

-Gọi cho trung tâm diệt chuột, diệt sâu bọ mau!!

.....

Ai nấy cố gắng chạy ra ngoài nhưng khắp nơi toàn nẩy sinh vật gớm ghiếc nên chả dám chạy ra. Hội trường náo loạn nhờ những tiếng kêu la thảm thiết.

Đột nhiên, tất cả các vòi nước được gắn quanh hội trường khởi động. Học sinh và giáo viên ướt đẫm. Bình thường thì không sao nhưng với những người đồ nguyên hộp phần lên mặt thì mới đúng là thảm họa. Những người còn lại bị dọa hết hồn nhưng thấy mấy cái mặt loang xanh loang đỏ đều cười sặc sụa.

Từ đầu, Thất Vương bước ra làm tất cả mê mẩn. Ướt sũng nhưng điều đó chỉ làm tăng nét quyến rũ của mỗi người: những hạt nước nhỏ giọt theo từng ngọn tóc, áo quần dính sát người ẩn hiện từng đường cong. Không ai sợ mấy con vật được thả ra ban này mà bước càng lúc càng gần (sao mà sợ mấy con này được)=>mọi người càng lúc càng nhìn rõ.

“Phụt!”

Học sinh lẫn giáo viên phun máu mũi, ngất ngay tại chỗ.

30 phút sau...

Trong sân trường SD có đậu mấy cái xe. Không chỉ có xe diệt chuột, sâu bọ mà còn có cả xe cứu thương.

Hiệu trưởng tức giận cho bật camera xem ai đã làm chuyện này mà lại suýt tăng xông khi nhận được câu nói “toàn bộ camera đã bị vô hiệu hóa”

Mission complete! Nhiệm vụ hoàn thành!

Bạn đang đọc truyện *Vô Bọc Thiên Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24

Oan gia (p.1)

Vụ việc xảy ra trong buổi lễ chào đón đã trôi qua một tuần. Ban đầu, học viên cứ bàn tán liên tục nhưng những lời nói thừa dằn rồi tắt hẳn. Con người là vậy, nhanh hứng thú nhưng cũng nhanh chán. Họ vứt chuyện đó vào một xó xỉnh nào đó của kí ức rồi cuối cùng đã bay ra khỏi bộ nhớ và chỉ nhớ lại được

Lớp 10A1

-Aaaaaa~ Chán quá đi!

Jen ngáp dài tận mấy cây số. Nó chán lắm rồi! Tuần nay chả có gì vui hết. Nhàm quá mức chịu đựng rồi.

“Ting!”

1 bóng đèn sáng lên trên đầu nó. Nó quay sang Mindy, kéo nhỏ lại gần sát mình, nói bằng giọng nũng nịu :

-Mindy à~tôi nay đi bar nha~

Mindy nhanh chóng lùi lòng trước ánh mắt van nài của nó nhưng liền thấy lạnh hết người. Nhìn sang thì thấy Jun mặt tối sầm, chỉ thấy 2 con mắt sáng rực lên như quỷ khiến Mindy hết hồn.

-Có chuyện gì vậy?-Ren tháo cái headphone màu cam ra, hỏi khi thấy bản mặt quỷ dữ của Jun (anh này có tính chiếm hữu cao thế)

-À, con Jen nó muốn đi bar-Kara trả lời thay

-Ồ, đi bar-Ren gật gù rồi mang headphone nghe nhạc tiếp.

Nó giờ ngón tay ra dấu làm bọn kia chẳng hiểu gì.

1...

2...

3!

-CÁI GÌ CỜ?!!!!!!

Ren đột ngột hét toáng lên làm cả đám muốn nhập vô viện tai mũi họng.

-Làm cái gì mà hết dữ vậy?-Kin nhăn mặt vì bị làm phiền lúc ngủ.

-Rốt cuộc đứa nào? Đứa nào làm? -Ren mặt hầm hầm sát khí.

-Làm gì cơ?-hắn tò mò

-Đứa nào dẫn Jen của ta vô đó, cái nơi không hề thích hợp với 1 thiên thần-Ren vẫn không bỏ cái bộ mặt mà quỷ thấy cũng sợ.

-Dạ...l...là...bọ...n...em-Kara và Mindy rút rề giờ tay lên, hoàn toàn bị con thịnh nộ của Ren lấn áp.

Ren tìm thấy "thủ phạm" thì "bắn" tia lia và bọn hắn cũng "hứng đạn" vì là "tòng phạm".

-Các người có biết là Jen ngây thơ, nghịch ngợm, dễ tin, bla.bla... vào cái nơi đen tối đó sẽ bị nhiễm bẩn, dụ dỗ, gạ gẫm, gặp nguy hiểm, bla.bla...rồi ai chịu trách nhiệm cho tâm hồn trong sáng, sạch sẽ không 1 vết nhơ như cậu ấy HẢ??

Tại kia cúi đầu nhìn có vẻ biết lỗi nhưng đầu đều có chung 1 suy nghĩ: "Jen nó mà ngây thơ chắc Binladen và Lê Văn Luyện ăn chay niệm Phật quá!"

Nó kéo tay Ren:

-Không sao đâu. Họ làm vệ sĩ cho ta mà. Giỏi vô lâm. Hồi trước ta thấy Mindy với Kara giết người như thật í.

"Mi hại bọn ta rồi Jen ời là Jen. Huhu, ba mẹ ời, xuân này con không về rồi"

Không ngoài dự đoán, Ren lại tiếp tục "gào thét" làm Jun, Mindy, Kin Kara, hắn tận lúc ra về rồi mà tai còn ong ong ù ù.

Nó thì sau 1 hồi mặt dày năn nỉ thì Ren mới cho đi bar. Haizzzz, Ren cứ như gà mẹ bảo vệ con ấy (Ren: muốn chết không? *trùng mắt*_t/g: hơ hơ, em dzọt*để lại đám bụi*)

♪~~~~~♪

9 giờ 30

"RẦM!!!!"

Cánh cửa bar Hell (lại) bị đập đổ. Người mở cửa lần này là Ren.

Hôm nay Ren rất khác với cái vẻ thường thấy ở trường. Nhóc mặc 1 chiếc crop-top lưới bên trong là chiếc áo ba lỗ màu cam có hình ngôi sao cách điệu màu vàng kim. Chiếc quần short jean mài rách vài chỗ. Chân đi đôi giày thể thao màu đen viền vàng đồng. Cổ đeo sợi dây chuyền mặt bằng vàng hình sao 10 cánh.

1 tên "chán đời" lại gần Ren:

-Mới tới đây lần đầu hả em?

-Ừ-Ren nhếch mép khinh bỉ, buông câu như tạo điều kiện-Mới tới Hell lần đầu. Còn mấy bar khác? Tao là khách quen đây!

Lão nghe thấy thế tưởng là hạng con gái dễ dãi nên định đưa tay vuốt má Ren thì thành ra...vuốt không khí.

-Xin lỗi, cô ấy là bạn gái tôi.

Một "chàng trai" tóc màu trà, đôi mắt xanh lá ánh tím kéo Ren vào trong lòng mình-là nó. Đúng là nhìn nó với Ren giống 1 cặp thật: áo thun tím in hình mặt trăng cách điệu màu xám bạc bên ngoài khoác áo sơ mi đen. Quần jean mài rách. Đôi giày thể thao đen viền xám bạc. Cổ đeo sợi dây chuyền dài có mặt hình mặt trăng bằng bạch kim. Cách ăn mặc khá giống nhau cộng thêm hai sợi dây mặt trăng và sao mà không biết giới tính của nó thì có mà mới không nói 2 đứa này là một cặp.

Tên kia bị cướp miếng mồi ngon định xông vào đánh nó liền khựng lại khi thấy một cô gái tóc đen uốn bồng bênh mặc chiếc váy xòe cúp ngực xanh lá mạng dây chuyền mặt hình cỏ bốn lá bằng ngọc bích và đôi cao gót xanh lá nốt.

-Cô em đêm nay ở với anh nhé-lão cất giọng dụ dỗ.

"Bốp!"

Một đám giáng thẳng vào mặt lão khiến "mồi ở lại răng đi nhé!".

-Thằng "dê già thích gặm cỏ non" kiên luôn ảo tưởng sức mạnh vào Biên Hòa mà ở! Cô ấy là của tao!

Một người con trai tóc đen, mắt xanh sẫm nói bằng giọng lạnh âm mẩy độ khiến lão run lập cập. Jun hôm nay mặc áo sơ mi xám thả 3 cúc, quần jean

trắng ôm và giày nike đen. Trông anh đơn giản nhưng cực “chất”.

Đằng sau có 3 người vỗ tay (chắc cũng biết là ai rồi nhỏ)

Hắn mang áo thun tay dài màu đen, quần jean xanh rêu mài trắng ở đầu gối. Giày convers xanh rêu hàng hiệu. Tay mang vòng đính tán.

Kín mặc áo hoodie bên trong là áo pull trắng in chữ ROCK'N ROLL. Quần hip-hop và giày boots thể thao.

Kara mặc áo sơ mi đỏ đóng thùng cùng với quần bò cạp cao. Đôi boots cao gót màu đen có vẻ là loại giày ưa thích của cô.

Thất Vương hoàn toàn hút hồn bất cứ ai nhìn thấy.

Cả đám chọn chỗ ngồi trong góc quen thuộc.

Uống được 1 chập thì Ren đi thăm “World Cup”.

Ren đi mà phải dặn dò nó cẩn thận làm nó buồn ngủ quá trời nhưng vẫn phải đồng tai lên nghe. Khi bóng Ren khuất nó mới thở phào nhưng thực ra chỉ đang làm bộ chứ nó vui vui vì bạn bè quan tâm mình dù có “hoi” quá mức.

Ren sau khi đi khỏi thì vẫn không hết lo lắng cho nó. Lỡ bọn kia mãi vui không bảo vệ nó thì sao ta. Mãi suy nghĩ nên...

“Bốp! Oạch!”

Ren đụng trúng một tên con trai đi ngược rồi cả hai ngã lăn quay.

-Chết tiệt! Đứa nào đụng tao vậy?-đồng thanh tập 1

-Là anh/cô à?-đồng thanh tập 2

-Đồ không có mắt!-tập 3

-Khi thật! Đừng nhại tôi!-tập 4

-Đồ mấc dịch/hung dữ -tập 5

2 đứa ***** nhau rồi mỗi đứa 1 ngã.

“Bực mình thật! Gặp toàn mấy chuyện gì đâu, mất thời gian quá! Để Jen đợi này giờ”-suy nghĩ của Jen.

“Sao nhỏ đó không đỡ trước mình vậy cả? Chẳng lẽ...chẳng lẽ...nhân sắc mình đã bị giảm? Thôi rồi, lỡ sau này mình không ai yêu thì sao? Ba mẹ biết chuyện về đứa con trai đẹp trai, tài giỏi, bla.bla...của họ như vậy sẽ buồn rồi đá mình ra khỏi nhà rồi cắt chi tiêu rồi...vân vân và mây mây...”-suy nghĩ của tên kia (xin lỗi, anh ấy tự kỉ có thâm niên)

Ren về chỗ, trông rất bực mình nhưng tại nó hỏi mãi mà không ra lý do đành nhún vai cho qua.

#có ai thắc mắc về cung hoàng đạo của các nhân vật không nè:

Jen: song ngư

Ken: song tử

Jun: thiên yết

Mindy: cự giải

Kin: nhân mã

Kara: thiên bình

Ren: bạch dương

Tên “điên”: sư tử

Hìhì, giống mà#

Bạn đang đọc truyện *Vô Bọc Thiên Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25

oan gia (p.2)

Mấy ngày trôi qua...

Từ hôm “đập phá” ở bar đến giờ nó thấy cuộc sống học đường sao mà chán kinh khủng. Vốn dĩ đi học lại cho vui, tìm cái gì đó thú vị thôi chứ cả đồng bằng tốt nghiệp đại học loại xuất sắc để ở nhà trung bày kia kia. Nhưng linh tính mách bảo hôm nay sẽ rất excited đây. Ánh mắt nó lộ rõ vẻ thích thú, tò mò vì trực giác của nó hiếm khi sai. Đúng là kết quả như mong đợi!

“Rầm!”

Lần này không phải tiếng đập cửa nữa mà là tiếng đập bàn của cô Phương (=). Cái lớp như chợ vỡ lập tức im thin thít đến ruồi bay qua cũng nghe được (mình chém đây)

Phương mỉm cười hài lòng :

-Chúng ta sẽ có giáo viên mới dạy môn Hóa.

-Còn bà cô kia đâu rồi cô?- 1 học sinh lên tiếng

-Bị các em dọa chạy mất rồi-Phương nhún vai như thể đó là điều hiển nhiên. Thực sự là cô cũng ghét bà lắm nên học sinh càng trêu cô càng khoái (cô giáo mà thế đấy) dù có lần vô ý lọt bầy đáng lẽ dành cho bà ta (có ai nhớ lần cô Phương bị chụp nguyên cái xô bột lên đầu không?)

-Mới có 2 tháng mà cô-1 học sinh tỏ vẻ buồn chán

-Các em không được nói thế-Phương nghiêm giọng- phải là 1 tháng 27 ngày mới đúng (Sax)

Sực nhớ ra điều gì đó, cô nói thêm:

-À, ngoài giáo viên chúng ta còn có thêm thành viên mới. Giáo viên thì mọi người cứ đợi đến tiết Hóa thứ 3 rồi biết còn bây giờ gặp mặt rồi làm quen với bạn mới đi.

Một cậu con trai trông rất sporty bước vào làm nữ sinh điên đảo. Mái tóc đánh rối vàng óng highlight vài vệt đỏ kết hợp với đôi mắt xanh dương trông rất Tây.

-Hello mọi người, tôi là Kelyton Khánh Duy, cấp độ P, là anh họ Gia Kỳ. Cứ gọi tôi là Len. Mong được giúp đỡ.

Len vừa dứt lời thì Thất Vương ngẩng đầu lên vì 4 chữ “anh họ Gia Kỳ” (mấy người này cúi đầu làm việc riêng). Ngoài hấn có phản ứng mạnh khi thấy Len thì còn 1 người nữa. Ngay cả Len cũng cũng trợn mắt há mồm nhìn “người đó”

-THÀNG CHA MẮC DỊCH!!!!

-CON NHỎ HUNG DỮ!!!!

Ren và Len hét lên. Nó thấy vậy liền đánh mắt 1 cái đầy ẩn ý về phía Phương. Cô thấy ánh mắt của nó thì gạt đầu ra chiều đã hiểu. Cô háng giọng :

-E hèm, 2 em có vẻ quen biết thì Len xuống ngồi cạnh Ren đi, cô bé tóc đỏ ấy.

-KHÔNG!-cả 2 đồng thanh hét lên lần nữa

-Bây giờ các em muốn gì?-cô Phương đột ngột sầm mặt lại, cảm tưởng đầu tóc cô lúc nhúc toàn rần như Medusa khiến 2 tên kia rùng mình, tuân theo “thánh chỉ”

Nó thấy thì hài lòng với kết quả. Đôi mắt xinh đẹp ánh lên những tính toán, kế hoạch nhưng không phải là của kẻ thấp hèn gian xảo mà là của nữ hoàng nắm giữ hết thảy mọi chuyện.

Len bước về chỗ, hăm hực nhìn Ren. Ren cũng đâu vừa, hung hăng trừng lại.

Hấn thấy tình hình căng quá nên nói:

-Mọi người giới thiệu về nhau cho thằng Len biết đi.

“Bốp!”

-Lại “thằng”. Anh mày mà mày kêu thằng như đúng rồi í-Len cốc đầu hấn phát.

-Mày có lớn hơn tao đâu mà tao kêu bằng anh hả THẰNG kia-hấn đóp lại, nhấn mạnh chữ “thằng”.

-Nhưng ba tao lớn hơn ba mày-Len nói lý.

-Có liên quan à?

.....

Đang đến khúc cao trào thì...

-IM HẾT CHO TÔI!

6 cái miệng còn lại quát làm 2 tên im bật. Thế nhưng 2 cái chân vẫn đầu đá dưới gầm bàn nhưng hình như 2 chỉ bày bị sao quả tạ chiếu hay sao ấy, đá ngay chân Kara. Và...

“Cốp! Cốp!”

Hấn với Len đau muốn khóc nhưng mím chặt môi không phát ra tiếng kêu để giữ hình tượng. Kara đã cho 2 tên mỗi tên 1 phát ngay chân mà Teakwondo chủ yếu dùng chân nên lực chân của Kara khá mạnh đôi giày cao gót 7 phân thôi thì...xác định.

-Tôi là Lee Ka Ram gọi là Kara.

-Minh là Kasuwagi Misako, gọi mình là Mindy nha.

-Bello, I'm Hwang Kyu Bin, gọi tui Kin cũng được.

-Dương Hàn Thiên Minh, Jun.

-Tui là Dương Hàn Thiên Băng, Jen.

Len thấy Jen tính nghịch, thân thiện thì bá cổ nó:

-Rất vui được làm quen.

Len thoải mái ôm nó mà không biết có 3 đôi mắt sáng rực lên tia chết chóc rồi...

“Bốp! Rầm!”

-NÀY THÌ ÔM!-tiếng cảnh cáo đầy giận dữ của Kara, Mindy, Ren khiến mọi người không rét mà run.

Len lồm cồm bò dậy sau khi bị 3 nàng đá bay vào góc mà không rõ lý do:

-Ủi, tui chỉ ôm Jen thui mà làm gì dữ vậy.

-Nam nữ thọ thọ bất thân!

-Hó! Chẳng lẽ...-Len đàn mặt.

-Cậu ấy là con gái -Kin xác nhận.

Choang!

Len ôm trái tim tan nát quay mặt vào góc tường mà...tự kỉ:

-Huhu, đứa con gái mà còn đẹp hơn mình. Lỡ ra đường gái mãi bu theo cậu ta mà đá mình qua một bên, mình không có “gấu” mà có thì lúc đi với Jen “đá” mình qua bên mình sẽ không có vợ, không có con nối dõi...(bệnh giai đoạn cuối rồi)

Thất Vương định qua xem bị gì mà nghe vậy thì bó toàn thân luôn, cảm thấy cần chờ thằng này đi 3TK sớm.

GTNV

Kelyton Khánh Duy-Len

Tuổi: 16t

Chiều cao: 185cm

IQ:299/300

Khả năng: =hắn và Kin

Sở thích: tự kỉ, tán gái, khoe của, gây sự...nhằm, cứu người,...

Gia thế:

-Papa: chủ tịch tập đoàn L&L đứng no.3 thế giới lĩnh vực giải trí. Anh trai của Venus Kelyton.

-Mama: nữ ca sĩ nổi tiếng của Mỹ.

Bạn đang đọc truyện *Vô Bọc Thiên Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26

thầy giáo mới

Tiết 3

Phòng thực hành Hóa học

Lớp 10A1 nói chuyện rôm rả nhưng vấn đề chủ yếu là về giáo viên mới. Những nụ cười sắc màu “nguy hiểm” hiện ra. Theo thông lệ, phải có “quà chào đón” chứ nhỉ. Kaka...

“Cạch!”

Tiếng mở cửa vang lên làm mấy chục ánh mắt hướng đến với vẻ hồi hộp, mong chờ.

“Rầm! Ao! Keng!”

Lớp thờ dài thườn thượt. Chẳng ai nghĩ đến việc ông chỉ mở hé cửa ra rồi lùi ra lấy chân đá chứ. Làm nguyên xô hóa chất không tẩy được mất công chế đồ hết xuống sàn, đè lên đám đinh rải trên sàn.

Lúc này thầy giáo mới bước vào, khéo léo tránh đám bầy trong sự nhẹ nhõm của đám con gái và sự thán phục xen lẫn chút tức tưởi của tụi con trai. Trên bàn giáo viên hiện giờ là 1 anh chàng đẹp trai tóc nâu, mắt hồ phách đeo cặp kính cận vuông trông rất tri thức.

-Chào các em, tôi là Josh Halrey, đến từ Anh quốc và sẽ đảm nhiệm môn Hóa của 10A1.

Lớp bên dưới vỗ tay đập bàn rầm rầm.

-Thầy ơi, sao thầy tránh được bầy vậy?-hs

-Vì IQ tôi cao hơn mấy người trước-Josh nhún vai-với lại trò cài xô ở cửa cũ quá rồi.

-=_=-cả lớp

-Thầy nghĩ sẽ dạy được bọn em chứ-hắn

-Đương nhiên -Josh nhìn hắn nhưng lại rất ngạc nhiên khi thấy người “con trai” với mái tóc màu trà bên cạnh-nó.

Nhận thấy thầy đang nhìn mình, nó chỉ đưa tay lên miệng ra hiệu im lặng. Josh đánh “nhập hồn về xác” nhưng lại không biết vì sao nó lại ở đây. Josh chợt nhớ lại lần đầu gặp nó.

†~~~~~(cho t/g lùi về quá khứ xiu)~~~~~†

5 năm trước

Đại học Harvard

Josh đã luôn đứng đầu trường với điểm số cao chót vót nên dễ sinh ra tính tự phụ. Josh được bạn bè tung hô, được nhiều tiểu thư theo đuổi. Anh sẽ nghĩ mình là số 1 nếu như không bị thua thảm bại dưới tay... 1 đứa nhóc 10 tuổi.

Vào lúc công bố điểm thi, Josh cứ tự mãn về thành tích của mình nên không thèm xem bảng điểm luôn (cứ đợi rồi xem). Đang ung dung đi trên hành lang thì loáng thoáng nghe mấy lời bàn tán:

-Thật không?

-Điểm tuyệt đối à?

-100/100 luôn đó!

-Josh Halrey đứng thứ hai?

.....

Vừa nghe tới đó, Josh đã vội vã chạy đến bảng điểm. Josh thực sự muốn xỉu khi thấy kết quả :

2nd: Josh Halrey: 97/100

1st: William Jenist Royal (tên tiếng Anh của nó) :100/100

Josh vội vã đi tìm hiệu trưởng. Vừa đẩy cửa vào nhưng anh không thấy hiệu trưởng đâu, chỉ thấy 1 cậu bé tóc màu trà, đôi mắt ngọc lục bảo xen kẽ những tia màu tím đang nhắm nháp ly cacao đá. Nghĩ là cháu thầy, Josh lại gần hỏi: (trong ngoặc vuông là tiếng nước ngoài nhưng cụ thể thì mình sẽ nói nếu có thay đổi, giờ là tiếng Anh)

-[Hiệu trưởng đâu rồi em?]

-[Ông ấy vừa ra ngoài rồi!]

Thằng nhóc trả lời mà mắt không rời khỏi cuốn sách dày cộp đang cầm trên tay. Josh tò mò nhìn thử tựa đề quyển sách: "Công nghệ di truyền học". Josh thực sự ngạc nhiên vì quyển sách này quá khó, quá nhiều từ chuyên sâu lĩnh vực mà đứa trẻ kia lại lật trang như bay.

-[Em tên gì?]

-[Dương Hạ Thiên Băng]

-[Người Việt à?]-nó cứ đưa anh bắt ngờ này đến bắt ngờ khác khiến anh quên bém mắt lý do mình đến đây.

-[Em là con lai, sang Mỹ 5 năm trước]-nó như đọc được suy nghĩ của Josh .

-[Vậy tên tiếng Anh của em là gì? Hình như quyển sách này không phù hợp với cậu bé như em thì phải]

-[William Jenist Royal. Và em là con gái không phải cậu bé, OK]

"Bộp!"

Josh ngất luôn. Sau khi tỉnh dậy anh đã thi với nó lại nhưng lại thua không biết bao nhiêu lần. Josh đành phải thừa nhận nó đúng là thiên tài.

†~~~~~(trở về hiện tại)~~~~~†

Josh thoát khỏi suy nghĩ của mình mà bắt đầu bài giảng :

-Bây giờ các em lật sách trang 85, đọc công thức và lên thực hành. Nếu sai dù chỉ 1 lỗi nhỏ cũng phải chịu phạt.

-Hình phạt là gì vậy thầy Josh?

-Vừa hát bài 1 con vịt vừa múa quanh lớp.

Cả lớp: (==)

"Biến thái! Lão này trông mặt đẹp trai mà biến thái! Hình phạt quá bá đạo!"10A1 gào thét trong đầu.

-Vì sao bọn tôi phải làm theo? -Kin bực mình cái trò vớ vẩn này lắm rồi nhé.

-Vì tôi là giáo viên của các em-Josh chậm rãi đẩy gọng kính.

-Vậy thầy sẽ thi Hóa với em chứ?-nó cười tươi tỏa nắng làm ngất ngây bao con tim bé nhỏ trong lớp.

Josh toát mồ hôi nhìn nó. Nó muốn hạ nhục anh à?

-Làm sao tôi có thể đấu lại với. . .-chưa nói hết câu thì nó đã lao lên lấy hai tay bịt miệng anh lại, thì thầm vào tai: “Giữ im lặng về mọi thứ thầy biết về em”

“Phụt! ”

Công nhận là từ khi nó vào trường, học sinh thiếu máu trầm trọng. Nhìn nó với Josh lúc này thật đậm chất Shounen ai. Còn 7 đứa bạn thì nhìn nó khó hiểu xen vài tia. . .bực bội.

Mindy: “Không được! Jen phải để ta ngắm, chưa đã mắt mà” (t/g: mê trai, méc Jun nhé *cười đều”_Mindy: chị mới mang về thanh kiếm xanh lá đẹp lắm và đang cần người thử_t/g: em đi học nhé, pye pye *toát mồ hôi hột*)

Kara: “Tên kia mà dám làm gì thiên thần thì khẩu AK ở nhà đã lên đạn sẵn rồi đấy” (ực *nuốt nước bọt*)

Ren: “Thằng đó dám dụ dỗ Jen nhà ta à? Bà sẽ băm vằm, xay nhuyễn, trưng nước sôi,...mày rồi mang cho cá sấu ăn” (mô phật, bạo lực quá)

Hắn (Ồ): “Tại sao cô ta lại sát tên đó vậy chứ! Thích hắn à? Đồ mê trai! Ô cơ mà chuyện của cô ta có liên quan gì mình đâu? Chắc bữa nay ăn nhiều quá tẩu hỏa nhập ma rồi” (sax, có vụ đó nữa hả?)

Bỗng Ren bật dậy, kéo Jen ra, đưa mặt gần Josh.

30cm

20cm

10cm

5cm

3cm

2cm

1cm

“Bóp!”

“Và rồi người ra đi ~trong con tim không nghĩ suy”. Tình trạng của Josh giờ là nằm bất tỉnh nhân sự dưới đất sau khi lãnh 1 đấm của Ren (t/g: cầu mong cho linh hồn anh siêu thoát_Josh: ê, ta đã chết đâu *bật dậy*_t/g: ờ ha, nhầm, cầu mong anh sớm tỉnh lại, rồi bất tỉnh tiếp đi_Josh: *nằm lại*)

Phòng thí nghiệm giờ ồn ào kinh dị do học sinh hoảng loạn mang thầy giáo đi phòng y tế nhất là nữ. Haizzzz. . .

Bạn đang đọc truyện *Vô Bọc Thiên Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27

quá khứ đắm nước mắt.

“-Cậu sẽ mãi bên tớ chứ?

-Đương nhiên rồi, tớ sẽ mãi mãi bên cậu.

-Hứa nhé!

-Tớ hứa!

.....

-Chạy đi!

-Không! Tôi không thể bỏ mặc cậu được.

-Xin lỗi cậu nhé! Tôi không ở bên cậu được nữa rồi.

-Đừng!

-Các người có giỏi thì đến đây!

-Đứng lại! Bắt lấy nó!

“Đoàng! Đoàng! Đoàng! Đoàng!...”

-Tìm thằng nhỏ cho ta! Mau lên!

.....

-Tĩnh lại đi! Đừng nằm ngủ nữa! Hức... Cậu hứa mãi mãi bên tôi rồi mà! Làm ơn đi! Hức hức...huhuhuhu...

-Cậu xấu lắm, hứa rồi mà!

-Đã nói là ai không giữ lời...hức... là bao kem mà! Dậy rồi...hức hức...tớ không bắt cậu trả tiền kem đâu! Làm ơn! LÀM ƠN! LÀM ƠN! LÀM ƠN
HÃY DẬY ĐI! Xin cậu đấy! Hức hức...huhuhuhuhu...

TĨNH DẬY ĐI!!!!!!

◆~~~~~◆

“Hộc! Hộc!”

Kin bật dậy, thở dốc, mồ hôi tuôn ra ướt đầm. Giấc mơ này đã ám ảnh cậu biết bao nhiêu lần rồi.

-CHẾT TIẾT!

Kin đâm mạnh xuống giường, đôi mắt cá phê sữa hiện lên sự đau khổ tột cùng. 8 năm, 8 năm rồi mà cậu không thể quên được ngày hôm đó, cái ngày đã khiến trái tim cậu trở nên như thế này. Kin ngửa mặt lên trời, lấy tay che ngang đôi mắt-nơi có 2 hàng nước ấm nóng trào ra.

-Hyong Mi à? Cậu đang ở đâu?

◆~~~~~◆

-Hế lu! -Kin cười rặng rờ khi thấy 7 đứa bạn “yêu quái” của mình.

-Mọi ngày là chờ con nhỏ bán nam bán nữ Jen baby gì đó sao giờ đến lượt mày vậy? -hắn cầu nhàu mà không để ý rằng cả đám đang run rẩy nhìn ra sau lưng mình.

“Bốp!”

-Hơ hơ, sao ở đâu ra mà lăm vậy nè?

Hắn cố điều chỉnh cái đầu óc đang quay mòng mòng, ngoái đầu ra sau xem đứa nào đánh lên mình.

-Aaaaaa! Con nhỏ bán nam bán nữ kia! Cô làm cái gì vậy hả?-hắn bức tức hét lên khi thấy cái gương mặt “đẹp rạng ngời mà không chói sáng” của nó.

Ren thấy nặt nó tối sầm lại nên tốt bụng nhắc nhở.

-Tốt nhất là anh đừng gọi cậu ấy là bán nam bán nữ nữa, nếu không thì...

-Thì sao? Tôi cứ thích gọi đấy! ĐỒ BÁN NAM BÁN NỮ

Hắn ngoan cố hét lên. Nhưng cửa dứt câu thì gió mùa đông bắc đột ngột tràn tới (lạnh í)

-Tèo em rồi-Ren vỗ tay lên trán.

Cả bọn không hiểu Ren nói gì nhưng chắc chắn là điềm xấu cho hắn (1 phút mặc niệm bắt đầu)

-Vậy tôi sẽ cho anh xem bán nam bán nữ thực sự là gì nhé! -nó vẫn nở nụ cười “quảng cáo kem P/S” nhưng thay vì thấy ấm áp, ta lại thấy lạnh run.

Hắn chưa kịp hiểu gì đã bị nó lôi vào 1 góc, dè che khuất và làm cái gì đó. Hắn kêu gào thảm thiết mà không đứa nào dám coi thử vì sợ người tiếp theo

sẽ là mình (bạn bè nó tốt thế đấy)

Ngay lúc hấn bước ra là lúc nguyên đám kia ôm bụng cười bò, không thèm quan tâm đến cái bề ngoài lạnh lùng, thực nữ,...Hấn bây giờ thực sự rất giống thằng GAY chính hiệu. Không biết nó lòi đâu ra mái tóc giả dài màu đen mà đội lên đầu hấn. Gương mặt "mỹ nam Hàn Quốc " bị nó bôi son chất phấn như mấy con mà hấn hay cặp kè.

-Haha...mày b...bị...lương à?-Kín cười đau bụng nằm lên nằm xuống miết. Cười, nhưng trong mắt cậu có tia đau khổ khó thấy nhưng không thể qua mắt 1 người.

-Ui trui ui, tao có đưa em gái thật xinh-đẹp- Chữ xinh đẹp được Len kéo dài thườn thượt.

-25 (hi-five)...haha...Đừng yêu tao được rồi...há há há...kéo Mindy ghen giờ-Jun ngày thường ít nói là thế mà bây giờ cũng chịu không nổi, phang cho hấn 1 câu rất "chất"

-Hô hô hô...mi học trang điểm ở đâu rứa Jen? Chi ta với-Kara cười đến nổi vịn vào cái xe màu đỏ của mình.

-Hí hí... há há... hô hô...he he...!! -Ren cười đến mức không nổi nổi luôn.

-Rốt cuộc là có chuyện gì?

Hấn thấy mọi người cứ cười mình hoài mà không biết lý do nên gắt lên. Hồi nãy hấn cứ nhắm tịt mắt nên đâu có biết gì đâu, ai biểu nó cúi sát mặt quá nên đâm ra...ngượng. Hấn chỉ cảm thấy mặt mình có gì đó đè lên khó chịu.

Mindy nãy giờ cố sức nín cười đưa hấn cái gương. Vừa nhìn vào gương thì...

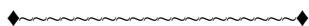
-AHHHHHHHHHHHHHHH!!!!!!!!!!

Cái quái gì thế này? Gương mặt đáng giá ngàn vàng của mình sao lại...

Trong lúc hấn đang hoảng hốt 7 đứa yêu quái dơ điện thoại lên và...

"Tách! Tách! Tách! Tách! Tách! Tách! Tách"

7 tiếng "tách" vang lên. Khi hấn hoàn hồn lại thì tụi bạn đã lái xe chạy từ đời nào rồi. Đời quá nhỏ!

Tụi bạn khốn nạn đến trường nhưng vẫn không ngừng "khoe răng" giúp bệnh viện tăng thêm thu nhập.

Ngay lúc đi qua Kara, nó thì thầm với cô:

-Kín có chuyện buồn. Hồi lý do và an ủi đi. Đôi mắt.

Kara quay lại, tròn mắt nhìn nó nhưng chỉ thấy nó đang vui đùa với mọi người như không có gì xảy ra. Kara luôn thắc mắc về người bạn bí ẩn này nhưng cô vẫn luôn tin tưởng nó. Kara lấy hết dũng khí, cầm tay Kín kéo đi để một đồng cáo mệt thộn và một ánh mắt đầy ẩn ý. Vừa chạy Kara vừa lấy tay che khuôn mặt đỏ bừng của mình. Bàn tay của Kara đang nắm chặt lấy tay Kín và điều đó...không chỉ khiến tim 1 người loạn nhịp.

Cô dẫn Kín ra thâm cô sau trường, ngồi xuống. Kín mang về mặt ngơ ngác ngồi bên cạnh, mở lời:

-Cô dẫn tôi tới đây làm gì?

-Anh có chuyện buồn à?-Kara nghiêng đầu.

-Trời ạ, cô nghĩ sao vậy? Tôi buồn á? Tại sao cô lại nghĩ vậy?

Tại sao?

Kara chột khựng lại.

Tại sao à?

"Đôi mắt"

-Đôi mắt của anh-Kara trả lời.

-Ra vậy! - Kín ngạc nhiên-Để đoán thế sao?

Bỗng giọng Kín trầm lại, đôi mắt cả phê sửa không còn sáng lấp lánh, chất giọng, ánh mắt mà Kara chưa thấy bao giờ ở cậu và...cô không thích nó chút

nào. Nó đầy sự thông khổ, nỗi bi thương, niềm ân hận và tiếc nuối. Điều đó cho thấy cậu đang đứng trên bờ vực khổ đau. Kara... đau lắm!

- Có chuyện gì?

- Cô thực sự muốn nghe? - Kin cười buồn.

- Uhm-Kara gật đầu

Tốt thôi, Kin đang cần ai đó có thể lắng nghe, thấu hiểu, làm dịu đi cơn ác mộng của bản thân. Có lẽ Kara là người thích hợp nhất.

◆~~~~~8 năm trước~~~~~◆

Trên 1 đồng cỏ xanh ẩm áp ánh nắng, có 2 đứa bé đáng yêu đang vui đùa với nhau. Nụ cười của chúng ngây thơ, trong sáng như thiên sứ. Chợt, bé trai với mái tóc nâu nhạt, đôi mắt cá phê sữa gọi: (tiếng Hàn hết nhé, tác giả nhác đóng khung quá đi, khi nào có 2 ngôn ngữ trở lên mới dùng ngoặc vuông)

- Hyong Mi này!

- Gì vậy Kin?-cô bé cute với mái tóc đen, đôi mắt nâu khó hiểu.

- Cậu hứa với tớ 1 việc được chứ?

- Việc gì vậy?

- Cậu sẽ mãi bên tớ chứ?

-Đương nhiên rồi, tớ sẽ mãi mãi bên cậu.

-Hứa nhé!

-Tớ hứa!

-Ai thất hứa sẽ bao kem không giới hạn.

-Được!

Tiếng cười giòn tan của chúng như hòa vào khung cảnh yên bình khiến người khác cảm thấy thật nhẹ nhàng.

Bỗng 1 ngày mưa gió đã đem yêu thương biến thành đau khổ ...

-Haha, có giỏi thì bắt tớ nè! Plèzzzz

-Cậu đứng lại đó cho tớ!

-He he, ngu gì đứng.

Vẫn 2 đứa trẻ ấy, đồng cỏ ấy nhưng chúng đang đuổi bắt nhau, cười vui vẻ.

“Đoàng!”

Tiếng sấm nổ khiến 2 đứa đứng hình. Từ đâu 1 toán người áo đen thui chạy lại chỗ chúng. Kin nhanh chóng hiểu chuyện gì đang xảy ra liền kéo tay Hyong Mi bỏ chạy, đằng sau đây những tiếng la hét :

- Là tụi nó!

- Bắt lấy bọn chúng!

-Đại ca sẽ thưởng cho kẻ nào bắt được thằng bé còn con bé thấy không cần thiết thì giết!

.....

Sợ hãi. Hoang mang. Tụi trẻ chạy vào 1 căn nhà hoang gần đấy. Bọn áo đen vẫn đuổi sát nút. Cả 2 vội chạy vào 1 căn phòng ngủ cũ kỹ bám bụi, chui tọt xuống gầm giường ẩm mốc. Bọn áo đen đang lùng sục khắp nơi. Kin lôi chiếc điện thoại ra nhắn tin cho ba mình tới. Trong lúc chờ đợi, 2 đứa nhí đã vô tình nghe được lý do bị truy lùng.

-Tìm ra thằng nhãi đó cho ta. Phải có nó làm sức ép với CIA thì chuyện hàng của ta mới đến Tam Giác Vàng trót lọt.

-Rõ!

Kin run rẩy khi hắn muốn bắt mình hù dọa ba mẹ.

Tiếng bước chân tiến đến gần chiếc giường mà 2 đứa ẩn nấp. Ngày càng rõ.

“Roạt!”

-Ồ đây không có đại ca ơi!

-Tìm tiếp đi lũ vô dụng!

“Cộp! Cộp! ...”

Tiếng giầy nện xuống đất nhỏ dần rồi khuất hẳn.

4 cánh tay, 4 cái chân bé nhỏ đang bám chặt vào mấy thanh gỗ làm sập giường mới từ từ thả lỏng rồi 2 bóng đen nằm xuống đất 1 cách cực kỳ nhẹ nhàng và thận trọng. Kin cầu nguyện ba mình sẽ đến kịp thời.

-Này Kin! Người bọn chúng cần là cậu, cậu mới là người gặp nguy hiểm. Vậy tớ sẽ như chúng ra chỗ khác để câu giở-Hyong Mi thì thảo.

-Không được, chúng cần mình nên sẽ không hại mình. Cứ để mình...-Kin phải cố gắng lắm mới không hét lên mà giữ cho giọng nhỏ xú.

-Vậy lỡ chúng bắt được cậu thì sao? Tớ từng nghe mẹ nói loại hàng mà chúng chuyển đến Tam Giác Vàng là ma túy, cậu biết nó nguy hiểm thế nào rồi mà-Hyong Mi cất lời.

-Chúng ta có thể lợi dụng bóng tối chạy ra mà-Kin năn nỉ.

Thế là cả 2 cùng rón rén đi ra. Có lẽ Kin và Hyong Mi sẽ ra ngoài trót lọt nếu Kin không vấp phải một hòn đá.

-Chúng kìa đại ca!

2 đứa trẻ cuống cuống.

-Chạy đi!-Hyong Mi giục

-Không! Tớ không thể bỏ mặc cậu được-Kin vẫn ngoan cố.

Xin lỗi cậu nhé! Tớ không ở bên cậu được nữa rồi-Hyong Mi nở nụ cười buồn. Cô bé đẩy Kin vào một đồng gỗ gần đó rồi lấy vải bạt ẩm mốc thêm vài miếng gỗ phủ lên.

-Đừng!-Kin kêu lên yếu ớt.

Hyong Mi nở nụ cười cuối cùng. Cô bé chạy ra trước bọn xã hội đen hét to:

-Các người có giỏi thì đến đây!-rồi bỏ chạy.

-Đứng lại! Bắt lấy nó!-hàng trăm tên đuổi theo.

“Đoàng! Đoàng! Đoàng! Đoàng!...”

-Tìm thằng nhỏ cho ta! Mau lên!

Bọn chúng tản ra tìm. Sau khi chắc chắn là tất cả đã đi hết, Kin mới cực nhọc ra khỏi chỗ trốn. Kin chạy đến bên cạnh bóng dáng nhỏ bé nằm sõng soài trên nền đất. Toàn thân chi chít vết đạn đâm máu, bất động, đôi mắt vô hồn, khoe miệng rỉ máu nhưng hơi cong lên, tạo thành nụ cười hài lòng. Tất cả đã khắc sâu vào tâm trí của đứa trẻ 8 tuổi.

-Tĩnh lại đi! Đừng nằm ngủ nữa! Hức... Cậu hứa mãi mãi bên tớ rồi mà! Làm ơn đi! Hức hức...huhuhuhu...

-Cậu xấu lắm, hứa rồi mà!

-Đã nói là ai không giữ lời...hức... là bao kem mà! Dậy rồi...hức hức...tớ không bắt cậu trả tiền kem đâu! Làm ơn! LÀM ON! LÀM ON! LÀM ON HÃY DẬY ĐI! Xin cậu đấy! Hức hức...huhuhuhuhu...

-TĨNH LẠI ĐI!!!!!!!!!!!!

Sau đó, toàn bộ căn nhà bị bao vây bởi cảnh sát và CIA. Bọn vận chuyển ma túy bị bắt. Kin được cứu thoát. Nhưng cô bé tên Hyong Mi...không còn nữa.

◆~~~~~hiện tại~~~~~◆

Kara nghe xong mới nhận ra những giọt nước ấm nóng đang lăn dài trên đôi gò má. Tại sao Kin lại không nói ra chứ? Tại sao lại giữ điều đó một mình? Tại sao lại cố gắng cười trong khi bản thân rất đau?

Kin đang thất thần bỗng giật mình khi cảm nhận được vòng tay ấm áp của “ai đó” đang ôm mình. Cậu thừa nhận từ khi gặp Kara, hình ảnh của Hyong Mi đang dần được thay thế. Nhưng lí trí Kin không cho phép quên người con gái đã hi sinh vì mình nên cậu luôn tìm cách phủ nhận tình cảm của mình. Vậy mà con tim cậu lại điều khiển bản thân để yên cho Kara ôm, để tìm chút yên bình.

Kara bật dậy, khuôn mặt đỏ bừng vì xấu hổ. Kara vụt chạy đi mà không để tên kia ú ớ câu gì. Kin thấy vậy chỉ cười nhẹ.

-Đừng tự trách mình khi lỗi không phải của cậu.

-Ài? -Kin cảnh giác

Từ trên cây nhảy xuống một người đẹp đến hoàn hảo.

-Jen?

-Bingo! -nó cười-Cậu muốn bỏ phí lắm à?

-Bỏ phí gì cơ?-Kin khó hiểu

-Bỏ phí...-nó nhấn mạnh-sinh-mạng-của-Hyong Mi.

Kin cứng đờ.

-Liệu cô bé có thích cậu tự làm khổ mình như thế này không? Suy nghĩ đi.

Nó bỏ lại cho Kin 1 câu rồi quay gót.

Kin ngồi đó thần thờ, Jen nói đúng. Cậu đã quá ngu ngốc khi đắm chìm trong quá khứ. Có thể trái tim cậu có người khác nhưng Hyong Mi sẽ không biến mất mà trở thành kí ức đẹp. Kin cúi gầm mặt xuống nhắm nghiền mắt.

-Hwang Kyu Bin! Chào mừng quay trở lại! -Kin ngẩng phắt đầu dậy, cười rạng rỡ hơn bất cứ nụ cười nào trước đây của cậu.

Bạn đang đọc truyện *Vô Bọc Thiên Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28

Demon-lẽ kết nạp

Mấy ngày vừa qua thực sự không khó để nhận ra sự thay đổi nơi Kin. Kin vui vẻ hơn, cười nhiều hơn, nụ cười rạng rỡ hơn=>bệnh viện đông khách hơn.

Dù không biết đã xảy ra chuyện gì nhưng ai cũng thấy vui vì việc này. Còn Kin và Kara? Bọn họ đã xích lại gần nhau hơn 1 chút

♥~~~~~tua nhanh đến giờ ra về chứ ở trường rất là “phình phồng”~~~~~♥

4.30 p.m

Gara trường

Nó đứng chờ cho cả đám đi lấy xe. Nó vẫn trung thành với giày trượt Patin nên chả cần xe làm gì cho rườm rà.

Bỗng Kara chạy đến chỗ nó, nói:

-Jen! Cho bọn ta qua nhà mi đi. Đang cần chỗ bàn chuyện của bang.

-Nhà mấy người kia thì sao không đến? Qua nhà ta chứ?-nó giãy nảy.

-Ờ thì...Đúng rồi! Nhà tụi ta có nhiều người nên không tiện.

-Sao mi biết nhà ta có ít người? Lỡ nhiều hơn thì sao?-nó nói trúng tim đen-muốn xem nhà ta thì vô ích thôi.

Kara cứng họng, lùi thui đến chỗ đám bạn đang hồi hộp mong đợi kết quả.

-Sao? Sao? Thế nào?-cả đám nhao nhao lên.

-Thất bại rồi-Kara thở dài, kéo theo là 6 tiếng thở dài khác.

Ra là bọn này muốn xem thử nơi của nó sống. Mấy lần nhờ người điều tra hay theo dõi đều bị cắt đuôi hết á.

-Trễ rồi, qua biệt thự của Ken đi. Việc đó để sau-Jun nhủu mày nhìn đồng hồ-Gọi Jen đi cùng luôn nhé bà xã.

-Ukm, ông xã-Mindy cười tươi chạy đi.

Mấy người xung quanh thì ới hết lượt (==")

♥~~~~~♥

Biệt thự của Ken, Len (anh em họ nên ba mẹ bắt ở chung cho tiện) nằm ở con đường dành cho giới thượng lưu rộng cả ngàn mét vuông. Ngoài sân có đủ thứ như hồ bơi, sân tennis,... phục vụ cho sở thích thể thao của 2 cậu chủ nhỏ (hắn&Len: nói ai nhỏ hả con kia? *trùng mắt*_t/g: thì sao? Hay muốn ra ngoài đường ờ? *cười đều*_hắn&Len: dạ thôi, chị cứ viết đi *nhăn nhin, khép nép*). Còn có cả một vườn hoa Violet rất đẹp được đặt một chiếc xích đu màu vàng có họa tiết cầu kì (lớn mọn gúm bay). Cả sân vườn trồng rất nhiều cây cỏ xanh mướt cắt tỉa cẩn thận. Ngôi biệt thự màu trắng theo phong cách phương Tây kết hợp với phương Đông hiện đại trông cực kỳ sang trọng nhưng hợp thời. Bên trong có hơn chục căn phòng với những thiết bị cao cấp nhất (nhưng hàng điện tử vẫn thua đồ của nó)

8 người bước vào biệt thự của hắn và Len nhưng chả ngạc nhiên xú xiu nào hết. Bởi họ còn có nhiều cái lớn hơn cơ (ui, cho t/g 1 cái đi)

Sau khi tất cả đã an tọa trên bộ sofa đắt tiền và cho tất cả người hầu đi chỗ khác hết, Kín mới mở lời:

-Hôm nay chúng tôi muốn nói 1 việc quan trọng đến Demon.

Ngay lập tức, hắn, Jun, Kín, Kara, Mindy đều hướng mắt về phía nó, Len và Ren.

-Vậy lời Jen nói là thật à? Các thủ lĩnh Demon muốn chúng tôi làm bang phó sao?-Ren nhướn mày tỏ vẻ thích thú.

Len hiểu ngay vấn đề. Những người đứng đầu Demon kinh ngạc nhìn nó. Trong khi đó, kẻ bị nhìn chăm chăm thì ngồi...nhâm nhi thanh sô cô la mới mua (Sax, vô tư nhì)

-Vậy là cô ta đoán được rồi-hắn thở dài-Tụi muốn Len làm bang phó vì thằng đó khả năng bằng tôi.

"Bốp!"

-Lại nữa-Len đâm phát vào đầu hắn-Nên nhớ tao là anh mày đấy.

-Nhìn mặt tao quan tâm à? -hắn nói rồi lao vào cho Len 1 đấm.

Len cũng không vừa, đánh trả lại. 2 tên quần nhau túi bụi. Jun chịu không nổi 2 cái đấm này nên...nắm cổ cả 2, đá ra ngoài sân cho tụi nó đánh tiếp.

Kara đành nói thay hắn:

-Bọn ta cũng muốn Ren tham gia. Huyền đai Akido và chắc mi cũng sử dụng tốt vũ khí. Mi dùng gì?

-Gậy-Ren đáp

-Vậy tại sao mấy người muốn tui tham gia khi đã có bộ não là Jun?-nó giả vờ hỏi.

-Vì mi hơn Jun và nếu có mi thì Jun sẽ không đứng yên nữa mà tham chiến. Võ công của anh ta có khi hơn 3 tên còn lại ấy chứ-Mindy

-Bọn tui cần câu trả lời của 2 người ngay bây giờ. Còn Len thì chắc chắn đồng ý rồi. Tên đó nói vậy chứ quan tâm đến Ken lắm đấy-Kín

Ren suy nghĩ, nhủu mày nhìn nó. Nó chỉ gật đầu.

-Tôi đồng ý nhưng Jen thì...-Ren lưỡng lự

-Tôi từ chối-nó cắt ngang

-Vì sao?-Jun bật dậy

-Tôi không tham gia nhưng không có nghĩa là tôi không giúp, hiểu chứ? Tôi sẽ làm quân sư với điều kiện-nó

-Cô nói đi-hắn

Hắn và Len ưỡn lộn nảy giờ cũng “tạm nghỉ” vì nhớ ra còn chuyện quan trọng. Trông 2 tên giờ chẳng khác nào thằng ăn mày (hắn&Len: này thì ăn mày *tung song phi cước*_t/g: help me*vừa bay lên trời vừa cầu cứu*)

-Thứ nhất: tôi không vào bang mà chỉ đứng ngoài giúp đỡ. Thứ hai: tôi không giết người. Thứ ba: không được giết quá nhiều người, cho nằm viện vài năm là đủ.

-Được thôi-Kara và Mindy đồng thanh không để “đảng mày râu” nói gì.

-Ui, Jen của tui dễ thương quá à-Ren quá khích, cứ ôm lấy nó mà dụi cằm vào.

-Đau-nó phụng phịu trông cute chết đi được.

Hành động đó của của nó làm 2 người cố gắng nhịn không lao vào nựng và 1 người...đau tim (đoán thử coi 3 người đó là ai)

-Được thôi, tối nay tập trung ở nhà Ken. Nhớ có mặt nà theo phong cách riêng từng người, không được đụng hàng.

Cả đám gật đầu rồi đường ai nấy đi.

♥~~~~~♥

9:00 p.m

Nhà hắn và Len

5 người đứng đầu Demon mang mặt nạ của mình, không thay đổi. Nó vẫn mặt nạ cánh thiên thần nhưng bông tuyết bằng pha lê trong được thay bằng hình mặt tranh pha lê đen. Còn Ren và Len thì sao?

Ren: hình nửa ngôi sao 10 che nửa gương mặt bên phải, gắn pha lê màu cam (Pluto Star: P.S)

Len: nửa hình mặt trời cách điệu che nửa gương mặt bên trái, gắn đá quý màu vàng đậm (Golden Sun: G.S)

Ai nấy đều mặc đồ đen thui từ đầu đến chân. Nó nhìn Ren và Len, “ngây thơ” hỏi:

-2 người...mặc đồ đôi à?

Ngay lập tức, mấy người kia đổ dồn ánh mắt vào 2 “nhân vật chính”. Ren và Len giật mình nhìn nhau. Cả 2 đều mặc áo thun vàng đồng, khoác da đen cùng hăng săng xuất và kiểu dáng, đều mang quần jean đen và giày nike đen. Hơn hết, mặt nạ của 2 người đều có vài nét giống nhau.

Cả đám nhìn Len, Ren đầy ẩn ý khiến 2 người đỏ mặt đầu tiên là xấu hổ, sau đó là tức. Và rồi...

-Đồ ôn dịch! Ai cho bắt chước tôi?

-Ai bắt chước? Không phải cô thấy tôi đẹp trai quá nên mặc đồ y hệt để mọi người nghĩ chúng ta là người yêu à?

-Cô không thèm đầu cháu, cháu mà đẹp trai chắc con Kì nhà cô là mẫu đàn ông lý tưởng nhất thế giới rồi.

-Cô ơi sao cô cô đẹp...lão quá dzậy?

&@*\$#%*#)%%(**#-\$@&-\$&@&@

-ĐỦ RỒI!!!!!!-Mindy hét

2 tên kia lập tức im bặt.

-Giờ có đi không hả? Biết mấy giờ rồi không? Bang phó tương lai mà trẻ con vậy? Hơi giống chút thì sao? Chết ai à?

7 người nuốt nước bọt. Không ngờ Mindy ngày thường hiền lành (thật không?) thế mà lúc nổi giận kinh khủng thật.

2 tên kia ngậm ngùi đình chiến, ra gara lấy xe.

8 chiếc mô tô lao vun vút trên đường, xé tan màn đêm, cuối cùng dừng lại ở trước căn biệt thự màu đen, cổng có chữ DEMON.

8 người bước vào, tỏa ra hàn khí lạnh chết người nhưng trong cái lạnh đó vẫn có tia nắng khác biệt. Sự ấm áp và trong sáng của thiên thần hoàn toàn lạc loài trong cái thế giới nhuộm máu của ác quỷ khiến người ta cảm thấy nhẹ đi phần nào tội lỗi. Nó tỏa ra từ người con trai mang chiếc mặt nạ thiên thần.

Cả bọn bước vào trong sự cung kính của bọn đàn em. Nhưng vẫn có vài tia khó hiểu bắn về phía 3 nhân vật mới: Ren, Len, Jen và nhất là nó. Ai cũng ngạc nhiên khi có người trong sáng như vậy ở đây lại còn đi với bang chủ và phó bang chủ nữa chứ.

7 người kia lên ngồi vào 7 chiếc ghế sang trọng có 7 màu khác nhau tượng trưng cho 7 người đứng đầu.

Len (vàng đồng)-Kin (vàng nhạt)-Jun (xanh xám)-Ken (đen)-Kara (đỏ)-Mindy (xanh lá)-Ren (cam)

Còn nó chỉ đứng ở ngoài, bên cạnh Ren.

Sau khi mọi âm thanh lắng xuống, hần-ngồi ở giữa-lên tiếng, giọng lạnh tanh:

-Tôi tập hợp mọi người vì có chuyện quan trọng muốn thông báo.

-Hôm nay là lễ kết nạp của hai thành viên -Kin

-Đồng thời là bang phó tiếp theo -Jun

-Pluto Star, P.S

-Golden Sun

2 cái tên nhí nhố thường ngày giờ đeo cái mặt không thể nào lạnh hơn khiến người khác rùng mình.

-Thưa bang chủ, còn người mang mặt nạ thiên thần kia thì sao? -1 tên lên tiếng

Lần này là Mindy trả lời:

-Đây là 1 người đồng ý giúp chúng ta dù không tham gia vào bang-J

-Cậu ta là 1 thiên tài, không ở bất kỳ bang phái nào nên bọn tôi đã mời nhưng chỉ đồng ý giúp chứ không gia nhập-Kara.

Bên dưới bắt đầu có tiếng xì xào. Một người thay mặt các anh em còn lại nói:

-Bọn em đồng ý cho G.S và J nhưng còn P.S thì tụi em không phục. Em muốn đấu với cô ta.

Ren không nói gì, chỉ lẳng lặng bước xuống đối mặt với kẻ vừa nói-người mạnh chỉ sau những người đứng đầu trong bang. Mọi người lập tức nhường chỗ cho cuộc đấu. Tên đó nhìn Ren khinh thường, gã nghĩ con gái chả làm được gì. Nhưng trận đấu vừa bắt đầu được 2 giây thì...

“Bốp!”

Kết thúc. Ren đã hạ tên đó với cú chặt sau gáy. Ai nấy há hốc khi tên đó bị hạ một cách dễ dàng. Quá nhanh. Tốc độ di chuyển của P.S quá nhanh.

-Bây giờ còn ai ý kiến nữa không?

Hắn lạnh lùng quét mắt. Không một tiếng động nào hết. Hắn gật đầu hài lòng:

-Tốt. Buổi họp đến đây kết thúc.

Xong, mỗi người 1 ngả.

Không ai biết rằng khi họ về hết thì những người đứng đầu...

-Ren ơi Jen đói-nó

-Mình đi ăn nha-Ren

-Tui biết có chỗ bán đồ ngon lắm nè-Len

-Liên quan tới anh à, đồ ôn dịch-Ren

-Thôi, đi ăn hủ tiếu đi-Kara

-Đồ ham ăn-Kin

-Anh nói ai hả?-Kara

-Sao? Nhột à?-Kin

-Chồng ơi, vợ muốn ăn pizza-Mindy

-Ừ, chồng chờ vợ đi ăn nha-Jun

-Im hết cho tôi-hần-Phở là ngon nhất

@&\$*%#%#@**\$)&*#\$(@)@\$%-'()

Đàn em nó mà nghe thấy chắc tăng xông nguyên loạt quá

Bạn đang đọc truyện *Vô Bọc Thiên Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29

Witch

Những ngón tay dài của một người con trai gõ đều đặn trên chiếc máy tính xách tay đời mới, hoàn toàn phớt lờ những âm thanh ồn ào xung quanh. Bỗng đôi tay thon dài, trắng trẻo của một cô gái vòng qua cổ chàng trai.

-Chồng làm gì mà có vẻ mệt mỏi vậy? Mắt thâm quầng hết rồi kìa, thương quá cơ.

Vậy là chúng ta đoán ra ai rồi hén. Còn ai khác ngoài “cặp đôi sến súa” Jun và Mindy nhà ta nữa (Jun&Mindy: sến này!*2 cước karate, t/g bay vào tường* _t/g: huhu, sao ai cũng bắt nạt tui hết dzậy? *túi thân*_đ/g n/v: ngu thì chết!_t/g: mấy người quá đáng *chạy đi tìm chỗ tự kỉ*)

-Tự nhiên papa chồng bắt chồng giải quyết đồng hồ sơ này còn ông ấy thì...đi Paris với mama-Jun ngáp.

Kín gối cạnh nghe vậy xen vô:

-Nhắc đến tập đoàn JJ mới nhớ, mày đọc báo sáng nay chưa Jun?

-Có gì à?

Jun nhăn mặt. Quả thực hôm qua lo giải quyết công việc nên anh ngủ trễ, thành ra sáng nay dậy muộn mà quên luôn thói quen đọc báo để lên lớp với vợ (eo ui~)

Kín thấy cho Jun tờ báo sáng nay. Càng đọc mắt Jun càng mở to :

“TÀI NĂNG ĐÚNG SAU TẬP ĐOÀN JJ”

“Ông Dương Hạ Hải Đăng, chủ tịch của JJ đã tiết lộ những đề án trong 3 năm gần đây luôn đem lại doanh thu lên đến hàng trăm triệu USD cho JJ là của 1 nhân vật giấu mặt-Witch.

Không 1 ai biết Witch là ai hay bất cứ thông tin gì về người này đều không thể tiết lộ. Ngay cả những hacker chuyên nghiệp cũng không thể thâm nhập vào firewall của JJ để tìm hiểu về Witch. Tất cả những gì mọi người biết được là chữ ký ở mỗi bản kế hoạch-chữ Witch và một bên cánh bướm.

Những đề án của nhân vật này luôn hoàn hảo và được các nhà nghiên cứu khó tính nhất đánh giá cao. Và Witch đã được bạch đạo đặt cho tên gọi đầy bí ẩn :

Witch-Phù thủy giới kinh doanh”

Kèm theo là hình chụp chữ ký của Witch.

-Wao! Hay thật đó!

Jun giật mình. Không biết nó đã đứng đó từ lúc nào.

-Em có biết gì về chuyện này không Jen?-Jun hỏi, anh hi vọng ba sẽ nói gì đó cho nó chứ anh cũng thắc mắc lắm.

-Không, ba không nói gì hết-nó lắc đầu.

Kara và Ren thấy nó đang nói chuyện với Jun liền hỏi:

-Có chuyện gì vậy?

-Chuyện thương trường của đàn ông con trai, con gái con đũa biết gì mà xen vào!-Len với Kín sáng ra “ngựa đòn” hay sao mà đồng thanh nói.

“Bốp!”

“Bốp!”

Cả 2 tên bị đá bay vào góc trống nầm, vẽ vòng tròn như 2 thằng BNT2 (ai không biết đó là gì thì hỏi t/g)

-Mấy người xem đi-nó giựt lấy tờ báo Jun cầm ném cho mấy đứa bạn.

Ren và Kara cầm lấy tờ báo mà ngấu nghiến đọc. Kín và Len cũng tò mò, bỏ dở “công việc đồng áng” mà chạy lại...xem ké. Hấn cũng hiếu kỳ mà “đá” em chân dài bên cạnh để...đọc báo.

Ai nấy đọc xong đều mang dấu chấm hỏi to đùng trên mặt. Hấn xúi:

-Jun, mày gọi hỏi ba mày thử.

-Ừ! -Jun nói rồi lôi điện thoại ra bấm lia lịa.

-Ba à!

-

-Witch là ai vậy ba?

-

-Vâng, con biết rồi!

-

“Bốp!”

Tiếng cúp máy vang lên đầy phũ phàng.

-Ông ấy nói sao?-Mindy nhẹ nhàng hỏi

-Ông ấy nói không thể tiết lộ và muốn anh hoàn thành công việc nội trong tối nay -Jun day day 2 thái dương.

Jun định đặt tay vào cái laptop thì nó đã mang về bàn mình:

-Đề đây em giúp cho!

Chưa kịp đề anh hai ú ớ gì thì đôi tay nó đã di chuyển trên bàn phím.

Trợn mắt.

Hả hốc.

Kính ngạc.

Đó là biểu hiện của 7 bộ óc thiên tài xung quanh. Họ biết nó rất giỏi nhưng thể này có mà là siêu nhân à! Những ngón tay lướt trên bàn phím nhanh đến mức tưởng chừng như không thấy gì. Những con chữ, số liệu cứ lướt qua khiến họ không tài nào theo kịp. Và nhất là cái mặt nó. Giương mặt biểu cảm rất “phờn” cứ như đây là 1 trò chơi.

5 phút sau...

Nó đẩy cái laptop qua cho Jun, nói 2 chữ 7 từ khiến anh xóc óc:

-Xong rồi!

Jun shock nhìn vào màn hình. Cái công việc mà anh mất cả đêm mới xong 1 nửa vậy mà nó làm trong 5 phút. Mấy đứa bạn cũng chẳng khá hơn. Họ thấy sử dụng bộ não của nó giúp ích cho bang là rất đúng. Biết đâu Demon có thể leo lên top thế giới không biết chừng.

Hấn bỗng lên tiếng:

-Cho tui này qua nhà cô coi thử đi!

Cái ngữ khí hỏi mà như ra lệnh bá đạo của hắn làm nó khó chịu. Nó cười tươi:

-Không!

Thấy không được gì, Jun dọa:

-Không cho anh nói ba mẹ em dính líu đến thế giới đêm đầy?

-Vậy anh có tin em nhờ mẹ đẹp luôn bang Demon không?-nó không hề tỏ ra sợ hãi mà còn vặn lại.

Jun nghe vậy thì toát mồ hôi. Gì chứ mẹ là sợ nhất, có khi còn hơn ba nữa. Lúc nào bà ấy cũng cười cười nhưng chẳng biết bên trong nghĩ gì.

7 đứa bạn trời đánh túm tụm lại bàn việc gì đó. Nó thấy chỉ giương đôi mắt thích thú.

“Bạn có 1 tin nhắn mới!”

Điện thoại của Len reo. Cậu mở tin nhắn đọc, đôi khi nhíu mày. Hắn thấy vậy liền hỏi:

-Chuyện gì vậy thằng kia?

Len không chấp “con nít”, trả lời:

-Cậu nhắn.

-Ba tao à? Ông ấy nói gì?-hắn

-Ông ấy muốn chúng ta tìm hiểu về Witch bằng mọi khả năng -Len

-Sao chúng ta làm được? -hắn nhăn mặt.

Ren nghe 2 tên kia nói vậy nên “dịu dàng” góp ý:

-Cái tên Jun kia là hacker đúng không? Đề cậu ta làm cảnh à? IQ của anh là bao nhiêu mà sao “thông minh” quá vậy?

-Tôi không biết nhưng chắc chắn là cao hơn cô -Len đáp lại. Cậu không hiểu sao lại thích cãi nhau với Ren nhưng nó khiến cậu thấy vui vẻ (có vấn đề, có vấn đề). Nhưng...

-Tối nay tôi sẽ thử, nhưng được hay không thì không biết -Jun nói làm cắt ngang suy nghĩ của Len.

Cả đám gật đầu, hi vọng ngày mai có kết quả.

†~~~~~giờ ra về~~~~~†

Trên phố bây giờ có 1 cảnh tượng rất kỳ quái. Một anh chàng tóc màu trà trượt patin điệu nghệ, theo sau là đám nam thanh nữ tú gồm 7 người lén lút như ăn trộm, may là không có ai báo cảnh sát (biết ai rồi nhờ). Thế mà họ đi đến đâu, máu mũi chảy đều đều đến đó.

“Cái đuôi” đằng sau mặt hơi tai vì nó cứ quẹo qua quẹo lại không biết bao nhiêu con đường rồi. Họ đi bộ còn nó mang giày trượt mà. Đến khi nó đứng trước cửa 1 căn nhà thì 7 đứa mới mừng rỡ.

Nhưng nhìn vào căn nhà...à không, tòa lâu đài mới đúng, cả bọn đều mắt mồm AOA. Sân nhà còn rộng hơn nhà hắn gấp mấy lần với rất nhiều hoa hồng đen, trắng, cắm tú cầu và vô số cây cỏ. Chiếc xích đu màu đen bóng loang lổ mấy vệt đỏ vấy lên như máu. Đường dẫn vào có mấy bức tượng hình thánh giá nghiêng ngả, đổ nát như khu mộ hoang. Căn biệt thự sơn màu xám theo lối kiến trúc hiện đại pha lẫn chút cổ kính, xưa cũ. Nếu để ý ta sẽ thấy tất cả cửa ở đây đều làm bằng kính chịu lực.

Bọn hắn rung mình. Dù thần kinh thép đến đâu khi thấy căn nhà này phải sợ hãi thôi. Nó bỗng quay mặt lại đối diện với bọn hắn:

-Nếu muốn chết thì cứ xông vào nếu không có lệnh của tôi.

Rồi nó nhấp mặt mũi, quét vôn tay, vồng ngực vào cái màn hình bên cạnh cánh cổng sắt kiên cố trang trí hình bông tuyết. Nó ung dung vào. Bọn hắn nghĩ nó muốn dọa cho mình đi thì định đi vào nhưng phải dừng lại vì tiếng hét của nó:

-STOP!!!!!!!!!!

Nó lấy trong túi ra 1 viên bi ném vào sân. Viên bi...biến mất. Những tia laser màu đỏ giờ mới hiện ra. Hú hồn! May là nó cản kịp không là thành...heo nướng rồi.

Nó vào nhà loay hoay cái gì đấy rồi nói vọng ra:

- Vào được rồi!

Cả bọn ban đầu hơi lo nhưng cũng bước vào. Đến tận cửa, họ mới thở phào nhẹ nhõm.

-Sao lúc mi vào không bị gì?-Mindy

-Mấy có định dạng khuôn mặt. Khi ta đi đến đâu, máy tắt đến đấy nhưng chỉ cần ta ra khỏi 1 nơi trong vòng 3 giây, hệ thống bẫy sẽ tự động bật lên.

-Ra vậy-hắn gật gù.

- Vào nhà đi-nó

“Cạch!”

Phòng khách tối om vụt sáng. Căn phòng sơn màu kem sẽ rất trang nhã nếu như bộ sofa không đen thui và chùm đèn không có hình những con búp bê lolita treo tòn ten. Nhưng mấy thứ khác thì OK. Ti vi Samsung màn hình cong, bộ tách trà bạc triệu, tấm vải Ba Tư đắt giá,...

-Oăng! Oăng!

Tiếng sủa vang lên. Từ đâu chạy ra một chú cún lông xù màu trắng rất cute.

-Mars! Chị về rồi!-nó ôm chú cún vào mà nựng.

-Dễ thương quá!-Mindy định giơ tay đụng vào con cún làm nó chưa kịp nói gì...

-Grrru! Grau! Grau! -Mars gầm gừ rồi sủa dữ dội suýt nữa tuột khỏi tay nó nhào tới cắn Mindy.

Mindy bắt ngờ nên ngã ra sau, may mà có Jun đỡ kịp.

-Mars chỉ thân thiện với tôi hoặc ai được tôi dạy cho nó quen-nó giải thích.

Giờ tụi hắn khóc không ra nước mắt luôn. Sao mà ngay cả sinh vật nhỏ bé, hiền lành mà cũng nguy hiểm thế hả trời!

Ren đổi chuyện:

-À Jen, mi dẫn bọn ta tham quan nhà mi đi.

-Mi không định về nhà à?-nó nhăn trán

Kara há hốc :

-Rốt cuộc nhà mi có bao nhiêu phòng vậy Jen?

-Ừm, cũng không nhiều lắm. 1 phòng bếp, 3 phòng tắm, 2 phòng ngủ, 5 phòng chứa quần áo, 6 phòng đựng phụ kiện, 1 thư viện cỡ nhỏ, 1 phòng dùng để tập nhảy và hát, 1 phòng vẽ, 1 phòng chứa nhạc cụ, 2 phòng đựng laptop và điện thoại, 1 phòng chơi game và ừm...khoảng hơn 20 phòng khác.

“Rầm!”

Đám bạn gục hoàn toàn trước lời nói ngây thơ của nó.

Họ hoàn toàn không để ý rằng trên chiếc kệ ti vi có 1 tập giấy với chữ ký trang trí bằng 1 bên cánh bướm.

Bạn đang đọc truyện *Vô Bọc Thiên Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30

Vừa đến lớp, Len đã hỏi Jun:

-Sao rồi? Có tìm được thông tin gì của Witch không?

-Không! Hôm qua ngồi ôm cái laptop 6 tiếng liền mà chẳng được gì-Jun mệt mỏi trả lời. Anh cứ tưởng thoát được đồng hồ sợ là xong chuyện đầu ngón
lời đầu ra cái tên phù thủy làm bộ bí ẩn này nữa chứ. Hại anh mất cả giấc ngủ.

Ren tự nhiên xen ngang:

-Sao anh quan tâm đến việc đó dzậy?

-Cậu tui nhờ. Không biết Witch làm cái quái gì mà ra về bí hiểm không biết? Điền hết cả đầu! Nói ra thân phận có chết ai đâu!

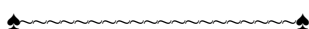
-Có chứ!

3 người giật mình, hướng ánh mắt về phía Jen.

-Có thể Witch có lý do riêng với lại JJ có nhân tài như vậy thì các tập đoàn, công ty khác sao bỏ qua. Họ sẽ làm mọi cách để đưa Witch về phe mình: dụ
dỗ, làm phiền, thậm chí là bắt cóc, đe dọa. Nếu không được, họ sẽ thuê sát thủ ám sát Witch để giảm bớt mối lo về tập đoàn JJ.

Trong khi nó nói, Mindy, Kara, Kin và hân cũng tới lớp kịp nghe hết. Ai nấy nghi hoặc nhìn Jen bởi nó nói như người trong cuộc. Hiểu được mấy ánh
nhìn của bạn mình, nó chỉ nhún vai: "Ba nói!"

Có vẻ như nhà này "trọng nữ khinh nam" thì phải. Là nó thì ba lộ cho chút thông tin dù chỉ là lý do không xuất hiện. Còn Jun? Vừa hỏi đã bị quăng cục
"bò" to đùng và cả đồng việc rồi. Phũ!

Trong giờ học, Ren và Len cứ đầu vồ mồm làm Josh chịu không nổi.

-Ren! Len!-Josh cười thật tươi "lấy máu" khá nhiều học sinh nữ.

Ren, Len nhìn ông thầy đẹp trai dè chừng vì nụ cười đó... giống hệt của Jen. Mà mỗi lần nó cười hiền từ kiểu đó là... có chuyện.

-Hai em ra đây chút!

Mẹ ơi! Xuân này con không về!

Vài phút sau, học viên các lớp cứ chốc chốc lại nhìn sang lớp 10A1 mà cười khúc khích. Trước cửa 10A1 là Nhật Vương và Thổ Vương trong cái tư
thế khó đỡ: 2 đang ngang cầm 2 xô nước, Ren đứng bên phải bị cột chân trái vào chân phải của Len (giống chạy 3 chân í), trên đầu mỗi người đội 3
cuốn vở, miệng còn bị Josjosh bắt ngậm cành hồng để khỏi nói chuyện và tăng...tính nghệ thuật.

2 tên cứ lườm nguyệt nhau nhưng chả dám động đậy hay mở miệng. Khi nãy há miệng đầu khẩu nên rơi mất cành hồng. Thế là có thêm "1 vài" quyển sách
trên đầu. Trước khi vào lớp Josh còn quăng câu đe dọa:

-Rót quyển sách nào là tôi cho 2 em đội bách khoa toàn thư đấy.

Mà chắc khỏi nói ai cũng biết cuốn đó siêu mỏng trong ngoặc kép rồi. Chỉ cần là bách khoa về 1 môn thôi cũng mất hết mấy tháng đọc rồi vậy trọn bộ
thì...

Trong lúc 2 đứa đứng đầu mắt ngoài này thì 6 đứa còn lại nhin cười muốn đau bụng (bạn tốt là đây)

Hết tiết, 2 đứa mới uể oải bước vào. Đang đi thì Ren vấp phải chân bàn nên ngã dúi về trước. Len ở gần đó nên chạy ra đỡ. Vừa đỡ được Ren ai dè Len
hụt chân và...

"Chụt!"

Môi chạm môi!

OMG!

Cả lớp im phăng phắc vì cảnh tượng như phim Hàn. Cô gái ngã, chàng trai ra đỡ và cả 2 KISS trong tình trạng cô gái nằm đè lên chàng trai.

1 giây

2 giây

3 giây

4 giây

5 giây

Ren bật dậy, chạy đi, hình như có cái gì lấp lánh nơi khóe mắt. Len bất động nằm đó, khuôn mặt đỏ dần. Cậu thấy...mọi mình...ngọt quá.

Không biết có tập luyện trước không mà lớp đồng thanh hô:

-Đuổi theo đi! Đuổi theo đi! Đuổi theo đi!

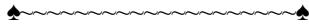
Len cũng không biết tại sao mình lại đuổi theo nữa. Do ngại đám bạn trong lớp hay là...những giọt nước rơi trên má cậu.

Len gần bắt kịp được Ren nhưng... “Bốp!” Cậu va phải bạn nữ nào đó nhìn cũng tạm ổn.

-Xin lỗi bạn có sao không? Mình sợ ý quá?

Mặc cho Len đã nói không sao, cô bạn kia vẫn cứ hỏi thăm rồi rít. Khi nhìn lại, cậu chẳng thấy Ren đâu nữa.

“Chết tiệt!” Ren thăm chửi thề. Cô bạn kia thấy thế khẽ mỉm cười giải hoạt.

Tại nhà kho sau trường...

Ren khó nhọc mở mắt. Ban nãy nhóc cầm đầu cầm cổ chạy rồi thấy cái gì mềm mềm chạm vào mũi rồi không biết gì nữa luôn. Đôi mắt của Ren như muốn sụp xuống sau khi di chuyển được vài milimet. Nhưng bộ não và đôi tai Ren vẫn hoạt động tốt. Thử cử động nhưng không được, tay chân đã bị trói chặt vào 1 cái ghế.

-Sao cô ta chưa tỉnh nữa?

-Dạ tui em lỡ thuốc thuốc mê mạnh quá

-Tạt nước đi!

Ren nghe thấy tiếng mấy đứa con gái léo nhéo thì khẽ cười. Nếu đoán không lầm thì đây là 1 vụ đánh ghen thì phải. Ren không biết hôm nay là cái ngày khi gió gì mà cứ gặp mấy cảnh chỉ có trong phim với truyện “tình cảm” không dzậy nè?

“Ào!”

Ren thấy mình lạnh buốt, ướt sũng từ đầu đến chân. Nhóc thấy mình tỉnh táo hơn nên thầm cảm ơn... bọn bắt cóc (?). Ren mở to đôi mắt đen, chớp chớp vài lần cho rõ. Thấy mọi cổ, Ren lắc mạnh đầu làm nước từ mái tóc tèm đỏ rục văng tứ tung.

Con nhỏ nãy ra lệnh cho mấy đứa kia cũng là người “vô tình” và phải Len thấy Ren tỉnh rồi thì cao giọng:

-Con kia! Mày biết tội của mày rồi chứ?

-WTF? Tội gì?-Ren tròn mắt

-Mày đừng có giả vờ ngây thơ nữa. Mày dám quyến rũ các hoàng tử, thân mật với Jen baby (sao lại có Jen ở đây?) Khi nãy còn dám hôn anh Len nữa.

Ren nhớ lại chuyện xảy ra ở lớp thì giận dữ gầm lên, toàn thân kích động. Bọn kia thấy Ren tự dưng như vậy thì sợ hãi. Nhỏ cầm đầu đám gái hét:

-Mày nín ngay cho tao!

Ren trừng mắt khiến con nhỏ bất giác lùi lại:

-Mày câm đi! Khi thật! Mày nghĩ tao là loại người gì? Đó là nụ hôn đầu của tao đó!

Ren tức lắm rồi nhá. Sợi dây thừng trói Ren sắp đứt đến nơi rồi.

“Chát!”

Một ả nào đó lên tát Ren và t/g thề đó là hành động ngu ngốc nhất trên đời.

Ren sững lại. Có người tát nhóc. Có người dám tát nhóc. gương mặt này từ nhỏ đến lớn chưa có ai đụng đến vậy mà 1 con ả ngu ngốc dám tát vào ư?

Con ả ngu xuẩn thấy Ren bỗng im lặng, cúi gầm mặt xuống thì tưởng nhóc sợ mình nên cười hả hê. Ren ngẩng đầu lên khuôn mặt lạnh lẽo khiến bọn con gái run lập cập. Ren biết con nhỏ đầu đàn. Đó cũng là 1 Platinum, con gái của tập đoàn Pinny no.10 thế giới (đừng ai hỏi no.10 mà dám đụng đến no.3, Ren, Kin, Len, Kara, Míndy chỉ cho mọi người biết là gia đình mình thuộc top thế giới thôi nên mới có kẻ to gan như vậy) Được lắm!

“Pụt! Pụt!”

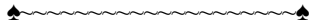
Đầy trời đứng hoàn toàn. Ren lao vào đánh bọn kia người không ra người, ma không ra ma rồi bỏ về lớp. Vì tụi kia chỉ có 7 đứa nên xử rất nhanh.

Jen vừa thấy Ren về đã chạy đến xem xét. Thấy cổ tay, cổ chân Ren tấy đỏ, má thì in 5 ngón tay, nó chỉ cười nhẹ, đưa tay vuốt má Ren.

-Ai làm Ren như vậy?

-Nhà kho-Ren đáp cụt lùn rồi về chỗ nằm úp mặt xuống.

Len vừa về thấy Ren thì định gọi nhưng ngưng lại vì cái kéo tay và lác đầu khế của nó.

Sáng hôm sau, báo có 2 cái "tít" khiến ai nấy chú ý và ngạc nhiên.

"TẬP ĐOÀN PINNY BỊ LỘ VIỆC THAM NHƯNG, LÀM ĂN TRÁI PHÉP, SẢN PHẨM KÉM CHẤT LƯỢNG, ...VÀ ĐÃ BỊ PHÁ SẢN TRONG NGÀY HÔM NAY"

"PHÁT HIỆN XÁC 7 NỮ SINH BỊ ĐÁNH ĐẬP, CUỒNG HIỆP CHO TỐI CHẾT"

Bạn đang đọc truyện *Vô Bọc Thiên Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31

giả dối

Vừa đến trường Jen đã bị đám học viên bu dày đặc. Nó cảm tưởng như không khí đã bị hút hết bởi đám ruồi nặng nề này nên mãi mới về được lớp.

Vừa bước vào lớp, gặp ngay 7 cái bản mặt đang thoải mái chơi đùa, nó hét lên:

-SAO CÁC NGƯỜI LẠI BỎ TUI LẠI HẢ????!!!!

Đám kia bịt chặt tai lại để khỏi tốn tiền vào bệnh viện tai-mũi-họng. Ren cười giả lả:

-À, do thấy Jen được-hâm-mộ quá nên lên trước ấy mà.

-Sao không nói toẹt ra luôn là mấy người dùng tui làm mồi nhử còn bản thân thì lên lên trước-nó hằm hè làm bọn kia nuốt nước bọt cái ực. Thực ra nó đang "thăm dò" Ren với Len. Thấy cả 2 vẫn ổn dù không thoải mái như trước nhưng cũng đủ để nó an tâm phần nào và nguôi giận tí xít.

Nó ngồi phịch xuống ghế, tỏa ra sát khí dày đặc. Chỉ tội cho hấn, ngồi cạnh nó nệm hứng chịu hết. Mà hình như hấn không sợ lần trước hay sao, "lỡ miệng" gọi nó là "bán nam bán nữ" ngay lúc này. Cuối cùng...

-Hahaha! Hổ hổ! Hí hí! Hehe!

Cả lớp lúc đầu thót tim khi thấy nó nằm đè lên hấn. Sau, toàn bộ "cư dân" 10A1 cười phát đỏ ghe đỏ bàn (lớp này tốt lắm, nếu xấu nhất cũng chỉ âm thầm tiếc nuối thôi, nghĩ là do mình không bằng cần cố gắng hơn nên không làm hại người khác đâu).

"Cạch!"

Tiếng cửa mở làm cái lớp trở nên im lặng ngay ngắn, im phăng phắc. Nếu là mấy thầy cô khác thì đã hú hét ầm ĩ nhưng đây là tiết của cô Phương nên chả ai dám "mạnh động" trừ hấn dợt vô Word Cup lau mặt bằng nước tẩy trang mượn của Kara.

-Lớp chúng ta sẽ có bạn mới-Phương nói lớn kèm theo 1 cái nhăn trán khế. Có lẽ cô không hài lòng về người này.

Lớp bên xi xào bàn tán.

-Sao lớp mình năm nay nhiều người chuyển đến vậy nhỉ?

-Hi vọng lần này cũng là trai xinh gái đẹp như 3 lần trước.

-Thấy biểu hiện của cô Phương không?

-Chắc lần này là cậu ấm cô chiêu chánh văn chó của tập đoàn nào đấy rồi.

#)&@()%'€π`@(#&\$(\$);'%#0//

Phuong đập bàn :

-Lớp im lặng!-rồi nói lớn một cách đầy miễn cưỡng -Vào lớp đi em!

“Cạch! ”

Cửa mở ra. Một cô gái trông khá ổn bước vào.

-Chào các bạn, mình là Võ Linh Chi. Các bạn cứ gọi mình là Lily. Cấp Gold. Mong các bạn giúp đỡ.

Lily nhìn hiền lành thêm ngoại hình khá xinh đã gây thiện cảm với vài người trong lớp nhưng chủ yếu là con trai (toàn bọn đại gái) Còn con gái thì hầu như không thích nhỏ này. Trông Lily cứ sao sao í.

-Em muốn ngồi đâu?

Lily thấy 1 người con trai tỏa sáng như thiên thần có mái tóc màu trà, đôi mắt ngọc lục bảo xen lẫn những tia màu tím dịu dàng thì “tía” ngay chỗ trống bên cạnh (hắn đi chưa về, mà công nhận Jen nó lừa tình ghê thật, chả cần làm gì hết) Lily bước xuống chỗ nó. Cả lớp định lên tiếng nhưng thấy nó ra dấu im lặng liền ngồi chuẩn bị hơi.

-Anh (?) có thể cho em (?) ngồi bên cạnh được không?-Lily dịu dàng hỏi, nở nụ cười hiền dịu.

-Xin lỗi bạn, ở đây có người ngồi rồi. Và lại...-nó cười ngây ngô. Cả lớp nín cười...đừng gọi tôi là “anh. Tôi là tomboy- nó nhìn thẳng vào nụ cười có thể thu hút vài gã đàn ông ngốc nghếch. Nhưng...xin lỗi nhé, nó có phải con trai đâu

Mặt Lily biến sắc. 10A1 cười nghiêng ngả kể cả giáo viên. Ren giờ ngón cái lên ra hiệu number one về phía nó. Kara và Mindy cười phát lộn ghé, bay mất hình tượng thực nữ (có đầu mà mất) 3 tên “đực rựa” con trong lớp thì cười phát ôm tim vừa cười vừa thờ dốt.

Quê quá, Lily đành chạy lại 1 bàn trống cuối lớp để ngồi. Nhỏ tự an ủi mình là có thể vài người không để ý đến thái độ ban nãy của mình.

“Cạch!”

Hắn thận trọng bước vào vì đây là tiết của cô giáo chủ nhiệm iu quý.

-Em sao giờ này mới vào?-cô hỏi (lúc hắn chạy đi rồi cô mới vào lớp mừ)

-Em...em...-hắn đỏ mặt gãi đầu khi nhớ “tác phẩm nghệ thuật” của nó.

Lớp nghe cô nói thì cười như mấy thằng tâm thần trốn trại (10A1: trốn trại này! *xúm dzô hội đồng t/g*_t/g; cứu! Cứu! *bầm dập te tua*). Mindy chạy lên, nói nhỏ vào tai cô chuyện hồi nãy làm cô mặt đỏ bừng vì nhin cười. Cô đập bàn cái “Rầm!”:

-Các em không được làm như vậy!

Hắn mừng như bắt được vàng nhưng lại rơi xuống địa ngục ngay khi nghe về sau:

-Mà phải đợi cô vào rồi làm, nhớ mặc thêm váy!

10A1 giờ nằm hết xuống sàn lăn qua lăn lại trừ con nhỏ Lily ngờ ngờ không biết gì. Lúc hắn vào Lily đã ngẩn ngơ, quyết định phải khiến hắn trở thành của mình (level ảo tưởng sức mạnh cao bá đạo)

Hắn thì nhận thấy lớp có học sinh mới và nhìn khá dễ thương, ngây thơ và không hòa theo đám “cô hồn cát dãn” nên có chút cảm tình (ngu lâu khó đào tạo). Rồi hắn nén “đau thương”, nhún vai về chỗ tám với nó về phim “Phở”, quên luôn chuyện bị nó và cô giáo cho què một cục.

Nó nói chuyện với hắn nhưng vẫn cảm nhận được ánh mắt của “ai đó” nhìn mình đầy ganh ghét, oán hận.

GTNV:

Võ Linh Chi-Lily

Tuổi: 16

Chiều cao: 160cm

IQ: 250/300

Gia thế: con gái của tập đoàn đứng thứ hai Đông Nam Á.

Bạn đang đọc truyện *Vô Bọc Thiên Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32

già đối (p.2)

♪~~~~~giờ ra chơi~~~~~♪

Tại canteen trường...

Tụi nó ngồi ở cái bàn đặt trong góc thế mà vẫn thu hút nguyên đám “kiến lửa” mới đầu chứ. Không ai dám đến gần mà chỉ đứng từ xa ngắm nhìn (như thánh sống). Nhưng vẫn có vài người bạo dạn bước lên... tỏ tình. Có cô bé tỏ tình với Kin. Cậu lịch sự từ chối vì không muốn làm tổn thương cô bé dù rằng cậu rất trắng hoa. Điều đó đã làm một người thờ phào nhẹ nhõm.

Shock nhất là màn “tình tỏ” của một người với nó.

-Bạn có thể làm quan với mình không?-1...cô bé lớp 10 bối rối đưa cho nó một cái hộp hình trái tim.

Mọi người xung quanh bắt đầu bàn tán, cười nhạo, có người cảm thông vì họ cũng từng làm vậy (sax) Cô bé kia đỏ mặt xấu hổ. Nó thấy vậy thì mỉm cười, xoa đầu con bé:

-Xin lỗi, tôi không nhận tình cảm hay quà của bạn được.

-Làm phiền bạn rồi. Chắc bạn thấy mình ghê tởm lắm-cô bé cúi gằm mặt.

-Không, tôi khâm phục bạn. Bạn dũng cảm nói ra tình cảm của mình không sợ bị chê cười. Và lại yêu hay thích là quyền của mỗi người mà. Đầu ai bắt buộc nam phải ỉu nữ đâu-nó đưa một câu-bạn biết không? Ở Nhật họ tin rằng nam yêu nam, nữ yêu nữ hoàn toàn là tình yêu chân chính và rất nhiều cặp nam với nữ chỉ là hình thức giao dịch sinh sản.

Cô bé kia đã cảm thấy khá hơn. Mọi người cũng thấy nó nói có vẻ đúng. Yêu, thích ai là quyền của mỗi người và trái tim làm chủ việc đó.

-Xin lỗi và cảm ơn bạn nhé!-nó vén tóc mái của cô bé lên, đặt vào trán 1 nụ hôn nhẹ làm cô bé đỏ mặt chạy đi.

Còn 7 đứa bạn của nó? Hóa đá từ đời nào rồi. Ai ngờ sức hút của nó mãnh liệt thế.

-NÀY!!!!!!!!!!

7 “bức tượng” giờ mới hoàn hồn sau tiếng hét “long trời lở đất”. Cả đám rùng mình nhìn gương mặt cau có nhưng vẫn đẹp cực kì:

-Giờ-mới-chịu-nghe-nó gần từng chữ-mua-đồ-ăn. Oshin-5-tháng.

Ren và Len không hiểu nó nói gì nhưng cũng bị 5 đứa kia kéo theo (có ai nhớ vụ thách đấu và điều kiện của Jen không nhớ?)

Sau kia 7 người kia đi nó mới quay sang đám fan cười tởm nằng:

-Mọi người cho mình nghỉ ngơi chút nhé!

Thế là tất cả đi chỗ khác cho Jen baby thư giãn. Từ xa, có 1 cô gái đi lại chỗ nó-Lily. Con nhỏ nói chỉ đủ nhỏ và nó nghe:

-Tránh xa anh Ken ra!

-Bạn là gì của cậu ta vậy?-nó mỉm cười làm Lily điều đứng nhưng lập tức tỉnh lại khi nhớ đến việc ở lớp.

-Không là gì cả! Nhưng cô nghĩ người như cô đủ tư cách?-Lily khinh bỉ nhìn vào huy hiệu Copper trên ngực áo nó (đừng ai hỏi tại sao, chỉ vì nó thấy màu huy hiệu C đẹp hơn nên mang thôi, em bó tay toàn tập)

Lily thấy từ xa, bọn hán đang trở về liền ngã xuống làm mặt đau đốn. Nhìn từ góc độ của bọn hán rất giống nó đẩy ngã người ta. Nhưng nó là ai nào? IQ350/300 đâu phải để làm cảnh. Nó đoán ngay ra Lily định làm gì.

-Xin lỗi mà! Bạn có sao không? Mình chỉ hoảng sợ quá Tại sao bạn lại nói những lời đó?-nó hoảng hốt làm bộ sợ hãi đỡ Lily dậy-Mình biết bạn ghét

mình vì đã làm mình là con trai...nhưng...tại sao...bạn lại...có thể...nói ra...những lời đó?

Lily đơ ra trước gương mặt phóng to và đôi mắt ngấn nước long lanh của nó. Và t/g thế đó là giây phút sai lầm của nhỏ. Bây giờ Lily trông như bị “nhột” vì đã làm gì nó.

Học viên xung quanh bắt đầu chỉ trỏ Lily. Mọi người bắt đầu đoán ra được là Lily nhầm nó là con trai nên bẽ mặt, trả thù bằng cách xúc phạm nó khiến nó hoảng sợ đầy ngả nhỏ. Ai nấy nhìn Lily bằng ánh mắt chán ghét vì chắc chắn nhỏ đã nói những điều rất kinh khủng nên mới khiến cho “thiên thần” của họ hoảng sợ đến vậy. Bọn hấn cũng tin vào tài diễn xuất trên cả tuyệt vời của nó. Mindy, Kara, Ren chạy đến chỗ nó vỗ về (như em bé í, cute quá đi). Jun, Len, Kin trừng mắt với Lily. Còn hấn thì thay đổi suy nghĩ về Lily hoàn toàn. Hấn không ngờ cô gái trông có vẻ hiền hiền lại nhỏ mọn như vậy. Hấn nhận ra lòng mình bỗng quặn lại khi thấy những giọt nước mắt của nó. Ah!!! Chết tiệt! Chắc hấn bị bệnh rồi.

Lily bối rối nhìn quanh. Đây đâu đúng với kế hoạch của nhỏ. Nhỏ không ngờ “gây ông đập lưng ông” nhanh đến vậy. Lily sợ sệt nhìn mắt hấn, nhỏ biết hình tượng của mình thay đổi theo hướng tiêu cực. Nhưng Lily đã có “kịch bản” khác rồi.

Còn nó thì thương thay cho 1 kẻ ngu ngốc. Nếu đoán (chắc chắn) không lầm thì lần sau Lily sẽ...

-Mình thực sự xin lỗi bạn-Lily cúi đầu-Chỉ vì 1 hiểu lầm mà lại buông lời xúc phạm bạn. Mình xin lỗi.

Mọi người hướng mắt về nhỏ Lily đang cúi đầu thật thấp. Nó mỉm cười, thoáng chút sợ sệt (wao! Đóng kịch đỉnh quá) :

-Không sao đâu. Thời nay con người rất dễ bị kích động mà.

Tất cả thấy Jen thật là cao thượng (thật không?) nhưng nó đã tha thứ cho Lily rồi thì thôi mặc dù ai cũng muốn lao vào xé xác con nhỏ ra từng mảnh.

Lily ức lắm. Nhỏ biết mình đã mắc bẫy của Jen. Nhưng lần sau thì không có chuyện đó đâu. Mắt nhỏ Lily hiện lên tia giao hoạt, căm thù. Điều đó đã bị nó thu vào tầm mắt.

“Xem cô làm gì được tôi” suy nghĩ của nó.

#lần này t/g cho khác với mấy truyện từng đọc. Hi vọng không ai nhầm chán. Còn nó chap này “ác” là do “ăn miếng trả miếng” và mang đặc điểm “khẩu Phật tâm xà” của Song Ngư đối phó với con nhỏ Lily giả tạo#

Bạn đang đọc truyện *Vô Bọc Thiên Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33

cắm trại

Đạo này cả lớp khá khó chịu khi thấy con nhỏ Lily cứ tìm cách bám riết lấy hấn. Biểu cảm ngày thơ giả tạo đó thì lừa được ai? Vậy mà cái tên IQ 300/300 đó lại tin mới vui. Biết hấn “dại gái” nhưng ai ngờ đến nước này đâu.

Hấn thì nghĩ đơn giản rằng đó là “sự bông bột của tuổi trẻ” và cô bé trông “dễ thương”, hay giúp đỡ hấn thế này hại ai sao được nên cứ thế mà lấy lại hình ảnh ban đầu về nhỏ Lily.

Kara, Mindy và Ren nhiều lần định nói với hấn nhưng bị nó ngăn lại:

-Cần phải tự thức tỉnh.

Chả biết ý nó là gì nhưng đành nghe theo vậy. Còn đám con trai đành thở dài trước sự “ngây thơ” của thằng bạn. Nhìn hấn “nguy hiểm” thế thôi chứ “nai” nhất đám (ra vậy)

↑~~~~~↓

1 buổi sáng đẹp trời. La lá la...

-Các em chú ý!-Phuong lấy tay đập bàn cái “rầm!” khiến 1 vết nứt dài 30cm xuất hiện (éc! Wonder Girl à?)

Học sinh im lặng chăm chú nhìn cô Phuong, chờ đợi cái tin quan trọng sắp được nghe :

-Tuần này trường ta sẽ tổ chức cho khối lớp 10 đi cắm trại.

-Yeah!

-Hú hú!

-Mai ya hee! Mai ya ha!

.....

-IM LẶNG!!!!

Cô Phương vận dụng chiêu thức “sư tử rống” khiến lớp đang hí reo âm ỉ im bật, đến con muỗi bay qua cũng nghe được.

-Lớp ta sẽ tập trung tại trường vào thứ Sáu lúc 6 rưỡi. Ai mà vắng thì... “Rắc! Rắc!”

Phương bẻ tay làm lớp nuốt nước bọt, trên trán lấm tấm mồ hôi. Một bạn giơ tay:

-Cô ơi! Cẩm trại thì ai sẽ mang lều ạ?

Cô Phương vuốt cằm suy nghĩ rồi nở nụ cười gian gian:

-Lều trại và những thứ cần thiết cho lần này sẽ do...Bát Vương phụ trách.

8 con người đang lén lút chơi game say sưa nghe nhắc đến Bát Vương thì giật mình, rút luôn máy game với Ipad. Cả đám ngơ ngác nhìn cô giáo. Cô Phương mỉm cười:

-Nhắc lại nhé! -cô đột ngột gần mạnh giọng xuống -Bát Vương-sẽ-phụ-trách-những-thứ-cần-thiết-cho-chuyến-cắm-trại-lần-này.

Nguyên đám trừ nó nghe vậy thờ dài. Họ muốn chơi chỗ khác cơ, không thích cắm trại đâu. Nó thì nghĩ hôm đó sẽ rất thú vị vì...nó khẽ liếc qua chỗ con nhỏ Lily đang mơ về khung cảnh lãng mạn với hấn vào hôm thứ sáu (ảo tưởng)

↓~~~~~↑

6:00 a.m

Sân trường SD

-Ahhhhh! Họ tới rồi!!!

-Bát Vương! I LOVE YOU!

-Thật phong cách!

.....

Những chiếc Mercedes, Lamborghini,...đời mới dừng trước cổng trường Star Dash. Từ trên xe bước xuống 7 con người đẹp lung linh.

Mindy hôm nay mặc 1 chiếc đầm nồn chuối chiết eo dài đến gối, khoác áo ren trắng lửng, chân đi đôi sandal. Nhỏ còn đội thêm chiếc mũ rộng vành có gắn cỏ bốn lá bằng vải voan trông cực nữ tính.

Kara đơn giản với áo sơ mi đồ sát nách, quần short bò trắng để lộ đôi chân thon dài. Cô mang đôi sandal xỏ ngón có bông hồng vải đỏ rực. Cô đội lệch chiếc mũ phớt trông thật trẻ trung.

Ren mặc áo phông cam và quần jean trắng mài rách, chân mang đôi New balance đen, cam dạ quang. Nhóc còn đội mũ lưỡi trai trông rất năng động.

Jun mặc áo pull nồn chuối có in hình cỏ bốn lá cho “có đôi có cặp” với Mindy, quần jean xanh nhạt ôm sát. Đôi sandal cho nam là một cặp với đôi của Mindy nhưng không có hình cỏ bốn lá thôi (giày đôi-giày đôi)

Kin thì vẫn phong cách cute với áo pull vàng in hình quả chuối (==), quần túi hộp nâu nhạt, đôi Kawasaki màu vàng chói lọi.

Len thì mang áo sơ mi nâu nhạt, quần jean đen mài trắng trông chừng chắc hơn thường ngày nhiều. Đôi giày da đất tiền đánh bóng cẩn thận cứ lấp lánh (khoe của)

Hấn thì mặc áo thun đen, quần jean đen nốt trông rất u ám nhưng vẫn thu hút các bé nai tơ. Ngay cả đôi Converse cũng đen luôn cho đồng bộ.

Chắc, đi cắm trại mà ăn mặc cứ như đi chơi. Ủa? Mà sao mới có 7 đứa? Còn đứa nữa đâu ta? Haizzz, số là mấy người kia thấy cô nói chuẩn bị đồ mà nó thấy thích thú liền đẩy hết sang cho Jen nhà ta nên giờ mới đến trễ đây nè.

Lúc này nó mới lái xe đi tới. Ai nấy nhìn cái xe của nó mà lắc đầu. Đầu xe nó dán hẳn luôn hình nhóm nhạc Muse trong hoạt hình Love Live. Giờ ai cũng chung 1 suy nghĩ: “Otaku* hả má?” Lily có lẽ sẽ thấy chiếc siêu xe bá đạo này và suy nghĩ lại về nó nếu như nhỏ không đi...nghe điện thoại.

Hôm nay nó chỉ đơn giản với áo pull in hình cờ Việt Nam, quần lửng túi hộp, đôi sandal đen và 1 chiếc snapback “1

Sau khi chờ nó phân công cho 7 đứa “yêu quái” mang đồ cắm trại cả lớp mới điểm danh.

-Vậy là lớp ta đủ 31 học sinh. LÊN ĐƯỜNG THÔI!!!!!!!

Cô Phương hét lên đầy khí thế. Đám học trò đáp lại khí thế không kém. 10A1 leo lên chiếc xe bus số 5 rồi lên đường.

Trên xe ồn ào không tả nổi nhưng vẫn giữ trật tự nhất định. Không ai chạy ra khỏi chỗ đùa nghịch mà ở yên vị trí vui vẻ với những người gần đó. Jen, Kara, Mindy và Ren chiếm luôn dãy ghế 4 chỗ dưới cuối mà “tám”, đập mấy anh con trai ở xó nào không rõ.

Hắn thấy LILY bị đau tay, có lẽ là trật cổ tay nên ân cần hỏi han, giúp đỡ (thế mà cũng tin). 3 người còn lại lắc đầu, thờ dài rồi thi đua xe trên Ipad.

Đến nơi, tất cả mọi người đều mệt rã rời nhưng vẫn rất phấn khích. Toàn khối đang ở trong rừng với bạt ngàn cây xanh mướt. Đâu đó còn có cả tiếng chim hót riu rít nghe vui tai thật. Không khí vẫn ẩm ướt, mát mẻ dù cho có những tia nắng len lỏi qua những tán cây. Có mấy người phấn khích nhưng cũng có người chán nản, lo sợ (toàn mấy cậu ấm, cô chiêu)

Mỗi lớp trong khối 10 đều tự tìm chỗ cắm trại của lớp mình. 10A1 quyết định “đóng đô” ở cạnh 1 cây tùng khá lớn. Đám con trai dựng lều theo chỉ dẫn của Len. Hồi trước cậu cũng từng đi tham gia trại hè ở Mỹ với hắn rồi nên biết cách dựng. Mà công nhận lều của Jen mang tới “pro” thiệt. 2 cái, mỗi cái rộng bằng cả nửa lớp học. Trong hay ngoài lều đều được trang trí bằng những mảng màu xanh, hồng xoắn cuộn thành vũ trụ vô tận và hàng ngàn những đốm sao lấp lánh như bầu trời đêm và dải ngân hà.

Còn nhóm nữ thì đi tìm thức ăn và củi. Nhờ có Mindy và Kara mà nữ mang về khá nhiều trái cây, nấm, cá bắt ở con suối gần đó. Đặc biệt là không mang nhầm phải nấm độc hay trái lạ. Những người kiếm củi chỉ vồn vện 3 người: nó, Ren và... Lily.

Nó và Ren vừa đi 10 phút mà trên tay đều ôm bó củi khô to đùng. Cìn Lily? Nhỏ này giờ chỉ nhặt lèo tèo được vài cành cây cong queo.

-Chùng này là được rồi! Về thôi!!!

Nó hét to cho Ren và Lily ở cách đây khoảng trăm mét nghe thấy.

-Uhm! - Ren đáp lại, chuẩn bị bước ra khỏi cái vách đá nguy hiểm.

1 ý nghĩ độc địa lóe lên và...

-Á á á á á!!!!!!!

*Otaku: từ chỉ những người nghiện manga và anime quá mức.

Bạn đang đọc truyện *Vô Bọc Thiên Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34

giông bão

-Á á á á á!!!!!!

Tiếng hét thất thanh vang lên.

Một cô gái đang cố gắng bám lấy mép đá.

Đó là...

.

.

.

Lily!!

Lily bám chặt vào đất đá khô cằn như bám vào lấy cơ hội sống còn của mình. Chỉ cần một sơ suất thôi cũng đủ để nhỏ rơi xuống. Những hạt cát, đất đá đang trượt dần ra khỏi tay nhỏ.

“Phắc!”

Một cánh tay cầm lấy tay trái nhỏ ra sức kéo. Mồ hôi rịn trên trán Ren. Nhóc biết, bây giờ, mạng sống của Lily đang phụ thuộc vào mình. Có lẽ Lily giả tạo, hai mặt nhưng chưa làm gì đáng chết. Ren không hề nhận ra trong những cơn gió ...mang theo ...sự toan tính ...và...độc địa ...

-Tui sẽ gọi người tới giúp!!!!!!

Jen hét lên rồi chạy vụt đi. Nó biết con nhỏ Lily đang mưu tính những gì dù tỉ lệ thành công là 50/50. Mặc kệ cho cô ta thành công hay không nhưng nếu cô ta có gan đụng vào Ren, nó thề...

II~~~~~II

5 phút sau, nó cùng cả lớp chạy đến chỗ của Ren và Lily.

Ồ đó...

Lily ngồi thút thít ...

Một mình ...

Không có Ren...

Người Lily xây xát, lấm đất, có những vết thương tứa ra dung dịch màu đỏ tươi. Tóc tai nhỏ rũ rượi, bộ váy đất tiền rách vài chỗ, khuôn mặt đầm đìa nước mắt. Hắn chạy đến bên Lily ôm nhỏ vào lòng, vỗ về. Nhóc nép sát vào người hắn như một con mèo nhỏ tìm chỗ trú. Ấn hiện trong bộ ngực rắn chắc của hắn là một nụ cười nửa miệng. Nhưng chỉ có duy nhất một người thấy được.

Ai cũng lo lắng cho nhỏ Lily chỉ vì gương mặt đầm nước của nhỏ. Họ thay phiên nhau hỏi han nhưng toàn bộ đều thắc mắc 1 điều chưa được giải đáp:“Ren đâu rồi?”

Riêng nó này giờ đi ra chỗ khác cách xa chỗ bọn họ. Nó đứng cạnh mép vực, nhìn đăm đăm xuống dưới.

Lily! Nó đã cho cô ta 1 cơ hội nhưng cô ta đã vứt bỏ: Lily đã cố ý ngã xuống rồi sẽ được Ren ở gần đó kéo lên. Trong khi nó chạy đi tìm người giúp, nhỏ đã được kéo lên và...đẩy Ren ở ngay bên cạnh xuống. Tỉ lệ thành công rất thấp và việc xảy ra rủi ro, thậm chí là mất mạng rất cao nhưng nhỏ vẫn làm. Đáng tiếc là kế hoạch của Lily nó đều đoán được. Nó đã chạy đi, đã cho cô ta cơ hội để suy nghĩ và không đẩy Ren xuống nhưng...

Lòng khá tức giận nhưng gương mặt nó vẫn bình thản. Tức giận thì được gì? Nó luôn có đủ lý trí để làn bản thân bình tĩnh xử lý mọi việc. Và đương nhiên nó có 1 thứ khiến Lily sống-không-bằng-chết.

Sau một hồi tìm kiếm, nó trở về chỗ mọi người. Nó biết có người còn sốt ruột hơn cả nó lúc này.

II~~~~~II

Nó trở về trong sự thấp thỏm của 10A1 (trừ Lily, tất nhiên). Vẫn nụ cười đó, vẫn nét mặt đó, vẫn phong thái đó như không có chuyện gì xảy ra, như tất cả chỉ là một giấc mơ. Nhưng tại sao nó lại có thể ung dung như vậy khi bạn thân của mình gặp nạn? Mọi người đã nghe Lily kể lại : nhỏ trượt chân xuống vực, Ren vì muốn cứu nhỏ lên nên đã rơi xuống. Ai nấy đều tin không chút nghi ngờ. Họ đã quá lo lắng để nghĩ thêm bất cứ thứ gì.

Nó lại gần Lily, cười tươi:

-Ren đâu rồi?

-Cậu ấy trượt chân ngã xuống rồi-nhỏ giả vờ khóc lóc.

-Vậy à? Tòii hỏi lại lần nữa...-giọng nó đột ngột thay đổi...Ren đang ở đâu?

Giọng nói lạnh băng như địa ngục khiến mọi người đông cứng, cảm nhận rõ rệt cái lạnh buốt giá len lỏi qua từng tế bào cơ thể. Họ quay lại nhìn nó.

-Cậu ấy ở đâu rồi?

Nét mặt ngu ngơ, giọng điệu tình nghịch khiến tất cả dụi mắt. Chẳng nhẽ ban nãy họ nhầm?

Nhỏ Lily run run trả lời :

-Không...Không biết!

Nó mỉm cười, quay đi, 1 tay chống vào thân cây lớn, những ngón tay khê co lại.

-Về thôi, tôi sẽ gọi đội cứu hộ.

-Bạn cô giờ không biết ra sao mà cô còn có thể thoải mái như vậy d? -Len gào lên.

Len không hiểu tại sao mình lại làm vậy nữa. Cậu cảm thấy gần như tuyệt vọng khi nghe Lily nói Ren đã rơi xuống vực. Cậu giận dữ khi thấy mọi người chỉ lo bàn tán mà không làm gì. Cậu hoàn toàn mất bình tĩnh khi Jen vẫn cười được khi bạn thân của mình mất tích. Len thực-sự chẳng hiểu nổi bản-thân.

-Ở đây lo lắng chỉ mất thời gian.

Nó quãng lại 1 câu rồi quay bước, tay rút túi quần. 10A1 đành làm theo vì nó nói quá đúng. Mindy này giờ khóc như mưa khiến Jun phải đỏ mắt nuốt hơi. Kara điên tiết đập phá mọi thứ. Nếu Kin không ngăn lại thì cô đã làm tổn thương chính mình. Cả 2 cần yên tĩnh. Dù mới quen không lâu nhưng họ rất quý cô bạn năng nổ, luôn tỏa ra ngọn lửa nhiệt huyết dữ dội này.

Những hoạt động của trại diễn ra trong bầu không khí ngột ngạt. Mọi người quyết định nếu hôm sau không tìm thấy Ren thì mới báo cho nhà trường, đội cứu hộ và gia đình nhóc để tránh phiền phức. Duy có nó là bình thường như không khiến vài người khó chịu. Trong đó có 6 người bạn.

Π~~~~~Π

Tối hôm đó, mặt trăng lên cao, tỏa ra ánh sáng vàng dịu nhẹ. Những ngôi sao lấp lánh lấp lánh như những viên kim cương vô giá. Gió và lá cây tạo thành một bản nhạc không lời...xào xạc ...xào xạc ...u ám giữa màn đêm.

Trong khi các học sinh đang yên giấc nồng, có một người nhẹ nhàng đi ra khỏi khu dựng trại, trên tay cầm 1 vật hiện rõ đốm sáng màu cam trên màn hình. Đốm sáng...đang di chuyển...

Bạn đang đọc truyện *Vô Bộc Thiên Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35

Hôm sau, toàn bộ học sinh nháo nhào lên vì 1 lý do: Jen mất tích. Ngay sáng sớm, mọi người đã không thấy nó đâu cả. 10A1 đang hoang mang thì...

-Ohayo!!!

Tất cả đồng loạt quay đầu về phía phát ra tiếng nói. Một chàng trai đẹp rạng ngời với mái tóc màu trà, đôi mắt ngọc lục bảo xen kẽ những tia màu tím huyền bí đứng tựa lưng vào 1 cây thông. Bên cạnh là cô gái xinh đẹp với mái tóc tím đỏ rực và đôi mắt đen tinh nghịch. 10A1 tròn mắt nhìn cô gái:

-REN?????!!!!!!

~~~~~quay lại tối hôm qua~~~~~

Trong khi các học sinh đang yên giấc nồng, có một người nhẹ nhàng đi ra khỏi khu dựng trại, trên tay cầm 1 vật hiện rõ đốm sáng màu cam trên màn hình. Đốm sáng...đang di chuyển...

Ngoài đốm màu cam kia còn có một đốm khác, màu trắng. Đốm trắng là cái máy, tức nó. Còn đốm màu cam? Là Ren. Hồi còn ở Mỹ, nó đã lên gần chip định vị vào người Ren mà nhóc không hề hay biết. Nó nhìn trân trân vào màn hình. Đốm màu cam đã dừng lại.

Nó đi đến bờ vực hồi sáng, bật đèn pin gắn ở cái Iwatch đang hiện lên màn hình định vị(nó làm thế cho giống Conan chứ không phải t/g bất chúc đâu với lại Iwatch nó cũng giống như cái Iphone gắn lên tay thôi). Nó cẩn thận soi đèn rồi mang 2 cái bao tay trông rất lạ vào. Bao tay có gắn những hạt siêu dính mà chỉ có tác động từ bên trong tức người mang mới dễ dàng gỡ ra.

Nó cẩn thận trèo xuống dưới với sự giúp sức của đôi găng tay đặc biệt. Được khoảng 10 mét, nó thấy chân trống trống, không chạm vào đất đá nên từ từ dùng 2 tay di chuyển xuống. Nó đu tòng teng sau đó đu và thả người vào khoảng trống. Đó là một hang động. Mà nói hang động cũng không phải, chỉ là phần vách lõm vào như đường hầm sập mất một bên. Nó đi theo "con đường" có sẵn. Mãi một lúc sau thì...

“Sụt! Rầm! Rầm!”

Nơi nó đặt chân đột ngột bị lờ. Từng hòn đá lăn lộc cộc và mất hút vào bóng đêm. Ngay lúc chân có cảm giác hạ xuống không chủ đích, nó đã nhanh tay bám vào vách đá. May là đá chỉ lờ phần nhỏ mét bên ngoài lối đi nên nó có thể men theo phần còn lại. Một lúc sau, nó gặp một con dốc dẫn lên và thấp thoáng...ánh lửa đỏ đàng xa. Trên máy định vị, đốm màu trắng ngày càng gần đốm màu cam.

Leo lên dốc, đi thêm quãng nữa, ngọn lửa đã hiện ra rõ rệt trước mắt nó.

-Jen!!!

Một người con gái ôm chặt lấy nó, khóc nức nở. Có lẽ cô ấy đã rất mệt mỏi và đói. Nó dịu dàng vuốt mái tóc đỏ suôn mượt. Ren ôm chặt lấy nó, mãi mới buông ra. Nó kéo Ren ngồi xuống cạnh đồng lửa, cởi áo khoác choàng qua người nhóc. Ren bây giờ mới nín khóc, hỏi:

-Sao mi tìm được ta?

-Thiết bị dò tìm-nó loay hoay với cái balo đen.

-Nhưng ta đâu có mạng điện thoại?-Ren nhủ mảy mò vực.

-Đừng hỏi chuyện đó nữa. Ăn đi!-nó thấy cho Ren mấy cái bánh mì rồi lấy 2 mì ly và bình nước cách nhiệt ra nấu mì.

Ren không hỏi nữa mà ngấu nghiến ăn. Sáng đến giờ nhóc chưa ăn gì mà còn phải đi tìm lối ra nên thực sự rất đói. Sau khi "xử đẹp" bánh mì nó đưa, Ren nhận thêm ly mì và tiếp tục "sự nghiệp". Đây là lần đầu tiên nhóc ăn mì tôm nhưng thấy rất ngon nên 3 phút là hết. Nó cũng "mắm" ly mì còn lại bù sức tìm kiếm ban nãy.

Thấy nó có vẻ ít nói hơn, Ren hỏi:

-Sao im lặng thế? Có chuyện gì à?

Nó chỉ vào bụng mình, "phán" một câu làm Ren ngả ngửa :

-Haizzz, này giờ đói nói không được.

Ặc ặc! Ren nhìn từ sáng đến giờ mà còn nói dai hơn nó thể mà... (==)

-Sao đến tận đây vậy?-nó

Câu hỏi của nó làm Jen sôi máu nhớ lại chuyện hồi sáng :

-Con nhò Lily tự nhiên đẩy ta xuống. May mà bám vào được vào phần lõm của vách đá. Tìm đường ra thì đến tận đây.

Nó gật gù, dấn dò :

-Làm như bị sảy chân đi. Xem thử cô ta sẽ làm những gì.

-Được! Ở cơ mà...sao ra khỏi đây bây giờ?

-Ờ hen! Quên mất!-nó bấm bấm vào cái Iwatch-Cho một trục thẳng đến đây.

Ren té lần hai. Sao nó có điện thoại mà không nói sớm? Còn bày đặt nấu mì nấu đồ nữa chứ!

5 phút sau, một chiếc trục thẳng tới nơi lần theo tín hiệu phát ra từ Iwatch của nó. Cả 2 về nhà nó tắm rửa sạch sẽ rồi kêu trục thẳng chở về trại.

~~~~~hiện tại~~~~~

Nhỏ Lily run run, tay nắm lại thành quyền. Nhỏ định cho nó, Kara, Mindy và Ren biến-mất để một mình chiếm các hoàng tử (ảo thế). Lily không thể ngờ Ren vẫn-còn-sống sau cú-đẩy-của-nhỏ. Lòng nhỏ bán loạn, tim đập thình thịch như nện trống.

Bạn bè chạy tới hỏi han Ren và Lily buộc phải làm vậy để không bị nghi ngờ. Một bạn hỏi:

-Sao bạn rơi xuống vực vậy?

Nhỏ Lily giật thót, chờ đợi SỰ THẬT sắp được nói ra.

-Tui chỉ bị tai nạn thôi-Ren mỉm cười đầy ẩn ý.

Lily không ngờ Ren nói vậy. Nhỏ nghi hoặc nhưng cũng nhẹ nhõm hơn vì không ai khác biết việc này (phải không nhỉ?) Lily giả vờ vui mừng, ăn năn:

-Ren trở về thật tốt quá! Minh cứ sợ tại mình mà bạn bị gì!

Ren cố nén cái cười khẩy, trả lời :

-Không sao! Phiên bạn lo lắng rồi. Đó đâu phải lỗi-của-bạn.

Lily túa mồ hôi theo từng chữ được Ren nhấn mạnh. Kara và Mindy thấy Ren như vậy thì đoán được phần nào câu chuyện. Hấn thắc mắc tại sao này giờ nó theo chủ nghĩa "im lặng là vàng". Còn Len, cậu thấy nhẹ nhõm như trút đi hòn núi đè lên người khi thấy Ren an toàn. Chẳng lẽ ...? Len ra sức lắc đầu,

lấy tay hươu hươu trước khuôn mặt đỏ như gấc của mình làm Jun với Kin đứng cạnh nhìn với ánh mắt ...kỳ thị: “Thằng này bệnh à? ”(=)

Ngày thứ hai của buổi cắm trại trôi qua trong sự vui vẻ trừ một người (biết ai “nhột” rồi hén)

Buổi cắm trại còn 1 ngày...

Bạn đang đọc truyện *Vô Bọc Thiên Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36

“Chát!”

Thêm một cái tát nữa giáng vào Kara. Kara và Mindy bàng hoàng. Họ đang rất shock. Gương mặt mỹ miều đỏ tấy lên thành hình bàn tay năm ngón. Lily. Cô ta quả “to gan lớn mật”, chỉ là một G mà lại dám đụng vào P sao? Cô ta sẽ trả giá đắt cho hành động này. Hai người bật đứng dậy, sợi dây trói rơi xuống đất trong sự thất kinh của Lily.

~~~~~

Trong lúc đó, Jen, Ken, Kin, Ren và Len cũng vừa tới nơi. Cả đám tiến vào nhà kho nhưng bị một đám cả trăm thằng “đầu trâu mặt ngựa” chặn lại. Điều đó chỉ làm cho các vị thủ lĩnh Demon bức thêm, lao vào với chiến lược “đánh nhanh thắng nhanh”. Nó thấy tội bạn hăng máu như vậy thì lắc đầu:

“Không cần nữa!”

Nhiệm vụ “cao cả” dành cho nó là... mở cửa và...

Đập vào mắt mọi người là hình ảnh Mindy xóc cổ áo Lily lên, đôi mắt hiền dịu tràn ngập sát khí. Kara thì đang dẫm lên mấy thằng bặm trợn mà nghiền dưới đế giày cao gót 10 phân (xác định).

Kin vội vàng chạy đến chỗ Kara. Cậu nhìn dần dần trên khuôn mặt xinh đẹp mà thấy nhói. Kin đã sợ, rất sợ. Cậu sợ Kara sẽ như Hyong Mi, bỏ rơi cậu trên Trái Đất này. Biểu cảm lo lắng thấy rõ trên mặt Kin đã làm người nào đó khẽ đỏ mặt.

Nó, Kin, Jun, Ren và Len thấy Kara và Mindy cho Lily một bài học. Nhưng hần đã quen với một Lily ngây thơ, dịu dàng nên hình ảnh hần thu được vào mắt lại méo mó thành hai cô bạn đang ức hiếp nhỏ. Hần không suy nghĩ mà lao đến đẩy Mindy làm nhỏ ngã xuống đất. Từ tay trái Mindy dội lên cơn đau nhói, buốt cả đầu óc.

-Cô làm gì vậy?

Hần lớn tiếng quát Mindy và Kara rồi...

“Bốp!”

Một cú đấm “yên vị” ngay trên mặt làm hần ngã nhào xuống đất. Là Jun. Gương mặt anh sầm lại. Nể mặt là bạn thân nên anh đã cố nhịn nãy giờ rồi nhưng cái gì cũng có giới hạn của nó. Thấy gò má đỏ tấy 5 ngón tay và cái hân trần đau đớn của Mindy khiến “máu nóng” của Jun bùng nổ. Jun lấy ra một khẩu súng mini luôn mang theo bên người, hòng súng nhắm thẳng vai hần. Anh bốp cò...

“Đoàng!”

Những giọt máu tươi bắn ra, nhỏ tong tong xuống đất. Jen mỉm cười trong khi mọi người trở mắt nhìn... cánh tay loang lổ chất lỏng tanh nồng của nó. Ngay lúc viên đạn cảnh cáo bay ra, nó đã đưa một cánh tay lên đỡ, khuôn mặt cực kỳ bình thản.

-Mày có sao không Jen?

Ren lao đến. Nhóc “tặng” cho hần và nhỏ Lily ánh mắt khinh bỉ, căm hờn. Nhóc hận không thể giết hai kẻ này ngay tại chỗ. Đồng thời, Ren cũng trừng mắt với Jun và khẩu súng anh cầm trên tay. Len thấy Ren kích động thì cố gắng trấn tĩnh nhóc. Chưa bao giờ cậu thấy thằng em ngu như lần này.

-Mindy trật cổ tay rồi kia-nó vẫn nở nụ cười thường lệ.

Mọi người chột thấy sợ hãi. Bị đạn ghim vào tay mà vẫn cười nói như không. Lily run rẩy. Nhỏ không biết tại sao lại có cảm giác bất an trước nụ cười âm ỉ đó, cảm giác về một chuỗi ngày tháng đen tối sẽ xảy đến với nhỏ trong tương lai.

Nó thú vị quan sát cảm xúc trên mỗi khuôn mặt, kể cả ánh mắt thất thần của Ken khi nhìn vào tay nó. Nó băng tạm vết thương bằng khăn mùi soa rồi ném xuống đất một vật gì đó tròn tròn và có màu đen. Một ánh đèn chiếu thẳng lên bức tường trống phủ bụi của nhà kho giống như máy chiếu ở rạp.

Những hình ảnh lần lượt hiện ra:

Lily đẩy Ren xuống vực, mắt thâm độc, cười hà hà đắc thắng.

“Nó vừa thấy Lily ngã xuống đã nhanh tay phóng ngay máy quay mini vào một thân cây gần đó...”

...Nó mỉm cười, quay đi, 1 tay chống vào thân cây lớn, những ngón tay khê co lại, tách máy quay ra khỏi thân cây...

... Nó quăng lại 1 câu rồi quay bước, tay rút túi quần. Máy quay màu đen đã yên vị trong túi." (Chương 25: giông bão; đây là lúc t/g giải đáp những hành động của nó vào hôm cấm trại)

Hình ảnh Lily bước vào nhà kho và tát Kara, Mindy.

“... Nhiệm vụ “cao cả” dành cho nó là... mở cửa và lôi cái điện thoại ra, chuyển hình ảnh từ chip phát tín hiệu đồng thời là máy quay siêu nhỏ vào cái máy đen...”

Mọi người bàng hoàng. Nhỏ Lily run lấy bầy, đôi mắt tràn ngập nỗi khiếp sợ.

-Vương thiếu gia giờ còn bên vực cô ta nữa chứ?-nó nói giọng nhẹ tựa gió.

Hắn trân trân nhìn xuống đất. Hắn cảm thấy nhục nhã, tức giận vì cái đầu IQ 300/300 mà lại bị một cô gái lừa lọc, phản bội niềm tin mà không biết. Quan trọng hơn cả là... hắn đã làm gì thế này? Hắn tổn thương bạn bè, đứng về phía kẻ hãm hại họ. Chết tiệt!!!

Lily thấy mặt hắn tối sầm, đôi mắt giận dữ thì sợ sệt. Nhỏ thanh minh:

-Không phải em đâu! Là ảnh ghép!

-Cô nghĩ 10 phút đủ thời gian vừa quay vừa ghép ảnh?-Len nhướn mày giễu cợt. Cậu không hiểu sao đối với Lily từ chán nản chuyển sang căm ghét khi biết nhỏ hãm hại Ren (Ô la la)

Nhỏ Lily cứng họng. Nhỏ liền khóc bù lu bù loa, túm lấy hắn:

-Anh tin em đi Ken! Cũng chỉ vì em quá yêu anh thôi! (Sén)

-Tránh ra!

Hắn chán ghét gạt Lily làm nhỏ ngã lăn ra đất. Bình sinh hắn chứa ghét những kẻ tham lam, làm mọi cách để thỏa mãn lòng tham của mình mà giả vờ ngây thơ. Đúng là “cáo hóa nai”, những kẻ thà “khốn nạn công khai còn hơn giả nai trí thức” còn hơn nhỏ này.

-Không cần cô ta nữa chứ?-nó hỏi, mắt hiện lên tia phấn khích, hài lòng.

-Cô muốn làm gì thì làm

Câu trả lời của hắn làm Lily như rót xuống địa ngục. Người nhỏ lạnh toát. Hắn đem nhỏ giao cho NÓ. Lily thăm thiết van xin, kêu gào khi một đám người mặc đồ đen lôi nhỏ và 4 thằng chích hút mà nhỏ thuê đi.

-Không! Đừng mà! Làm ơn! Tôi xin các người! Không! Không! KHÔNG!!!!

★~~~~~★

Tại tầng hầm của nhà gia đình nó bên Anh (không phải nhà của tộc Dương Hạ đâu, cái này to hơn cơ)

‘Mẹ,

Đù 5. Ưu ái nữ. Về trước. Chúc vui vẻ.

Jen'

Bà Ceres mỉm cười đọc lá thư con mình đính trên “quả”. Bà hài lòng nhìn chiếc lồng sắt con mình gửi tặng. Bên trong là 1 nữ quần áo tả tơi và 4 nam bị tiêm chất kích thích. Cô gái nhìn bà Ceres và tặng hăm đầy vẻ kinh hoàng. Nơi này chất đầy thuốc, dụng cụ, bàn thí nghiệm...

-Bắt đầu nhé!-bà Ceres cười rõ tươi giống hệt nó, chỉnh lại áo blu trắng và găng tay.

†~~~~~†

-Jen! Gần đến giờ rồi kìa!-Kara

-Ừm! Nó mỉm cười, chạy lại chỗ tụi bạn. Trên cánh tay quần băng kỹ càng cầm một tờ báo có cái “tít” to đùng:

“TẬP ĐOÀN LILY’S ĐỨNG THỨ HAI ĐÔNG NAM Á PHÁ SÀN”

Bạn đang đọc truyện *Vô Bọc Thiên Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37

Ken rất muốn xin lỗi nó và mọi người vì đã ngu ngốc nhưng sao câu xin lỗi khó nói quá. Thà tội nó cứ trách mắng, cứ đánh đấm hấn đi chứ đằng này lại đối xử như chưa hề có chuyện gì xảy ra. Cứ định thoát ra thì cổ họng lại nghẹn cứng. Vì lý do đó mà hết kỳ nghỉ Tết, hấn vẫn chưa nói được câu nào cho ra hồn.

~~~~~

Bát Vương trở lại Star Dash sau ba tuần nghỉ Tết. Đập vào mắt cả bọn là...

-BÁT VƯƠNG! BÁT VƯƠNG!

-JEN BABY! I LOVE YOU FOREVER!

-MINDY AND JUN! CẶP ĐÔI HOÀN HẢO!!!

-REN! LỬA CHÁY HẾT MÌNH!!!

-LEN!!! HÃY VỀ ĐỘI CỦA EM!!!

-SARANG HEAYO KEN!!!

-KARA QUYẾN RŨ, THIÊN THẦN CỦA TÔI!

-KIN CUTE! KIN “SÂU CIU”! KIN ĐÁNG YÊU!

.....

Học sinh chào đón “người trong mộng” cuồng nhiệt đến mức phải “huy động” bảo vệ, giám thị chứ không lại bảo SD chứa bệnh nhân tâm thần nữa thì mệt (hs: chú nói gì nói lại xem! *hầm hè*_t/g: theo thống kê cho thấy khi bị **** chỉ có 10% tìm cách trả thù, 90% còn lại đều muốn nghe **** tiếp bằng cách hỏi “mày vừa nói gì nói lại xem!”*ù té chạy*)

Bát Vương trở thành trung tâm, tỏa ánh sáng chói lóa. Nhiều học viên không chịu nổi mà ngất lên ngất xuống. Bó tay!

Ren phấn khích khi được trở lại nơi có thể “tung hoành” tài năng quậy phá. Nhóc cảm đầu cảm cổ đi mà không nhìn đường nên...

“Hấp!”

Ren vấp phải một cục đá cực kỳ vô duyên. Trong lúc cơ thể chơi vui không điểm tựa, nhóc cảm thấy một luồng khí ám áp bao phủ. Thật dễ chịu. Đôi mắt nhóc khép hờ để tận hưởng cảm giác nhẹ nhàng ấy bỗng chốc tròn ra. Ren bật mạnh ra khỏi vòng tay của “ai đó”, khuôn mặt thoáng hồng.

“Ồ!”

Cả trường kêu lên một tiếng đầy cảm thán. “Cặp đôi” này toàn vương phải hoàn cảnh đẹp như phim Hàn. Tiếc là chẳng có ai mang máy quay.

Ren chạy vụt đi, để lại LEN với đám bụi mờ mờ. Len mặt ngây ngốc nhìn theo bóng dáng đang xa dần. Ban nãy thấy Ren ngã cậu nhanh chóng đưa tay ra đỡ. Những lọn tóc ngắn lướt qua cánh mũi cậu, để lại hương thơm dịu dịu, tươi mới của cam. “Không biết cô ta dùng dầu gội gì mà thơm thật!”-Ren vò đầu-“Ah!!! Sao lại có suy nghĩ như vậy chứ!!!”

Nó quan sát biểu hiện của bạn mình, trong đầu xuất hiện những tính toán. Mọi người xung quanh thấy người ngơ ngác, giật giật mà không biết nguyên do.

~~~~~

Vừa vào lớp, nó đã kéo hấn lại xì xào cái gì đó mà không để mấy đứa kia nghe thấy. Mặt 2 đứa hiện rõ chữ “đều”. Hấn mừng thầm vì đây là cơ hội trời cho để xin lỗi nó.

Nó kéo Ren xuống vườn trường, bắt chấp giờ học đã gần kề (nói “bắt chấp” cho oai thế thôi chứ tội nó cúp tiết lúc nào chả được :V). Ren nhìn nó khó hiểu.

-Ta có chuyện này muốn nói với mi.-sự nghiêm túc của nó làm Ren giật mình.

-Chuyện gì?

-Ta hỏi... mi có thích... Kelyton Khánh Duy không?

-Ồ... Kelyton Khánh Duy là... thằng nào vậy?

-... -nó bó tay-là Len ấy!

Ren nghe vậy chột đồ mặt. Một phần vì là bạn, đã nghe giới thiệu mà quên mất tên người ta. Phần còn lại là vì câu hỏi mang tầm “lịch sử” của con bạn thân.

-Ồ thì... không biết nữa...-Ren nói vu vơ.

-Không biết là sao?-nó tiến lại một bước.

-Là... chưa chắc-nhiệt độ của Ren tăng lên một chút.

-Nói rõ coi nào-thêm một bước nữa.

-Thì lâu cũng thấy... vui vui... có lúc... nhớ nhớ...-đá Ren đỏ ửng, nóng như bị dội nước sôi. Nhóc nhớ lại mấy lúc đánh nhau, cãi nhau như chó với mèo, không thiếu những cảm “lớn mọn” mà lòng ầm ập lạ kỳ.

-Vậy là có thích?-tông giọng nó hơi trầm một chút nhưng thực sự rất khó nhận ra.

-...-Ren im lặng cúi đầu. Hành động đó đã cho thấy nhóc THỪA NHẬN.

-Thế thì kết thúc tình cảm đó đi-nó lạnh nhạt.

-Sao cơ?-Ren không tin nổi là mình đang đứng trước cái đứa luôn ủng hộ bạn bè, nhất là về tình cảm.

Nó cắn nhẹ môi, điệu bộ nửa muốn nói nửa thì không làm Ren sốt hết cả ruột. Nhóc chưa thấy nó như vậy bao giờ, lòng chột dấy lên cảm giác lo lắng. Nhóc hỏi:

-Tại sao chứ?

-Mi chưa nghe bác Minh (mẹ Ren) nói gì à?

Nhóc lắc đầu.

-Chuyện mi sẽ đính hôn với thiếu gia họ Federid ấy.

“Choang!”

Lời nói của Jen như một cây búa khổng lồ, đập tâm trí Ren vỡ tan thành từng mảnh. Nhóc hơi run, tỏ vẻ không tin:

-Mi đùa ta đúng không? Giống như vụ của Mindy ấy.

Nó thở dài chậm rãi lắc đầu. Ren cảm thấy bầu trời như sụp đổ.

~~~~~

Cùng thời điểm đó, tại nơi khác của vườn hoa, cách xa chỗ Ren và Jen (SD rộng khiếp)...

2 người con trai đứng đối nhau. Một tóc đen, một tóc vàng highlight đỏ. Người con trai tóc vàng lên tiếng:

-Mày gọi tao ra đây có chuyện gì?

-Tao có chuyện muốn hỏi.

-Hỏi thoải mái.

-Mày có thích Ren không?-hắn rất chi là thẳng thắn.

Len ho sặc sụa. Cậu nhìn thẳng em họ với ánh mắt... kỳ thị (==)

-Mày “mát” hay sao mà hỏi câu đó?

-Mày bảo hỏi thoải mái mà. Trả lời đi chứ!

-Ừm...

Len ậm ờ. Thích không hả? Cậu cũng không biết. Nhưng cậu bỗng nhớ lại những lần “trùng hợp ngẫu nhiên”, “tranh cãi liên miên” và lần cậu cướp mất first kiss của Ren, mấy lần ôm Ren vào lòng mà tủm tỉm cười. Lúc nào có những pha rò-man-tic ấy Len lại thấy thoang thoảng hương cam chua dịu

Lần này là lượt hần nhìn Len bằng ánh mắt... cảnh giác. Hần xoa tay:

-Khỏi nói đi! Nhìn cái bản mặt “phê phê như con tê tê” của mày tao hiểu rồi.

Ren giật mình. Mặt cậu bộ “khó đỡ” vậy sao?

-Mà mày hỏi chuyện này để làm gì?

-Để biết-hần tình bơ.

-Ránh hả cha nội?-Len bốc hỏa.

-À nhầm, để khuyên mày-hần vội chữa lại.

-Khuyên gì tao? Tao nghĩ người cần lời khuyên là mày ấy-Len nghi ngờ.

-Thằng này! Rốt cuộc mày có muốn nghe hay không?

-Rồi rồi, nói đi-thấy đầu Ken nướng được cả khoai, Len dịu giọng.

-Mày... -hần ngập ngừng-... đừng yêu con nhỏ đó nữa.

Len sùng cồ lên:

-Lời khuyên của mày đó hả thằng kia!?!

-Mày muốn nghe lý do?-hần úp úp mở mở.

-Đương nhiên!

-Ren sắp làm lễ đính hôn.

“Àm!”

Len cảm thấy mình như đứng trên lan can bằng kính trên đỉnh một tòa nhà chọc trời. Cậu mím môi:

-Mày nói thật chứ?

-Thật. Theo đuổi hay buông tay là tùy mày.

Hần vút lại một câu cho thằng anh họ rồi quay lưng bước đi. Hần nghĩ thầm:“Xin lỗi nhưng tao phải làm vậy.”

Bạn đang đọc truyện *Vô Bọc Thiên Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38

Len lặng lẽ bước đi trên con đường sầm uất. Cậu cúp học, chỉ để suy nghĩ về những gì hần nói. Cậu thích Ren từ bao giờ cũng không biết. Từ lúc đầu gặp nhau, nhìn vào đôi mắt đen tinh anh? Từ lúc cả hai bắt đầu đấu đá vì những lý do lật vật? Từ lúc môi cậu... ?

Len khẽ rùng mình, gương mặt trầm ngâm bỗng chốc xuất hiện vài vệt hồng hồng. Điều gì đã khiến một tên sát gái, nghịch ngợm trở lên “người lớn” vậy nhỉ?

Len đi, chỉ đi thôi. Chính cậu không biết phải đi đâu nữa. Trí óc tự do lơ lửng trong vô định. Xung quanh cậu, từng cặp tình nhân lướt qua trong không khí se lạnh của tháng hai, cười hạnh phúc. Len bần thần. Liệu cậu có thể như bọn họ? Có thể kết dây tơ hồng... với Ren?

"Mày... đừng yêu con nhỏ đó nữa"

...

"Ren sắp đính hôn"

...

Len nắm chặt tay, những khớp tay trắng bệch. Những câu hỏi xoắn cuộn với trí nhớ trong đầu Len thành một mớ hỗn độn, vô phương hướng.

Từ nhỏ, áp lực của người thừa kế đè nặng lên vai. Len bắt buộc phải cố gắng từng giây từng phút. Cậu luôn tự nhủ rằng chỉ ráng hết sức việc này thôi, rồi cậu sẽ yêu và kết hôn với người mình yêu. Cậu và cô ấy sẽ hạnh phúc, vui vẻ suốt đời... không như cha mẹ cậu. Cuộc hôn nhân của họ chỉ là hôn nhân chính trị. Len biết. Trí óc non nớt của một đứa trẻ 5 tuổi đã tự ý thức được rằng cha mẹ cậu không-hạnh-phúc. Công việc công việc công việc!!! Thời gian chăm sóc bản thân còn không có nói gì đến đứa-con-hợp-pháp này. Len cười, một nụ cười chua chát. Tham vọng của họ quá lớn, đến mức cậu còn sợ chính đảng sinh thành của mình. Ngoài mặt, gia đình Kelyton trông thật hoàn hảo nhưng liệu ai có thấy sự lạnh giá bên trong? Nếu không phải như vậy... cậu đã không trốn chạy đến Việt Nam.

Đến khi lấy lại ý thức, cậu mới thấy mình đang đứng trước trung tâm thương mại của JJ. Ánh đèn rực rỡ như có ma lực mời gọi. Len hít một hơi thật sâu, bước qua cánh cửa kính tự động. Cậu đã có quyết định của mình. Và tuyệt đối không hối hận.

★~~~~~★

Ren ngồi trong lớp, lâu lâu liếc qua chỗ ngồi trống không của Len. Nhóc chán nản gục mặt xuống bàn, cảm giác như muốn buông xuôi tất cả.

Đính hôn? Đính hôn ư? Sao lại có thể dễ dàng như vậy được? Ngay cả khi tụi Mindy, Jun, Kara, Kin nghe cũng té ghế kìa mà! Việc này không bao giờ có thể xảy ra. Cái đầu thông minh bắt đầu tìm cách phá hủy hôn ước. Đôi mắt của Ren bùng lên 2 ngọn lửa, hỏa khí ngùn ngụt dâng cao.

-Ai tắt điều hòa à sao nóng vậy?

Thầy giáo đang giảng bài lấy tay quạt quạt, rất "ngây thơ" mà hỏi. Đương nhiên là không nhận được câu trả lời rồi. Đứa nào dám "manh động" khi con sư tử ngủ yên trong Ren thức giấc chứ. Ai nấy cầm cúi viết bài, riêng tụi nó là cầm cúi... chơi game. Nó liếc sang Ren, mắt lóe lên tia gian tà.

Lớp hết thấy nóng giờ thấy lạnh.

Ông thầy run run, định bụng sẽ bảo người sửa máy điều hòa, chứ kiểu thay đổi thất thường này ông dễ lên cơn đau tim lắm à nha.

Hắn ngồi đó mà cứ bứt rứt không yên. Len vẫn chưa đến lớp, không biết có chuyện gì xảy ra không ta? Dù sao hắn cũng là "tòng phạm" mà. Hắn suy diễn ra đủ thứ chuyện: "Lỡ Len nghỉ quần thì sao ta? Nhảy sông? Treo cổ? Hay đặt bom cả thành phố để chết chum cho vui?...". (trí tưởng tượng của anh ấy thật phong phú ==) Tuy vậy, da gà hắn vẫn nổi lên khi quay qua bên trái, đập thẳng vào mắt tia nhìn gian xảo, điên cuồng của nó. Bất giác, hắn xoa xoa hai cánh tay nổi da gà từng đợt, khóc thầm tại sao lại ngồi cạnh cái đứa này cơ chứ!!! Huhuhu!!!

Ren chịu hết nổi, toan đập bàn đứng dậy đi tìm Len thì...

"RẦM!!!!!!!"

Cửa lớp gãy vụn dưới chân "ai đó". Cả lớp giật mình, há hốc mồm. Một người con trai bước vào làm đám con gái (trừ vài người) ghen thờ. Đẹp. Rất đẹp. Theo kiểu hoàng tử trong cổ tích.

Mái tóc vàng highlight đỏ đánh rối cẩn thận. Bộ vest trắng tinh phẳng phiu. Một tay cầm bó hoa hồng 99 màu đỏ cam rực rỡ. Cánh hoa bay là tả tạo "hiệu ứng" một cách hoàn hảo.

-Len!?!"

Ren thốt lên. Nhóc không thể tin nổi. Cậu ta làm cái quái gì thế này? Nhưng thấy gương mặt "người lớn" hiếm có kia, nhóc vẫn khề đồ mặt.

Len chậm rãi tiến đến trước mặt Ren, quỳ xuống. 10A1 và mấy lớp khác (hóng) "Ồ" lên một tiếng. Những chiếc máy quay, Iphone, Ipad, Samsung Galaxy, Nokia Lumia,... hoạt động hết công suất với chế độ quay video, chụp ảnh. Cảnh "lỡ mọn" này cực hiếm nha~ bỏ qua sao được.

-C... Cậu... làm cái gì... vậy?-Ren như gà mắc tóc, gương mặt bối rối trông cực đáng yêu.

Tim Len đập thình thịch khi thấy biểu cảm đó. Cậu cố gắng trấn tĩnh nhịp tim:

-Serenia Phạm...

“Thình thịch! Thình thịch!”

Không chỉ có hai nhân vật chính mà mọi người, kể cả giáo viên, cảm thấy tim đập loạn lên. Tay chân cứng đờ.

Len nhẹ nhàng lấy ra một hộp hình chữ nhật bọc nhung đỏ, từ từ mở ra:

-... em có đồng ý làm bạn gái anh không?

“Á!!!!”

Mấy người xung quanh phấn khích hét lên, khiến mọi thứ như lọt thỏm vào con bão âm thanh. Riêng Ren vẫn đứng như trời trồng, đôi mắt đăm đăm nhìn vào chiếc hộp.

Cẩn thận đặt giữa lớp nhung xanh đen là một sợi dây chuyền bằng bạch kim. Mặt dây chỉ là một khối vàng trắng hình chiếc đồng hồ cát, khắc vào mấy chữ “I Love You”. Chừng đó thôi cũng đủ để thể hiện ý nghĩa: “Tình yêu anh dành cho em không bao giờ tàn phai, mãi mãi bất diệt cùng năm tháng”.

-Em sẽ làm bạn gái anh chứ?-Len hơi cúi, một sợi dây trượt khỏi cổ áo. Sợi dây đó y hệt cái trong hộp.

Ren chợt thấy khóe mắt mình ươn ướt. Nhóc lấy tay quệt đi, bĩu môi làm mặt kiêu kỳ:

-Được! Tôi cho cậu cơ hội ngàn năm này đó: làm bạn trai tôi.

Len chỉ cần có thể. Cậu vui sướng ôm chầm Ren vào lòng và...

-Nhanh! Nhanh lên!

-Góc chụp chuẩn chưa?

-Kiss! Kiss rồi kia!

-1 phút 2000 like tại đây ời!

-Hot hơn tin trên Yan!

-Tình yêu của tui!

-OMG!!!

.....

Ren và Len đang... môi chạm môi. Ren mặt đỏ bừng, cảm thấy như tan chảy. Cả hai chợt nhớ đến vụ hôn ước nhưng mặc xác nó. Mãi tận 5 phút sau, họ buông nhau ra, gấp gáp lấy lại không khí đã bị lấy bởi nguyên nhân mà ai cũng biết đó ^_^

-Tôi sẽ không tha cho em đâu. Chính tay tôi sẽ phá hủy buổi lễ đó.

Len mỉm cười tinh quái. Kelyton Khánh Duy quậy phá đã trở lại!

Ren ngượng trước cái vẻ mặt đó và vẫn còn dư âm của vụ-ban-này. Nhóc đang cực kỳ hạnh phúc.

“Bốp! Bốp! Bốp!”

-Jen?!?

Mọi người nhất loạt nhìn nó. Nó cười tươi:

-Không phá được đâu.

-Vì sao cơ?-Ren nhún mày.

-Có đâu mà phá.-nó

-Chẳng lẽ...?-Len

-Ừ, là giả -nó hồn nhiên gạt đầu (vâng, em ấy rất “hồn nhiên”==)

-Còn ba mẹ ta?-mắt Ren giật giật. Nãy nhóc đã gọi điện cho ba mẹ và họ đã xác nhận là thật cơ mà.

-Ta nhờ mặt nai tơ (cáo thành tinh) của nó làm Ren suýt lao vào đâm cho bồ tức.

Thì ra tất cả đều là kế hoạch của nó. Làm người ta hết hồn. Mà thực sự nửa khu cấp 3 đã náo loạn với màn Tom và Jerry của mấy nhân vật đình đám-Bát Vương.

Bạn đang đọc truyện *Vô Bộc Thiên Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39

Nguồn bị nhảy chương. Mời các bạn đọc chương tiếp theo!

Bạn đang đọc truyện *Vô Bộc Thiên Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40

Vài ngày sau...

Ngoài đường chất đầy những xác chết, máu me loang lổ. Đôi chân không ngừng lướt qua nhẹ như không. Tà váy đỏ lay động trong gió, cuốn theo những lộn nầu trà. Cô gái đi đến đâu, người ngã đến đấy hoặc chìm trong vô thức. Xe cứu thương phải hoạt động hết công suất vì đám cả nam cả nữ phun máu mũi do gái đẹp này (có ai bị t/g lừa không?)

Giai điệu khe khẽ vang lên:

“Màn đêm cùng ánh trăng ngày xuân lấp lánh trên bầu trời...

Cùng làn gió cuốn đi thật xa những buồn phiền chốn đây...

Để những tháng năm qua đi... và ký ức sẽ tan biến đi...

Hòa mình vào khoảng không trên bầu trời...đêm nay...

Thời gian...đã trôi qua thật nhanh...

Em mơ về...giấc mơ giờ đã tan...

Nhìn quanh, chỉ còn căn phòng trống...

Giọt lệ vẫn...mãi rơi giữa...màn đêm...

Buồn sao...cứ vây quanh hoài thôi...

Vẫn nhớ ngày đó em đã...rất đau...

Là khi, ta bước đi thật nhanh...

Và rồi chẳng nhìn nhau đâu một lần...

Cuộc sống đó chỉ là phù du, mà tại sao em lại cố gắng...

Mãi đuổi theo, dù đã biết rằng sẽ không như mơ...

Từng vì sao trên bầu trời kia, một vì sao sẽ hoài cô đơn...

Có phải là điều đương nhiên?

Ah ah..."

(Hazy Moon/Ánh trăng huyền ảo-Hatsune Miku vietnamver)

Cô gái lướt qua cổng SD khiến toàn bộ học sinh... đau tim. Cô gái cất ván trượt đi, lên lớp 10A1.

-Này!

Cô đập vai cô gái tóc đen bóng dễ thương trong lớp làm cô ấy giật mình.

-Ồ... ai đây?-Mindy ngu ngơ.

Ken, Kin, Kara, Jun, Mindy, Ren và Len chăm chăm nhìn vào thiếu nữ xinh đẹp trước mặt. Trông rất giống...

-Quên tui rồi hả?

Cô gái cười rạng rỡ. Từng đường nét, màu sắc của mái tóc, đôi mắt y hệt...

-Jen!?!

-Bingo!-nó búng tay.

-Sao mi lại ở trong bộ dạng này?-Kara mắt tròn mắt dẹt.

Hôm nay nó rất "con gái" nha. Mái tóc nâu trà dài tận đầu gối buộc đuôi ngựa gọn gàng, cài thêm chiếc nơ to đùng màu trắng. Áo sơ mi trắng tinh khiết eo mớ 2 cúc thôi. Cavat đỏ sọc đen, váy xếp li hơn nửa đùi cùng màu cavat và quần tất đen mỏng. Chân mang đôi bata trắng viền ren đen (có loại này đó). Da trắng nõn mịn màng. Đôi mắt ngọc lục bảo ánh lên những tia màu tím huyền bí. Đôi môi hồng cam xinh đẹp. Tuy làm con trai rất đẹp, phải ngang với bộ dạng này nhưng những phụ kiện, trang phục đáng yêu của con gái tăng vẻ đẹp cho nó. Gương mặt chết người là đây!

Ai nhìn nó cũng khó thờ hết á. Còn đẹp hơn cả Mindy, Kara và Ren. Hấn lấy lại bình tĩnh (?) :

-Sao vô lại ăn mặc như vậy?

-Vì hôm nay là ngày đặc biệt-nó mỉm cười đầy ẩn ý khiến mấy người kia hiện lên dấu chấm hỏi (?) to đùng.

Jun nhú mày. Ngày đặc biệt là ngày gì ta? Haizz, anh chịu thua, không biết nữa nhưng anh mơ hồ cảm thấy mình đã quên mất điều gì. Ày da~già cả rồi nên lẩm cẩm thế đấy (==)

Trong lớp, Ren, Len, Kin, Kara, Jun, Mindy, hấn cứ vò đầu bứt tai, cố suy nghĩ xem "ngày đặc biệt" là ngày gì. Ai nấy cứ lẩm nhẩm "23/2 là ngày gì? Ngày gì?... " y chang bị khủng khiến mọi người nhìn bằng ánh mắt ái ngại (==)

Rốt cuộc, Jun đành đưa ra "sáng kiến" là... gọi điện cho mẹ.

-«Alo»

-Mẹ à?

-«Có chuyện gì không Jun?»

-Mẹ có biết 23/2 là ngày gì không?

-«Sinh nhật Jen. Thôi, mẹ bận rồi. Bye!»

“Tít—”

Bạn đang đọc truyện *Vô Bọc Thiên Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 41

Jun mặt thộn ra. Mẹ lúc nào cũng vùi đầu vào mấy cái thí nghiệm quái dị mà toàn lỗi anh với ba ra làm "vật hy sinh". Anh rùng mình. May mắn nên anh mới đến Việt Nam, chỉ còn ba ở lại với mẹ. Papa à, R.I.P nha.

Jun sức nhớ ra điều quan trọng, anh quay sang mấy đứa kia:

-Hôm nay là sinh nhật Jen.

Cả lũ tròn mắt hét toáng lên;

-CÁI GÌ??? SINH NHẬT JEN???

-Thôi rồi-nó ngửa đầu ra sau, đập tay cái bốp vào trán.

Trong khi 7 người kia còn đang ngu ngu không hiểu chuyện thì...

-Ê này, hôm nay sinh nhật Nguyệt Vương đó.

-Sao không nói sớm?

-Alo, chiều nay mang cái bánh sinh nhật sô cô la ba tầng đến Star Dash cho tôi.

-Quản gia. Ông mang giúp tôi sợi dây chuyền mặt cánh thiên thần lên SD nhé. Bạch kim.

-23 tháng 2 sinh nhật Jen tụi bây ơi!

-Mua cho tôi ba lô vương in biểu tượng cung Song Ngư rồi mang đến SD.

Cứ như vậy, 5 phút sau là cả trường biết chuyện. 15 phút sau là 10A1 xuất hiện một núi quà tặng khiến học sinh phải ra ngoài. Chỉ còn Bát Vương đứng im như tượng. Ren, Len, Mindy, Jun, Kara và Kín tưởng chừng như chỉ cần xê dịch một xúu thôi là họ đủ bị vui lấp trong hàng đống quà tặng rồi. Jen ngán ngẩm. Nó đánh gọi người mang tất cả quà sinh nhật về nhà.

-Bữa sau có biết gì về tôi thì bé bé cái miệng lại giùm.

Nó đổi luôn cách xưng hô, tròng mắt nhìn 7 người kia. Mà nó không cần làm vậy họ cũng chả dám “vi phạm” đâu. Haizzz, đẹp đúng là cái tội.

Bạn đang đọc truyện *Vô Bọc Thiên Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42

Bữa tiệc của thần bài.

Chiều, nó lại nhận thêm cả tá quà khác. Mấy đứa kia phải đỡ ngọt mới chịu bỏ qua. Và “mời nhử” là... một châu bar thỏa thích.

★~~~~~★

9:30 p.m

Len, Ren, Kara, Kín, Jun, Mindy và hấn có mặt tại phòng khách nhà nó. Đương nhiên là phải đợi nó vô hiệu hóa bẫy chứ không chẳng còn xương mà chôn.

Phòng khách sang trọng, đẹp đẽ nhưng lại khiến người ta rợn tóc gáy với đủ thứ nhân vật lạnh lùng hay mỉm cười dịu dàng nhưng cái bóng lại là của ác quỷ.

-Nam mô A di đà Phật... Amen... Lạy thánh Ala... Lạy thần Zeus...

Tụi bạn ngồi trên ghế sô pha mà làm bầm khăn vải đủ thứ thần linh (các thánh nổi danh giết người không ghê tay xin nhận em một lạy :3)

Hôm nay ai cũng ăn mặc rất chi là sành điệu:

Kara diện một chiếc váy đầm xòe màu đỏ đính những viên pha lê, áo khoác da và đôi boots da đen bóng. Trông cô dịu dàng nhưng cũng có chút nổi loạn, phá cách, không kém phần quyến rũ.

Mindy không “chơi” nguyên cây xanh lè xanh lét như mọi khi mà khá bí ẩn trong crop top in chữ Monster xanh neon, quần short đen và giày New Balance đen viền xanh neon. Đôi mắt ngày thơ được đánh khói để trông có vẻ sắc sảo hơn.

Ren “tỏa sáng” theo đúng nghĩa đen: áo ba lỗ cam có hình mặt trời màu vàng kim, quần short trắng có gắn sợi xích bóng loáng, đôi boots lấp lánh kim tuyến cam (t/g :Chị này nổi nhất bọn ==”_Ren: đương nhiên, hôm nay là ngày đặc biệt mà)

Jun khòe khoắn với áo phông trơn đơn giản màu xanh biển, quần jean mài trắng hai đầu gối, đôi Vans nhẹ nhàng màu xanh. Nhìn lạnh lạnh sao í. (t/g: anh ơi, sinh nhật em gái mà sao đơn giản dzợ? _Jun: liên quan gì nhau à? *rất thẳng và rất phũ*)

Kin nhìn chỉ muốn cắn miếng khi mặc áo thun trắng in hình trái cây, quần jean đen, áo khoác màu vàng nhạt và headphone đeo ở cổ. Gương mặt tươi cười đáng yêu trẻ con hết sức.

Len mặc quần jean trắng, cũng mang xích và áo ba lỗ cam có hình mặt trời màu vàng kim y hệt Ren. Hai người vì sự “trùng hợp” đó mà gườm gườm nhau này giờ. (thích lắm mà còn...)

Hắn vẫn “xi-tai” áo đen và quần đen cộng thêm đôi Nike đen=> không có gì để nói (Ken: con kia! Mấy troll tao à? _t/g: liên quan gì nhau *rất ngoan ngoãn mà học tập Jun*)

Mỗi người ai cũng đã chuẩn bị quà nhưng mỗi đứa mỗi khác thôi.

-Đi chưa mọi người?

Mấy đứa kia nhìn về nơi phát ra tiếng nói mà... cầm chậm đất.

Hôm nay nó cực kì đẹp và... quái nha. Áo sơ mi ngắn tay màu trắng thất cái nơ sọc đỏ đen cùng quần short yếm đen. Tất một bên sọc ngang đen-đỏ, bên kia sọc xanh-đen, đôi giày da cài đen bóng. Tay mang găng da hở ngón. Mái tóc nâu trà trắng băng cột hờ hững, đôi lệch chiếc mũ nhỏ. Tai mang khuyên thánh giá bán to. Gương mặt mộc chỉ kẻ viền mắt đậm và vẽ hình giọt nước ở bên mắt phải. Ma quái nhưng cực kỳ phù hợp, không tạo cảm giác khó chịu, kỳ quái hay gượng gạo nào. Ngược lại còn rất xinh đẹp.

Em rất ít khi chọn đồ mà một khi đã chọn thì phải dư lầy

-Ê, tưởng con Len nổi nhất rồi, ai ngờ con này còn nổi hơn-Kara chép miệng, nhận được sự đồng ý của mọi người.

-Nói nhiều quá! Đi thôi!-nó hào hứng chạy vòng qua gara. Vài giây sau, nó trở lại với con xe phân khối dán hình trái tim ♥, cò ba lá ♠, hình kim cương ♦, hình cái mai ♠ cách điệu.

Ren chờ Len. Jun chờ Mindy. Kara đáng lý ra là đi chiếc ô tô mui trần màu đỏ nhưng không biết bánh xe đã bị ai đâm thủng, đành phải ngồi sau chiếc mô tô của Kin (có sự nhúng tay của “thánh”). Hắn: FA là hạnh phúc.

5 con xe lao vun vút trên đường, xé toạc bóng tối. Mọi người sợ hãi tránh ra. Thà là mấy tên choai choai hay mấy đứa con gái son lòe phún loẹt thì không sao nhưng lần này lại toàn đồ hiệu không, ai dám đắc tội.

Mấy chiếc xe dừng lại trước bar Night khiến bất cứ ai đi qua cũng nuốt nước bọt một cái, hận không thể lao vào lấy chúng đi cho rồi.

“Rầm!”

Cánh cửa bar đã yên vị dưới đất sau cú đẩy rất chi là “nhẹ nhàng” của Ren. Cả quán im phăng phắc, chỉ còn mỗi tiếng nhạc xập xình. Night là quán bar mới mở nhưng lớn nhất hiện nay, thuộc sự quản lý của Demon. Không biết nhóm người này là ai, ăn gan rồng hay gan hổ mà dám tới đây làm loạn. Nhưng dù sao cũng phải công nhận là... toàn “hàng hiếm” nha. Nhất là cô bé cosplay kia kia.

Một tên trông khá điển trai bước đến trước hắn, gương mặt nghiêm nghị, căng thẳng. Hắn lạnh lùng nhìn tên kia:

-Muốn gì?

-Cậu ra đây với tôi chút nha.

Giọng nói “nhẹ nhàng, nũng nịu” làm tụi nó giật cả mình. Ken chưa kịp hiểu gì đã bị “anh” kéo đi đằng nào.

Kin thúc cùi chỏ vào Len:

-Thằng Ken chuyển sang... tán trai hồi nào thế?

-Tao không biết.

-Ồ.

Cả bọn chột rùng mình khi từ xa vọng lại tiếng cầu cứu:

-HELP MEEEEEEEE

Cả đám lựa chọn cách “im lặng là vàng” mà ngồi vào một bàn khuất trong góc.

Lúc sau, hắn mới trở lại, thở hắt hắt. Len thấy vậy ôm tim kêu lên thống thiết:

-Ken oi Ken, tại sao em lại ra nông nổi này hả Ken. Em đừng lo. Dù em có là “hoa tàn ngọc nát” thì anh vẫn sẽ mãi bên em.

Mấy người còn lại“...”

“Bốp!”

Hắn đá cho Len một phát lặn quay, mặt tối sầm.

-Gay hả con?

-Chắc, cho thêm chút vui vẻ mà sao nhần tâm thế.-Len ngồi dưới đất, cười cười như vừa từ trại ra.

-...-cái đây không gọi là một chút đâu.

-Haizz, cái ông 3D ban nãy lòi đi chụp vài bức để mang đến cho công ty tìm kiếm tài năng trẻ.

-Thế sao lại kêu thảm thiết vậy? -Mindy hỏi. Mặt nhỏ rất ngốc nhưng lại nghĩ ra mấy cảnh “không đâu”.

-Ông trượt chân ngã đè lên tui.

-“...”

Từng người vỗ vai hắn tỏ vẻ an ủi. Còn hắn cứ tròn mắt ra O.O, hắn có nói gì sai à?

Ôi, ngây thơ.

Bạn đang đọc truyện *Vô Bọc Thiên Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Bữa Tiệc Của Thần Bài (P.2)

-Chán!

Nó nằm ngửa ra sau, về mặt chán chường.

-Hơ, đi bar mà cũng chán sao O.O-Kara mặt rất biểu cảm. Với cô, đi bar là hạnh phúc là niềm vui của cuộc đời (==) mà nó lại kêu chán là chán thế nào.

-Demon có cái casino nào không vậy?

-Ừm, đương nhiên là có.-Kin gật đầu. Hôm nay tâm trạng cậu tốt hẳn ra, chắc là do được ngồi chung xe với Kara đây mà.

-Đi thôi.

Nó đứng dậy. 7 người kia cũng đi theo. Sinh nhật nó nên chiều vậy. Cả đám lái xe đến “Lucas Casino”-nơi vận may cầm quyền.

Bát Vương xuống xe, thu hút mọi ánh nhìn. Đương nhiên nổi nhất vẫn là nó, ăn mặc “hoi” bị hợp với mấy trò đỏ đen này.

Cánh cửa của sòng bài Lucas rộng mở, chào đón bước chân của những kẻ ham vui hay sa đọa tiến vào. Ánh đèn vàng nhần chìm không gian trong sự cổ điển nhưng không thể át đi sự náo nhiệt nơi đây. Slot machine, blackjack, baccarat, poker,... đều đầy đủ. Nơi đây náo nhiệt nhưng sang trọng, như có một hấp lực quyền rũ những con người muốn thử sự may mắn, những kẻ tuyệt kỹ trong... gian lận. Nhưng điều đó quả hoang đường khi sòng bài Lucas đây áp bài vệ 24/24 và nini camera ở khắp mọi nơi.

-Lâu rồi mới đến mấy chỗ như vậy ha.-Mindy vươn vai, đôi mắt hiện lên tia phấn khích.-Oái!...

-Từ từ đã vợ yêu.-Jun ôm ngang eo Mindy làm nhỏ suýt nữa trượt chân ngã. Anh phớt lờ ánh mắt “thân thương” nhỏ tặng cho mình.

-Nhanh! Nhanh!

Nó vui vẻ chạy vào. Bữa tiệc ... giờ mới thực sự bắt đầu.

Cả đám đi vào trong. Kin, Kara, Len, Ren, Jun, Mindy và hắn thì không lạ gì mấy chỗ này. Chỉ có nó là lằng xằng khắp nơi, nhưng toàn nhìn chứ chả chơi. Nó lại chỗ mấy người kia:

-Mấy người không chơi à?

-Mì cứ chơi đi. Mà mới vào thì thử Slot Machine trước đã. -Ren nói. Nhóc cười cười vì cái tính trẻ con của con bạn mình. Ai da, đáng yêu quá đi hà~

Ren chịu không nổi, đưa tay béo béo gò má trắng hồng làm nó la oai oái. Bát Vương bật cười. So cute!

Nó phụng phịu đi qua chỗ khác, sẵn tay thả vào một cái máy đồng xu bạc rồi kéo cần.

“Soạt! Soạt! Soạt! Soạt! Ding! ”

Những người xung quanh trở mắt nhìn 4 hình giống hệt nhau. Sau đó, một giọng máy móc vang lên :

“You are the champion!”

Trời ạ! Kéo một cái mà được 500 ngàn đô la. Are you kidding me?

Nó rất chi là vui vẻ. “Lột” của ông anh mình bảo sao không vui. Nó chuyển trò khác. Thấy một bàn đang chơi rất hăng, nó sà vào.

Người chơi là một chàng trai nào đó và một gã trung niên hai tay hai cô. Họ đang chơi blackjack, hay còn gọi là Xi Dách. Gã trung niên mặt đác ý còn người kia vẫn rất bình tĩnh. Nó quàng tay qua cổ người con trai khiến mọi người bất ngờ. Nó mỉm cười, một nụ cười pha sự bí ẩn mà Ren, Jun, Mindy, Kara, Kin, Len và hần chưa thấy bao giờ. Tiếng thì thầm cùng hơi thở lạnh lẽo phả vào tai chàng trai kia:

-Còn đang chơi à?

Anh ta lắc đầu, khước miệng nhếch lên. “Cô ta cũng ở đây?”

Gã trung niên thấy nó nói gì vào tai đối thủ liền quát:

-Các người ăn gian?

-Hông có đâu mà? Nhỉ?

Nó cười trông thật ngây thơ và hồn nhiên khiến mọi người cảm thấy việc vừa xảy ra chỉ là ảo tưởng. Gã kia thấy nụ cười đó cũng đơ luôn, không chút vấn gì nữa.

Hần thì có chút tức giận, liền kéo nó đi. Không biết tại sao hần lại làm vậy nữa, chắc quên uống thuốc roài (hơ hơ, tự nhận kia). Nhưng bàn tay mạnh mẽ vừa chạm vào da thịt nõn nà đã bị nó hất ra không thể nào phủ phàng hơn.

Ken cứng đơ. Một làn gió thổi qua.

Hiu hiu...

Mấy thằng bạn lần lượt lên vỗ vai tỏ vẻ an ủi làm hần chỉ biết gào thét trong lòng:

“Mấy người hiểu làm rồi!!!”

Ken ca à, còn hiểu làm gì nữa.

Phần nó thì đang quan sát hai người vừa nãy. Chàng trai càng lúc càng lẩn tới khiến mặt gã kia dần tái đi. Số tiền lớn mà gã ăn được gần hết luôn rồi, hai cô gái xinh đẹp thấy gã chơi “xuống dốc” liền qua bám vào cổ chàng trai. Mắt gã đầy oán giận, trong bộ não bé hơn quả nho xuất hiện chữ “tiêu”. Bàn tay to bè dần hạ xuống...

-Khoan.

Nó chớp tay gã lại. Tay nhân viên thấy vậy liền lịch sự:

-Xin tiểu thư không làm gián đoạn, nếu không chúng tôi buộc phải dùng vũ lực.

Tay quản lý khẽ chuyển vị trí nhằm cho nó thấy hai tên bảo vệ mặt vest đen. Nhưng nó chỉ cười:

-Tôi chỉ muốn hỏi quý ngài đây một chút ấy mà.

-C... cô... muốn gì?-gã kia lắp bắp. Nếu mà nó phát hiện được là gã ta chết chắc, không chỉ tiền mà gã đã cược mà còn cả gia tài của gã nữa.

Đôi mắt híp lại vì cười khiến khuôn mặt trông thật thánh thiện nhưng theo một kiểu rất đáng sợ. Dám làm tất dám chịu, vậy nó không còn gì để nói đâu. Jen đặt tay gã chống xuống bàn, từ trong ống tay áo vest, những quân bài rơi là tả.

Gã tái mét:

-Chuyện này... chuyện này...

-Theo luật thứ 3 của sòng bài Lucas, người bị phát hiện gian lận sẽ bị thu toàn bộ số tiền đặt cược và toàn bộ tài sản.-nhân viên nói đều đều. Chỉ sau một cái búng tay, gã đàn ông đã bị lôi đi với ánh mắt hoảng loạn tột độ. Thật ngu ngốc, nếu không muốn người ta biết thì tốt nhất đừng làm.

Chàng trai kia chép miệng:

-Vẫn nhanh mắt như ngày nào.

-Lộ diện luôn đi chứ Luke. -nó nhướn mày.

-Thôi được.-Luke thờ dài, tay từ từ gỡ khuôn-mặt của mình ra. Anh ta vứt xuống đất chiếc mặt nạ silicon trong sự ngỡ ngàng của mọi người.

Luke trông rất được, phải nói là cực-kỳ-đẹp-trai mới đúng. Mắt xám sẫm lạnh lại rất phù hợp với đôi mày thanh mảnh và gương mặt bầu bĩnh, trắng hồng. Điều đặc biệt là đôi mắt được viền đậm và một giọt nước được vẽ dưới mắt trái.

-Lâu rồi không gặp th. . .

Bạn đang đọc truyện *Vô Bọc Thiên Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Bữa Tiệc Của Thần Bài (P.3)

-Lâu rồi không gặp th. . .-Luke chưa kịp nói hết câu đã bị nó chặn họng.

-Anh làm quen với bạn tui đi.-nó quả thực rất vui vẻ nhưng chỉ mỗi Luke biết ẩn ý đằng sau là gì. Anh ngậm ngùi làm theo chứ không lại lên trang nhất báo “Dân trí” nữa thì khổ.

Một... hai... ba ngã tư đường xuất hiện trên cái đầu “chào mào” của Ken. Nó dậm hất tay hất ra rồi đi với người khác tính như rười vạy hả? Hơ, cơ mà hấn có phải là gì của nó đâu, mắc gì phải quan tâm cơ chứ.

Bát Vương lần lượt bắt tay Luke theo kiểu xã giao quen thuộc. Riêng chỉ có hấn là “không nở” rời xa bàn tay thanh mảnh như con gái kia. Luke bị siết phát đỏ cả tay nhưng anh cũng đâu có vừa, rất “thân tình” đáp trả khiến cho xương cả hai cứ như bị “bàn ủi đồng huyền thoại” đè lên. Rốt cuộc hai người mới chịu thả tay ra, không quên “khuyến mại” thêm cái liếc mắt đầy “lừa tình”.

Kin, Kara, Ren, Len, Jun và Mindy nhìn thì hiểu sơ sơ chuyện gì đã xảy ra. Riêng có nó cùng tài quan sát và bộ óc IQ 350/300 là hiểu rất rõ.

-Một ván?

-Ok.

Màn đối thoại nhanh-gọn-lẹ của nó và Luke làm tui kia chẳng kịp xử lý. Nhưng nó và Luke chưa kịp ngồi vào bàn thì một lão khoảng 40 đã giật chiếc ghế của Luke và ngồi xuống tính bơ. Gương mặt của lão ta hao hao giống cái tên vừa bị lôi ra ngoài nên mọi người đoán họ là hai anh em. Có điều người này trông biết phép tắc hơn và già dặn hơn.

-Xin chào. Tôi là Brub. Liệu tôi có được vinh dự thách đấu với quý cô xinh đẹp kia được chứ?-Brub cười hòa nhã, đôi mắt gán lên Jen sự thách thức.- Và thứ cược là... tự quyết định.

-Được.

Nó trông thật ngây thơ mà trả lời làm Bát Vương sợ đứng tim. Blackjack là trò bài bạc kiểu 50-50, không phải là nơi dành cho bộ não thiên tài như nó. Nhưng cái họ lo không phải là tiền, tiền đương nhiên là không thiếu rồi, mà vấn đề ở chỗ lão Brub muốn cược-cái-gì.

-Thật hay. Cô còn trẻ mà biết lựa chọn điều đúng đắn, hơn hẳn thằng em ngốc nghếch của tôi.

-Ông muốn gì?-tận sâu trong mắt nó lóe lên một tia sáng.

-Thằng thần lăm, cái mà tôi muốn là... -mọi người toát mồ hôi-... đôi mắt của cô.

-CÁI GÌ?!?!?

Tất cả hét ầm lên, trừ nó và Luke. Lão ta thật biến thái, biến thái mà. Đồi mạt ư? Quá làm cản. Nếu như nó không đưa tay ngăn lại thì họ sẽ cho lão ta thấy thế nào là Demon.

-OK.-nó nói.-Còn điều kiện của tôi là... dẫn tôi đến chỗ em gái ông.

Mặt Brub chợt biến sắc, nét đau khổ pha lẫn ngạc nhiên vụt hiện lên rồi lại biến mất. Lão đang dẫn xé chính linh hồn của lão nhưng đó là cách duy nhất. Lão nói với nhà cái :

-Bắt đầu đi.

Bạn đang đọc truyện *Vô Bọc Thiên Thân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.